

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อ
Chulalongkorn University

Pillar of the Kingdom

นายภัทรพล ทองนำ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

AN ANALYTICAL STUDY OF FRONT NET OFFENSIVE PATTERN IN SEPAK TAKRAW

Chulalongkorn University

COMPETITION IN THE 24TH KING'S CUP TOURNAMENT

Pillar of the Kingdom

Mr. Patrapol Thongnum

ศูนย์วิทยทรัพยากร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2010

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการ
แข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงคัพ ครั้งที่ 24

โดย

นายภัทรพล ทองนำ

สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

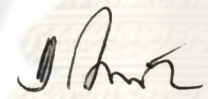
รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต

 คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คิ่งสุกเกษม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คิ่งสุกเกษม)

 อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต)

 กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยวัชรภรณ์)

 กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(นายกมล ตันกิมหงษ์)

ภัทรพล ทองนำ : การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24. (AN ANALYTICAL STUDY OF FRONT NET OFFENSIVE PATTERN IN SEPAK TAKRAW COMPETITION IN THE 24TH KING'S CUP TOURNAMENT) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต, 175 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกทำการศึกษาระบบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ขั้นตอนที่สองทำการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือทีมเซปักตะกร้อ 5 ชาติ ได้แก่ ทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติลาว รวมทำการแข่งขันจำนวน 142 เซต จากการแข่งขันรวม 32 เกมส์การแข่งขัน ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการบันทึกภาพการแข่งขันจากสนามแข่งขันจริงทุกครั้งที่มีการแข่งขัน นำแผนวีซีดีบันทึกการแข่งขันมาแปลงเป็นไฟล์เอวีไอ และใช้โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 ทำการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องลงในคอมพิวเตอร์ นำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. จากการศึกษาวิเคราะห์ทางเอกสารพบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบันมีทั้งหมด 12 แบบแผน คือ 1) แบบแผนซ้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก 2) แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารุก 3) แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก 4) แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ขวารุก 5) แบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก 6) แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ขวารุก 7) แบบแผนขวารับ ขวาทตั้ง ช้ายรุก 8) แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ช้ายรุก 9) แบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ช้ายรุก 10) แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ช้ายรุก 11) แบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ช้ายรุก และ 12) แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ช้ายรุก
2. จากการศึกษาวิเคราะห์การเล่นจริงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 สามารถจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ โดยส่วนใหญ่เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ (93.55%) รองลงมาเป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ (6.45%) แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในภาพรวมพบว่า แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด คือแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก (38.64%) ส่วนแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด คือแบบแผนซ้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก (43.86%) และยังพบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ คือแบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก ด้วย
3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ทำคะแนนได้มากที่สุดพบว่าส่วนใหญ่ใช้รูปแบบการยืนรับลูกเป็นแบบ เอ คือตำแหน่งหน้าซ้ายกับตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันโดยยืนสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง (41.72%) ใช้ทักษะการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน (41.60%) ใช้ทักษะการตั้งลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน (59.12%) พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย (16.81%) ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง (48.73%) พื้นที่ที่ใช้ในการรุกใช้พื้นที่หน้ากลาง (42.80%) ทักษะการรูกหน้าตาข่าย ใช้การฟาด (28.30%) สำหรับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ทำคะแนนได้มากที่สุดพบว่าส่วนใหญ่ใช้ รูปแบบการยืนรับลูกเป็นแบบอื่น ๆ (70.18%) ใช้ทักษะการรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน (56.14%) ใช้ทักษะการตั้งลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน (70.18%) พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย (28.05%) ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง (57.90%) พื้นที่ที่ใช้ในการรุกใช้พื้นที่หน้ากลาง (57.90%) ทักษะการรูกหน้าตาข่าย ใช้การฟาด (38.60%)

สาขาวิชา.....วิทยาศาสตร์การกีฬา.....

การศึกษา..... 2553.....

ลายมือชื่อนิสิต.....

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

517 629239 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORD : SEPAK TAKRAW, FRONT NET OFFENSIVE, SEPAK TAKRAW IN THE 24TH KING'S CUP

PATRAPOL THONGNUM : AN ANALYTICAL STUDY OF FRONT NET OFFENSIVE PATTERN IN SEPAK TAKRAW COMPETITION IN THE 24TH KING'S CUP TOURNAMENT. THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. CHUCHCHAI GOMARATUT, 175 pp.

The purposes of this research were to analyze the Sepak Takraw front net offensive pattern in Sepak takraw in the 24th King's Cup Tournament. There were 2 steps of the researching process : the first step was to study the front net offensive pattern by researching interview documents and related research work and the second step was to analyze the Sepak Takraw front net offensive pattern in the 24th King's Cup Tournament from live matches. The samplers used in the research were 5 National Sepak Takraw teams including Thailand, Malaysia, South Korea, Japanese and Laos in all matches. There were about 142 sets from 32 matches and data collected by recording video of the real matches then transferred into VCD and AVI file to be analyzed by Focus X2 Version 1.5 Program. Analyzed data were then statistically analyzed by frequency and percentages.

The results were as follow :

1. From analytical study of the documents, there were 12 popular patterns in Sepak takraw front net offensive patterns as follow : 1) left front receiving, left front setting and right front offending 2) left front receiving, back setting and right front offending 3) right front receiving, left front setting and right front offending 4) right front receiving, back setting and right front offending 5) back receiving, left front setting and right front offending 6) back receiving, back setting and right front offending 7) right front receiving, right front setting and left front offending 8) right front receiving, back setting and left front offending 9) left front receiving, right front setting and left front offending 10) left front receiving, back setting and left front offending 11) back receiving, right front setting and player left front offending 12) back receiving, back setting and left front offending.

2. From analytical study of the live competition in the Sepak takraw in the 24th King's Cup Tournament, it was enabled to divide the front net offensive patterns into 2 types as follow : the major type was the front net offensive pattern after receiving the serving ball (93.55%), the minor type was the front net offensive pattern in regular play (6.45%). In the whole picture of the front net offensive pattern, it was found that the most popular pattern after receiving the serving ball used by back receiving was left front setting and right front offending (38.64%). The most popular pattern in regular play used by left front receiving was left front setting and right front offending (43.86%). New front net offensive pattern was found to be left front receiving, right front setting and right front offending.

3. Factors influencing the highest score of the front net offensive after receiving the serving ball were as follow: a standing pattern of receiving the ball in A-form (left front and right front standing near to the net while back standing near to the back line) (41.72%), the receiving skill with inner foot side (41.60%), the skill of setting with inner foot side (59.12%), the setting area with left back area (16.81%), the setting form of high level (48.73%), the front net offensive area at the middle front (42.80%), the front net offensive skill with somersault (28.30%). Factors influencing the highest score of the front net offensive in regular play were as follow: various standing pattern forms (70.18%), the receiving skill with inner foot side (56.14%), the skill of setting with inner foot side (70.18%), the setting area with left back area (28.05%), the setting form of high level (57.90%), the front net offensive area at the middle front (57.90%), and the front net offensive skill with somersault (38.60%).

Field of Study : Sports Science

Student's Signature

Academic Year : 2010

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความสามารถของรองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งคอยให้คำปรึกษา แนวคิดและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เฉลิม ชัยรัชการภรณ์ อาจารย์กมล ตันกิมหงษ์ อาจารย์อำนวยการ จันทมนตรี จ.ส.อ.สมพร แสนยบุตร ที่ช่วยประสานงานการบันทึกภาพการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุก ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกความสะดวกเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ นักกีฬาเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ทุกคน เพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโทคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำปีการศึกษา 2551 เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ วิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องครักษ์ ทุกคน ญาติมิตร กวญเงิน และอีกหลาย ๆ ท่านที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ ครอบครัวน้องเพชร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ลภวิณ ทองนำ คุณตาเปรม คุณยายเฉลียว ทองนำ ซึ่งคอยให้กำลังใจและให้คำปรึกษาที่ดีกับผู้วิจัย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คุณพ่อประเสริฐ คุณแม่ถาวร ทองนำ ซึ่งคอยสนับสนุนด้านกำลังใจ กำลังทรัพย์และมีแต่เจตนาดีให้อย่างเต็มเปี่ยมมาโดยตลอดจนสำเร็จการศึกษา วิทยานิพนธ์เล่มนี้ขออุทิศส่วนกุศลให้กับคุณปู่ โปย คุณย่ากาน ทองนำ ที่ล่วงลับไปแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
บทที่	
1	บทนำ..... 1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย..... 3
	ขอบเขตของการวิจัย..... 3
	ข้อตกลงเบื้องต้น..... 4
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย..... 4
	ประโยชน์ที่จะได้จากการวิจัย..... 5
	กรอบแนวความคิดในการวิจัย..... 6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 7
	ประวัติกีฬาเซปักตะกร้อ..... 7
	วิวัฒนาการของตะกร้อในประเทศไทย..... 9
	องค์ประกอบของทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ..... 11
	ขั้นตอนสำคัญในการนำไปสู่การเล่นเซปักตะกร้อ..... 12
	การรุกในรูปแบบต่าง ๆ..... 14
	เทคนิคการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อ..... 22
	แท็กติกการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อ..... 25
	ยุทธวิธีการรุกรูปแบบต่าง ๆ..... 27
	รูปแบบการยื่นรับลูกเสิร์ฟ..... 35
	โปรแกรมวิเคราะห์กีฬาไฟท์ส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5)..... 37
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ..... 38
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ..... 49
3	วิธีดำเนินการวิจัย..... 53
	ประชากรที่ใช้ในการวิจัย..... 53

บทที่	หน้า
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	53
วิธีการดำเนินการวิจัย.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4 ผลการวิเคราะห์.....	57
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	120
สรุปผลการวิจัย.....	120
อภิปรายผลการวิจัย.....	140
ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้.....	147
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	148
รายการอ้างอิง.....	149
ภาคผนวก.....	152
ภาคผนวก ก ใบรับรองจริยธรรม.....	153
ภาคผนวก ข ใบรับรองโครงการวิจัย.....	154
ภาคผนวก ค ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....	155
ภาคผนวก ง หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยสำหรับผู้ปกครองหรือผู้ดูแล.....	157
ภาคผนวก จ ตัวอย่างโปรแกรมไฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5.....	159
ภาพแสดงปัจจัยทุกปัจจัยที่ทำให้เกิดแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขัน	
เซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	160
หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล.....	170
ภาพการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	171
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	175

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนครั้ง และค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่ค้นพบจากการศึกษาจากเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งอ้างอิง.....	60
2	จำนวนทีมชาติ จำนวนเซตที่ทำการวิเคราะห์โดยแยกทีมชาติไทย รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น และรวมทุกทีมชาติที่พบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	62
3	จำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนหลักการรูกหน้าตาข่ายที่พบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	62
4	จำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	63
5	จำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟแต่ละชาติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	64
6	จำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	66
7	จำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนแต่ละชาติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24...	67
8	จำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	70
9	จำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	71
10	จำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	73
11	จำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะแบบแผนการรูกที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	75
12	จำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	77
13	จำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	78
14	จำนวนและค่าร้อยละทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	80
15	จำนวนและค่าร้อยละทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	81

ตารางที่	หน้า	
33	จำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	104
34	จำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	105
35	จำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	107
36	จำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	108
37	จำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	110
38	จำนวนและค่าร้อยละทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	111
39	จำนวนและค่าร้อยละทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	112
40	จำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	114
41	จำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	116
42	จำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24.....	118

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬาเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่จะเห็นได้ว่าทุก ๆ ประเทศส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรในชาติได้เล่นกีฬา เนื่องจากกีฬาเป็นกิจกรรมที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในทุกเพศทุกวัยให้มีความสมบูรณ์ทั้งสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ และสังคม กล่าวคือ การกีฬาช่วยในการพัฒนาสติปัญญาโดยใช้กระบวนการวางแผน การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล การคิดแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างสุขุมและรอบคอบมากขึ้น ตลอดจนทั้งมีความถูกต้องและแม่นยำอีกด้วย สำหรับการพัฒนาทางด้านร่างกาย จะช่วยให้ร่างกายมีความแข็งแรงสมบูรณ์ มีความสง่างาม มีสุขภาพที่ดีและมีการเจริญเติบโตเป็นไปตามวัย ส่วนการพัฒนาทางด้านอารมณ์ ช่วยให้ความอดทนอดกลั้น มีความรับผิดชอบ มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักอภัย เป็นผู้มีอารมณ์สดชื่น แจ่มใส ร่าเริง เบิกบานอยู่เสมอ การพัฒนาทางด้านสังคมจะช่วยให้รู้จักเคารพในกฎ กติกา และกฎหมายต่าง ๆ ของบ้านเมือง ความสามัคคีในหมู่คณะ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ตลอดจนทั้งการเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อสังคมอีกด้วย

กีฬาเซปักตะกร้อ (Sepak Takraw) ได้จัดให้มีการแข่งขันครั้งแรก ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 3 ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย วิธีการเล่นได้ยึดแนวการเล่นระหว่างตะกร้อข้ามตาข่ายของไทย และกีฬาเซปักตะกร้อของประเทศมาเลเซีย โดยที่ตัวแทนของประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศสิงคโปร์ และประเทศฟิลิปปินส์ ร่วมกันพิจารณาลักษณะ วิธีการเล่นและระเบียบกติกาการเล่นเป็นสากล เรียกว่า “เซปักตะกร้อ” (Sepak Takraw) การเล่นกีฬานี้มีการเล่นการนับคะแนนคล้ายคลึงกับกีฬาวอลเลย์บอล และกีฬาแบดมินตัน นำมาผสมผสานกันและปรับปรุงให้เหมาะสมกับทักษะที่ใช้ในการเล่น สุพจน์ ปราณี (2539) ได้กล่าวถึงทักษะพื้นฐานในการเล่นเซปักตะกร้อ ประกอบด้วย ลูกหลังเท้า ลูกข้างเท้า ลูกเข้า และลูกศีรษะ เป็นต้น การเล่นเซปักตะกร้อในยุคแรกยังไม่มีรูปแบบการเล่นมากมายนัก ส่วนใหญ่จะเป็นการเล่นลูกใต้ข้ามตาข่ายด้วยศีรษะเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาได้มีการพัฒนาการเล่นและการเล่นลูกหน้าตาข่ายด้วยเท้า ซึ่งมีการเล่นที่หลากหลาย มีความรุนแรง ยากต่อการตั้งรับธรรมดา ได้ซึ่งจึงต้องคิดหาวิธีการทั้งการรุก การรับ และรูปแบบใหม่ เช่น การเสิร์ฟ การรับเสิร์ฟ การตั้งรับ การสกัดกั้น เป็นต้น เพื่อที่จะทำให้มีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

ในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อ จะประกอบด้วยผู้เล่นข้างละ 3 คน คือ ผู้เล่นตำแหน่งหลัง (Back) ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา (Right Inside) ยืนอยู่ด้านขวามือของผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่น

ตำแหน่งหน้าซ้าย (Left Inside) ยืนอยู่ด้านซ้ายมือของผู้เล่นตำแหน่งหลัง ซึ่งแต่ละคนมีหน้าที่ในการเล่นที่แตกต่างกันไป การเล่นเซปักตะกร้อจะเริ่มจากผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาหรือผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายโยนลูกตะกร้อให้ผู้เล่นในตำแหน่งหลัง (Back) เป็นผู้เสิร์ฟตะกร้อ ผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟได้ดีมีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับผู้ที่โยนตะกร้อว่ามีความรู้ ความเข้าใจและสามารถโยนได้ตามน้ำหนักและทิศทางที่เหมาะสมหรือไม่ อูทัย สงวนพงศ์ (2529) กล่าวว่า ถ้าหากเสิร์ฟเสีย หรือเสิร์ฟให้ฝ่ายตรงข้ามรับได้ง่ายๆ ก็จะทำให้ตนเสียเปรียบ เพราะต้องตกเป็นฝ่ายตั้งรับ การเสิร์ฟจึงเป็นการเริ่มต้นในการรุก และต้องมีความแม่นยำ ผู้เล่นจึงควรหาความชำนาญโดยการฝึกหัดเสิร์ฟด้วยวิธีที่เหมาะสมและดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ สมรรถชัย น้อยศิริ (2533) ที่กล่าวว่า ผู้เล่นตำแหน่งหลังมีหน้าที่สำคัญคือ การเสิร์ฟลูกตะกร้อ ผู้เสิร์ฟจะต้องเสิร์ฟให้แม่นยำและมีความรุนแรง เพื่อให้คู่ต่อสู้รับได้ยากที่สุด นอกจากนี้ก็มีหน้าที่คอยรับลูกเสิร์ฟจากฝ่ายตรงข้าม และยังต้องตั้งลูกตะกร้อให้กับผู้เล่นตำแหน่งหน้าด้วย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาและหน้าซ้ายหน้าที่ของผู้เล่นทั้งสองคนนี้จะทำหน้าที่หลาย ๆ อย่าง เช่น การโยนลูกตะกร้อให้กับผู้เสิร์ฟ การตั้งลูกตะกร้อให้กับผู้เล่นตำแหน่งหน้าด้วยกัน การรุกโดยใช้ทักษะต่างๆ ที่จะทำให้อุปสรรคคู่ต่อสู้ไม่สามารถรับลูกตะกร้อได้ และต้องช่วยกันสกัดกันเมื่อคู่ต่อสู้รุกมาด้วย ในการเล่นเซปักตะกร้อนอกจากใช้ทักษะส่วนบุคคลแล้ว ยังจะต้องนำไปประกอบกับผู้เล่นภายในทีมเพื่อที่จะให้เกิดประโยชน์กับทีมให้มากที่สุด

แบบแผนการรุกหน้าตาซ้ายมีความสำคัญอย่างมากในการแข่งขัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนสถานะภาพจากฝ่ายรับเป็นฝ่ายรุก จะต้องพยายามรูกกลับฝ่ายตรงข้ามเพื่อกลับมาเป็นฝ่ายเสิร์ฟ การรุกจะเกิดประสิทธิภาพเพียงใดขึ้นอยู่กับที่ตั้งตะกร้อให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางที่ถูกต้อง และตำแหน่งที่เหมาะสม ย่อมส่งผลให้การรุกมีประสิทธิภาพ ฉะนั้นแต่ละทีมจะต้องมีแบบแผนการรุกที่หลากหลาย เพื่อปรับเปลี่ยนให้ทันกับสภาพการณ์โดยนำเอาความรู้ความเข้าใจในทักษะและเทคนิคการเล่นมาใช้ ในการแข่งขันจริงไม่ว่าจะเป็นแบบแผนการรุกหน้าตาซ้ายแบบใดย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสียด้วยกันทั้งนั้น ขึ้นอยู่กับทีมของตนเองจะเหมาะสมกับแบบแผนใดและแบบแผนใดที่มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับทีมตนมากที่สุด

ในปัจจุบันหลายประเทศมีการพัฒนาแบบแผนการรุกหน้าตาซ้ายไปมาก แม้ว่าประเทศไทยกับประเทศมาเลเซียซึ่งเป็นประเทศผู้นำในกีฬานี้ แต่หากทั้งสองประเทศขาดการติดตามศึกษา สอดแนม รวมถึงการวิเคราะห์แบบแผนการเล่นหน้าตาซ้ายของทีมคู่แข่งก็มีโอกาสทำให้ทีมแพ้ได้ ในเดือนกรกฎาคมปี 2552 ที่ผ่านมา ประเทศไทยได้จัดการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 ซึ่งได้เชิญทีมที่มีความสามารถทางด้านกีฬาเซปักตะกร้อมาแข่งขันเป็นโอกาสดีที่ทีมชาติไทยจะได้เตรียมความพร้อมเพื่อแข่งขันในกีฬาซีเกมส์ที่ประเทศลาวปลายปี 2552 ด้วย เนื่องจากผู้วิจัยสนใจกีฬาเซปักตะกร้อ เพราะมีรูปแบบการรุกที่สวงามทำท่ายความสามรถเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาแบบแผนการรุกหน้าตาซ้ายในการ

แข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จะได้เป็นข้อมูลเพื่อปรับปรุง และพัฒนาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของทีมชาติไทยและฝึกซ้อมเพื่อรับมือในการแข่งขันรายการต่างๆ อีกทั้งยังทำให้ทราบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายแบบใหม่ ๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ ปรับแก้เกมส์การแข่งขันได้อย่างทันสมัยอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วย

พระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้วิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ของทีมชายในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง คือทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติลาว

2. การวิจัยนี้วิเคราะห์ทุกทีมที่ทำการแข่งขันตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศ

3. ข้อมูลที่จะวิเคราะห์ประกอบด้วย

3.1 การศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ใน ปัจจุบัน จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.2 วิเคราะห์แบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

3.2.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

3.2.2 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

3.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

3.3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

3.3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้ทำการวิเคราะห์จากภาพบันทึกการแข่งขันจริง ทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสารทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ได้แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อ ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาทางเอกสารมาเป็นแบบแผนเบื้องต้น เพื่อทำการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายและปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย ในการแข่งขันเซปักตะกร้อคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ต่อไป โดยนำไปใช้กับโปรแกรมโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5) ซึ่งเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขั้นสูงที่ใช้ในการวิเคราะห์การแข่งขันกีฬาตามระเบียบวิธีการทางสถิติ

คำจำกัดความของการวิจัย

1. แบบแผนการรูกหน้าตาข่าย หมายถึง รูปแบบการเล่นที่เริ่มตั้งแต่การรับลูกจากฝ่ายตรงข้าม จากนั้นมีการเล่นประสานงานของผู้เล่นฝ่ายเดียวกันหรือเล่นด้วยความสามารถเฉพาะตัว มีการตั้งหรือการชงลูกตะกร้อต่อจากการรับลูก ก่อนจบด้วยการเล่นลูกเชิงรุกให้ข้ามตาข่ายเพื่อทำคะแนนด้วยการเขกด้วยศีรษะ ใช้เท้าเหยียบ ปาด ฟาด ชันแบค การหยอด และอื่น ๆ ลักษณะการเล่นที่ถือว่าเป็นการรูกหน้าตาข่ายจะต้องจบการเล่นลูกจังหวะสุดท้าย ห่างจากตาข่ายภายในระยะไม่เกิน 3 เมตร

2. ปัจจัยในการรูก หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพล มีผลกระทบ และทำให้เกิดแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายได้ ซึ่งในงานวิจัยนี้มีปัจจัยในการรูก ได้แก่ รูปแบบการยืนรับลูก ทักษะการรับลูก ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ พื้นที่ในการตั้งลูก ลักษณะของลูกที่ตั้ง พื้นที่ที่ใช้ในการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่าย

3. เซปักตะกร้อ หมายถึง กีฬาประเภททีมที่เริ่มต้นด้วยการโยนด้วยมือเพื่อให้ตำแหน่งหลังใช้เท้าเสิร์ฟให้ข้ามตาข่าย หลังจากนั้นผู้เล่นสามารถใช้ทุกส่วนของร่างกายยกเว้นแขนในการเตะ เตะ โหม่ง เหยียบปาด ฟาด ชันแบค มีการเล่นภายในทีมแต่ละครั้ง 3 จังหวะ ให้ลูกข้ามตาข่ายเพื่อไปตกที่แดนคู่ต่อสู้ ประกอบด้วยผู้เล่นทีมละ 3 คน แข่งขันเซตละ 21 คะแนน ทีมที่ชนะ 2 เซตก่อนถือว่าเป็นผู้ชนะ

4. เซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 (KING'S CUP 24TH) หมายถึง การแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยมีทีมชาติต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 5 ทีม ทำการแข่งขันในวันที่ 2-7 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ณ ประเทศไทย

5. รูปแบบการยืนรับลูก หมายถึง ตำแหน่งการยืนของผู้เล่นทั้ง 3 คน ในขณะที่เป็นฝ่ายรับเพื่อที่จะรับลูกจากฝ่ายตรงข้าม แล้วทำการเล่นตามแบบแผนการรูกของฝ่ายตนต่อไป

6. ทักษะการรับลูกหมายถึง ลักษณะการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นแขน รับลูกจังหวะแรกหลังจากที่ฝ่ายตรงข้ามทำการรุกข้ามตาข่ายมา เพื่อดำเนินการเล่นตามแบบแผนการรุกต่อไป เช่น ทักษะการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า ศีรษะ เป็นต้น

7. ทักษะการตั้งลูกตะกร้อหมายถึง ลักษณะการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นแขน เตะตั้งลูกให้สูงขึ้นเพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเคลื่อนที่เข้ามาทำคะแนนในจังหวะสุดท้าย เช่น ทักษะการตั้งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า ศีรษะ เป็นต้น

8. พื้นที่ในการตั้งลูกหมายถึง บริเวณสนามที่ตำแหน่งตัวตั้งทำการตั้งลูก เพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเคลื่อนที่เข้ามารุกในจังหวะสุดท้าย

9. ลักษณะของลูกที่ตั้งหมายถึง ระดับความสูงของลูกที่ตำแหน่งตัวตั้งเตะตั้งลูกให้สูงขึ้นเหนือตาข่ายเพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเคลื่อนที่เข้ามารุกในจังหวะสุดท้าย

10. พื้นที่ที่ใช้ในการรุกหมายถึง บริเวณสนามห่างจากตาข่ายไม่เกิน 3 เมตรซึ่งเป็นตำแหน่งสุดท้ายที่ตัวรุกใช้ในการทำคะแนนจังหวะสุดท้าย

11. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายหมายถึง ลักษณะที่แต่ละทีมเลือกมาใช้ในการทำคะแนนจังหวะสุดท้าย เช่นการเขกด้วยศีรษะ ใช้เท้าเหยียบ ปาด ฟาด ชันแบค การหยอด และอื่น ๆ

12. แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่หมายถึง แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่พบขึ้นใหม่ซึ่งยังไม่เคยมีการศึกษาหรือพบว่ามีการเล่นมาก่อน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ และประสบผลสำเร็จ ซึ่งโค้ชสามารถนำไปใช้พัฒนากีฬาเซปักตะกร้อในทุกระดับได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ได้แบบแผนการรูกใหม่ ๆ เพื่อโค้ชนำไปใช้ฝึกซ้อมและพัฒนากีฬาเซปักตะกร้อเพื่อความเป็นเลิศต่อไป

3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบแผนการรูกให้มีประสิทธิภาพ และเป็นประโยชน์สำหรับโค้ชกีฬาเซปักตะกร้อเพื่อนำมาใช้ในการฝึกซ้อม

4. เป็นประโยชน์ต่อผู้เล่นและผู้สนใจสามารถนำแบบแผน และทักษะการรูกมาใช้ฝึกในการแข่งขันเซปักตะกร้อในทุกระดับ

5. เป็นแนวทางเพื่อทำ การวิจัยกีฬาชนิดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

6. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับใช้อ้างอิงในการเรียน การสอนวิชากีฬาเซปักตะกร้อ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเล่นเซปักตะกร้อ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยนำเสนอแยกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ประวัติกีฬาเซปักตะกร้อ
2. วิวัฒนาการของตะกร้อในประเทศไทย
3. องค์ประกอบของทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ
4. ขั้นตอนสำคัญในการนำไปสู่การเล่นเซปักตะกร้อ
5. การรุกในรูปแบบต่าง ๆ
6. เทคนิคการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อ
7. แทคติกการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อ
8. ยุทธวิธีการรุกรูปแบบต่าง ๆ
9. รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟ
10. โปรแกรมวิเคราะห์กีฬาไฟท์ส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5)
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ
12. งานวิจัยต่างประเทศ

1. ประวัติกีฬาเซปักตะกร้อ

กีฬาตะกร้อมีต้นกำเนิดจากที่ใดในสมัยใดไม่มีการจดบันทึกไว้ ดังเช่น แวน วัฒนะพันธุ์ (2542) กล่าวว่า เนื่องจากนิยมแต่ด้านปฏิบัติ อย่างไรก็ตามจากข้อมูลต่าง ๆ ทั้งทางประวัติศาสตร์ พงศาวดารและจากจดหมายเหตุต่าง ๆ พอที่จะวิเคราะห์ได้ว่า ตะกร้อมีในประเทศไทยมาช้านานแล้ว ซึ่งในขณะเดียวกันจากหลายประเทศต่างก็เข้าใจว่า ตะกร้อจะเกิดขึ้นในเทศของตนและได้มีอิทธิพลกระจายไปยังต่างประเทศ มีผู้รู้บางท่านกล่าวว่า ตะกร้อเริ่มมีมาในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลายคือเมื่อตอนที่ไทยเสียกรุงแก่พม่าประมาณ พ.ศ. 2310 ครั้งนั้นพม่าตั้งค่ายรักษาพระนครอยู่ที่อำเภอโพธิ์สามต้น เวลารว่างพม่าได้นำตะกร้อมาเตะเล่นกัน และพม่าได้เรียกตะกร้อนี้ว่า “ชินลง” (Chinlon) ซึ่งแปลว่าตะกร้อหลวม ๆ โดยปกติการลอกหรือเลียนแบบหรือนำเอาของคนอื่นมาใช้ ต้องคงรูปแบบของสิ่งนั้นหรือคำนั้นไว้ ฉะนั้นถ้าไทยเรานำเอาตะกร้อมาจากพม่า ก็จะใช้ตามพม่าให้มีส่วนใกล้เคียงคืออาจจะเรียกว่า ชินลง หรือชินลง ไม่น่าจะเรียกว่า ตะกร้อ ทางประเทศมาเลเซียได้ประกาศว่า ตะกร้อเป็นกีฬาของประเทศมาลายู(เดิม) และถือว่าเป็นกีฬาประจำชาติ เรียกว่า “ซีปักรากา” (Sepak Raga) ความหมายของคำว่า “รากา” (Raga) หมายถึงตะกร้อ ซึ่งคำ

ก็ใกล้เคียงกับคำว่าตะกร้อของไทย แต่ตามเหตุผลว่าไทยจะเอากีฬาของมาลาญมาเล่นนั้นไม่น่าเป็นไปได้ เพราะประการแรกจากนักประวัติศาสตร์ได้สำรวจแล้วว่า วิวัฒนาการของการเจริญย้อมจะแพร่อาณาเขตลงมาจากเหนือลงใต้ ไม่มีวิวัฒนาการที่จะแพร่จากใต้ขึ้นเหนือสังเกตจากการอพยพเผ่าพันธุ์มนุษย์ จะถอยร่นจากทางเหนือสู่ทางใต้เรื่อยมาและประเทศใหญ่ ๆ ที่เคยเจริญรุ่งเรืองในอดีตหรือก่อนศตวรรษ ก็มักจะเป็นประเทศอยู่ตอนเหนือแทบทั้งสิ้น ฉะนั้นตะกร้อจะก่อกำเนิดจากประเทศมาเลเซียแล้วมานิยมเล่นในประเทศไทยย่อมจะเป็นไปไม่ได้ ประการที่สองประเทศไทยและมาเลเซีย นั้น ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ประเทศไทยเป็นประเทศที่เกิดขึ้นก่อนและเก่าแก่กว่าประเทศมาเลเซีย ฉะนั้นความเจริญก็ย่อมจะเจริญมากกว่าและวิวัฒนาการทางด้านต่างๆ ก็ย่อมจะดีกว่า จึงไม่น่าจะเป็นไปได้ว่าตะกร้อจะเกิดจากประเทศมาเลเซีย ประการที่สาม “ซีปักกรากา” (Sepak Raga) ของมาเลเซียที่เล่นอยู่ก็คือตะกร้อหวายเหมือนของไทยเช่นกัน จากข้อนี้ถ้าบอกว่าอิทธิพลจากทางใต้ได้แพร่หลายขึ้นไปทางตอนเหนือ ก็จะขัดกับความเป็นจริงว่าทางใต้ของประเทศไทยคือ จังหวัดนราธิวาส ยะลา และปัตตานี ก็มีการเล่นตะกร้อเช่นกัน แต่ลักษณะตะกร้อเป็นลักษณะเหมือนตะกร้อชนไก่ คือใช้หนังวัวหรือหนังควายขนาดกว้าง 4 นิ้ว และยาว 8 นิ้ว พับครึ่ง ให้ปลายต่อกันที่จุดกึ่งกลางพอดี แล้วตัดหนึ่งขนาดพอที่จะผูกชนไก่ 10-20 ก้าน แต่ต้องใช้ชนไก่ตัวผู้ จากนั้นก็เจาะหนังแผ่นใหญ่ที่พับปลายต่อกันเอาหนังแผ่นเล็กที่จะผูกชนไกร้อยเข้าไป ในหนังแผ่นเล็กซึ่งจะทำหน้าที่สองอย่างคือ ยึดแผ่นหนังให้ติดกันและยึดชนไก่ไว้ด้วย ถ้าสังเกตให้ดีจะทราบได้ว่าไทยไม่ได้รับอิทธิพลมาจากมาเลเซียแต่อย่างใด

ส่วนข้อสำคัญคือ ชนเผ่า คยัค ซึ่งเป็นชนเผ่าเก่าแก่เผ่าหนึ่งอาศัยอยู่ที่เกาะบอร์เนียว ได้มีการเล่นตะกร้อ โดยใช้หวายสานทำเป็นตะกร้อเตะเล่น และวิธีการเล่นก็แบบเดียวกับของไทย แสดงว่าอิทธิพลจากตอนเหนือได้แผ่ปกคลุมถึงเกาะบอร์เนียว ตามเหตุผลข้างต้น

ประเทศจีนเชื่อถือได้ว่าการเล่นตะกร้อมาช้านาน จากบันทึกของเฟรเดริก อาร์เธอร์นี่ล ได้เขียนหนังสือเรื่อง “Narrative of a Residence in Siam” พิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1852 ได้พูดถึงการเตะตะกร้อลูกกลมๆ แต่ลักษณะคนที่ล้อมวงอยู่นั้นไว้ผมเปีย จึงสันนิษฐานได้ว่าคงจะเป็นคนจีนมากกว่าคนไทย เพราะจากการค้นคว้าคนจีนเริ่มนิยมการเตะลูกชนไก่มานานแล้ว ซึ่งมีอยู่ในบันทึกพงศาวดารจีนเรื่อง “ซุยถัง” ได้กล่าวถึงการเล่นตะกร้อ

นอกจากนี้ยังมีชาวจีนกวางตุ้งที่เข้าไปอยู่อเมริกา ได้นำเอาซีเก๋่าเป็นก้อนกลมๆ แล้วห่อด้วยสำลีหรือผ้านุ่ม จากนั้นนำชนหางไก่ฟามาปัก เมื่อดูแล้วลักษณะคล้ายหัวหอมตอนที่ยังมีใบอยู่ ซึ่งการเล่นชนิดนี้เรียกว่า เตกโก (Tek Kau) ซึ่งใกล้เคียงกับคำว่า “ตะกร้อ” ของไทยและก็น่าจะเป็นไปได้ว่า ได้รับเอาตะกร้อมาจากจีน แต่ตามพจนานุกรมตามความหมายของคำว่า ตะกร้อ หมายถึง ของสานด้วยหวายเป็นรูปกลม สำหรับเตะเล่น บางอย่างทำด้วยหนังปักพู่ชนไก่

ฉะนั้นกีฬาชนิดเตกโก (Tek Kau) กับตะกร้อจึงเป็นกีฬาคนละชนิดกัน เพราะอุปกรณ์การเล่นแตกต่างกัน แต่มีวิธีการเล่นคล้ายคลึงกัน

ประเทศไทยรู้จักการนำหวายเป็นใช้ประโยชน์ตั้งแต่โบราณทั้งนี้เพราะประเทศไทยมีธรรมชาติสมบูรณ์ไปด้วยหวาย ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นเครื่องเรือน เครื่องใช้ไม้สอย ตลอดจนอุปกรณ์การเล่นต่างๆ เช่นดาบ กระบี่ เป็นต้น ก็ล้วนทำด้วยหวายทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้อาจจะเป็นไปได้ว่าเมื่อมีการทำกระชุก กระบุง หรือภาชนะต่าง ๆ เกิดมีความคิดเอาเศษหวายที่เหลือ ๆ มาสานเล่นจะเป็นลูกกลม ๆ แล้วก็นำมาโยนเล่นกัน และเนื่องจากคนไทยถนัดในการใช้เท้าก็เกิดความคิดใหม่ เปลี่ยนจากการโยนเล่น ขว้างเล่น กลายมาเป็นเตะเล่น เพื่อเพิ่มความสนุกสนาน คือเตะกันโดยไม่ให้ลูกตกพื้นจนในที่สุดก็กลายมาเป็นตะกร้อที่เล่นกันอยู่ในปัจจุบันนี้ ซึ่งมีหลักฐานพอจะอ้างอิงได้ว่าตะกร้อนั้นเรารู้จักกันมาช้านานแล้วแม้แต่ชาวไทยยังเตะตะกร้อได้ด้วย ซึ่งมีบันทึกอยู่ในประวัติศาสตร์และพงศาวดาร คือในสมัยโบราณตามกฎหมายเมื่อมีผู้ใดกระทำความผิด ผู้นั้นจะต้องถูกลงโทษตามความหนักเบาของโทษนั้น ๆ อาจมีการตอกเล็บ ถูกเชียนตี เชื้อนเนื้อออกเป็นขื่น ๆ จนกว่าจะตาย ถูกตัดหัว ถูกเผาทั้งเป็นหรือถูกนำไปเข้าตะกร้อให้ข้างเตะถึงแก่ความตาย ซึ่งมีระบุไว้ในกฎหมายเตียรบาลสมัยกรุงศรีอยุธยา

ฉะนั้นถึงแม้จะไม่มีหลักฐานที่จะบอกได้ว่า ตะกร้อเป็นกีฬาพื้นเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเป็นประเทศแรก แต่จากข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งพอจะเชื่อถือได้จากพงศาวดาร จากประวัติศาสตร์ และจากบันทึกจดหมายเหตุต่าง ๆ พอจะสรุปได้ว่า ไทยเป็นประเทศแรกที่ได้คิดค้นการเล่นตะกร้อขึ้น ซึ่งเป็นกีฬาที่นิยมเล่นชนิดหนึ่งในทวีปเอเชียและกำลังแพร่ขยายไปทั่วโลกในปัจจุบัน สาเหตุที่นิยมเล่นกันก็เพราะกีฬาตะกร้อใช้พื้นที่การเล่นไม่กว้างนัก ค่าใช้จ่ายถูก อุปกรณ์การเล่นหาง่าย ราคาไม่แพงและทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินทั้งผู้ดูและผู้เล่น

2. วิวัฒนาการของตะกร้อในประเทศไทย

ตะกร้อได้วิวัฒนาการมาเป็นลำดับโดยเฉพาะในสมัยประชาธิปไตยตั้งแต่หลัง พ.ศ. 2475 เป็นต้นมา ดังที่ แวน วัฒนะพันธุ์ (2542) กล่าวว่า กรมพลศึกษาและสมาคมกีฬาไทยได้เริ่มฟื้นฟูกีฬาชนิดต่าง ๆ ตะกร้อก็เป็นหนึ่งในหลายชนิดของกีฬาไทยที่ได้รับการฟื้นฟู ในสมัยนั้นได้มีการแข่งขัน 6 ชนิด

1. ตะกร้อลอดบ่วง
2. ตะกร้อเตะทวน
3. ตะกร้อวงเล็ก
4. ตะกร้อวงใหญ่
5. ตะกร้อข้ามตาข่าย

6. ตะกร้อพลิกแพลง (ติดตะกร้อ)

จนต่อมาในปี พ.ศ. 2485 เป็นต้นมา กีฬาตะกร้อได้เสื่อมโทรมลงเพราะประเทศไทยอยู่ในภาวะสงครามและหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 2 สงบลง ก็ได้มีการฟื้นฟูตะกร้อขึ้นอีก แต่ในครั้งนี้นิยามเล่นกันเป็นประจำเพียง 2 ประเภทเท่านั้นคือ ตะกร้อข้ามตาข่าย และตะกร้อลอดบ่วง การเล่นตะกร้อทั้งสองประเภทนี้ต้องอาศัยความสามารถ และความชำนาญสูงจึงจะเล่นได้สนุก มีผู้สันนิษฐานว่า การเล่นตะกร้อข้ามตาข่ายแบบไทยคงจะดัดแปลงมาจากการเล่นกีฬาแบดมินตัน ส่วนตะกร้อข้ามตาข่ายแบบเซปักนั้นสันนิษฐานว่า จะดัดแปลงมาจากกีฬาวอลเลย์บอล การติดตะกร้อก็หมายถึงการเตะตะกร้อให้ขึ้นไปติดค้างอยู่บนส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเช่น บนศีรษะ บนไหล่ทั้งสองข้าง บนแขนหรือบนเข่า ฯลฯ ได้ครั้งละหลายๆ ลูก แต่ก่อนสมัยตอนต้น ๆ รัตนโกสินทร์ มีผู้นิยมเล่นกันมาก ส่วนใหญ่แสดงให้ดูตามงานวัดหรืองานเทศกาลอื่นๆ ผู้แสดงที่ชำนาญมักจะแสดงการติดตะกร้อให้ประชาชนดูบนพื้นโต๊ะแคบ ๆ

การเล่นตะกร้อข้ามตาข่ายมักจะมีการเล่นบริเวณใกล้เคียงกับการเล่นตะกร้อเตะทนต์และตะกร้อลอดบ่วง สาเหตุที่มีการเล่นตะกร้อข้ามตาข่ายเกิดขึ้นก็เพราะ นายผล ผลาสินธุ์ นักตะกร้อฝีมือดีท่านหนึ่งได้ทดลองเตะตะกร้อให้ข้ามเชือกซึ่งชิงไว้โดยแข่งขันกันเล่น ๆ และมีความมุ่งหมายเพียงจะให้อีกฝ่ายหนึ่ง (ฝ่ายตรงข้าม) รับไม่ได้เท่านั้น จึงเป็นอันว่า นายผล ผลาสินธุ์ และคณะมีนายยิ้ม ศรีหงส์ หลวงสำเร็จวรรณกิจ ขุนจรรยาวิจิตร (นักเตะตะกร้อร่วมวงเดียวกัน) ได้ร่วมมือกันดัดแปลงให้มีการเล่นตะกร้อแบบแบดมินตันมากขึ้น โดยใช้ชื่อว่า “ตะกร้อข้ามตาข่าย” ในระยะเริ่มแรกได้ทำการทดลองแข่งขันภายในสมาคมกีฬาสยามเท่านั้นปี พ.ศ. 2476 มีงานฉลองรัฐธรรมนูญเป็นครั้งแรก สมาคมกีฬาสยามได้พยายามร่างกฎกติกาที่แน่นอน แล้วเปิดการแข่งขันตะกร้อข้ามตาข่ายระหว่างประชาชนขึ้นเป็นปีแรก เป็นที่สนใจของประชาชนโดยทั่วไป ต่อจากนั้นมาประชาชนได้มีการฝึกซ้อมและแข่งขันกันอย่างแพร่หลาย

ปี พ.ศ. 2479 กรมพลศึกษาได้เปิดให้มีการแข่งขันตะกร้อข้ามตาข่ายระหว่างโรงเรียนชาย และมีหลายโรงเรียนส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน ทางกรมพลศึกษาเห็นว่ามิโรงเรียนและประชาชนสนใจมากขึ้น จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการร่างกติกาตะกร้อข้ามตาข่ายของสมาคมกีฬาสยามเป็นหลัก คณะกรรมการได้ปรับปรุงกติกาตะกร้อข้ามตาข่ายสำเร็จเรียบร้อยเมื่อ พ.ศ. 2479 และกรมพลศึกษาได้ประกาศใช้เป็นทางการเมื่อ พ.ศ. 2480

เมื่อครั้งประเทศพม่าเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขันกีฬาภาคพื้นแหลมทอง (กีฬาซีเกมส์ปัจจุบัน) ครั้งที่ 2 ได้มีหนังสือเชิญคณะตะกร้อของสมาคมกีฬาไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ไปร่วมในงานกีฬาครั้งนั้นด้วย และนอกจากนั้นคณะตะกร้อยังได้รับเชิญให้ไปแสดงกีฬาตะกร้อของไทยในมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง มีกีฬาตะกร้อเป็นกีฬาหลักคือ ตะกร้อพลิกแพลงวงเล็กและจากการแสดงของคณะตะกร้อไทยทำให้ชาวพม่าสนใจมาก โดยเฉพาะตะกร้อข้ามตาข่ายอันเป็นกีฬาที่

แปลกใหม่ที่สุดของชาวพม่า จึงได้รับความสนใจเป็นพิเศษ เพราะมีวิธีการเล่นที่ง่ายคล้ายกีฬาแบดมินตัน สนุกสนาน ตื่นเต้น เช่นลูกเหยียบ ลูกโยก เป็นต้น และหลังจากนั้นตะกร้อไทยก็ได้ไปแสดงที่ประเทศพม่าอีกหลายครั้ง

3. องค์ประกอบของทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ

องค์ประกอบของทักษะพื้นฐานของกีฬาเซปักตะกร้อที่ใช้ในการเรียนการสอน ส่วนมากประกอบด้วยทักษะต่าง ๆ คือ การเตะลูกตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า เข่า ศีรษะ การเสิร์ฟ การพักลูก การตั้งหรือการชง การบล็อกหรือการสกัดกั้น การเล่นหน้าตาข่าย ซึ่งแต่ละทักษะมีจุดมุ่งหมายของการเล่น และวิธีการต่างๆ ดังที่ สุพจน์ ปรานี (2539) ได้กล่าวถึงพื้นฐานในการเล่นเซปักตะกร้อ พอสรุปได้ดังนี้

1. ลูกข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เนื่องจากการเล่นที่มีประโยชน์และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด เป็นการเล่นที่ผิดพลาดน้อยมาก สามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟ หรือการตั้งรับได้ นิยมใช้ในการเสิร์ฟ การรับลูกเสิร์ฟ การตั้งหรือการชงลูกตะกร้อ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

2. ลูกหลังเท้า เป็นลูกพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องฝึกให้เกิดความชำนาญ สามารถใช้ได้ทั้งเท้าซ้ายและเท้าขวา จะทำให้ผู้ฝึกหัดมีความมั่นใจตนเอง ความสำคัญของการเล่นลูกหลังเท้า คือ ใช้ในการรับเสิร์ฟที่เป็นลูกหยอด หรือลูกสั้น หรือลูกพุ่งที่มีลักษณะต่ำ ลูกหลังเท้าใช้ประโยชน์ในการเป็นฝ่ายรุกโดยการเตะกลางอากาศ และใช้ในการเสิร์ฟ (การส่งลูก)

3. ลูกศีรษะ เป็นลูกพื้นฐานหลัก มีความสำคัญและมีประโยชน์มากมาย ใช้ได้ง่ายและแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีในเกมรุก สามารถจะกำหนดจุดตก หรือเปลี่ยนทิศทางได้ จะใช้รับลูกเสิร์ฟหรือลูกที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับตั้งแต่กลางตัว (เอว) ถึงศีรษะขึ้นไป นอกจากนั้นยังใช้ตั้งลูกตะกร้อซึ่งนิยมรองลงมาจากที่ตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน

4. ลูกเข่า ถือเป็นลูกที่มีเป็นลูกที่มีความสำคัญรองจากการเล่นลูกข้างเท้าด้านใน (ลูกแป) ลูกหลังเท้า และลูกศีรษะ มีความจำเป็นที่ต้องใช้ในยามคับขัน ในการรับลูกเสิร์ฟที่พุ่งเข้าหาตัวในระดับปานกลาง และใช้ในการตั้งรับลูกจากเกมรุกที่พุ่งเข้าหาตัว ซึ่งไม่สามารถที่จะถอยได้ทันอีกแล้ว

5. ลูกข้างเท้าด้านนอก เป็นทักษะหนึ่งที่มีโอกาสใช้น้อยมาก ส่วนมากจะใช้รับลูกที่อยู่ห่างตัวออกไปข้างหลังและจวนตัวจริงๆ หากผู้เล่นมีความพร้อม ระวังตัวอยู่เสมอ ไม่ประมาทการใช้ลูกข้างเท้าด้านนอกจะไม่เกิดขึ้นเลยตลอดการแข่งขัน

6. ลูกใหม่และลูกพักอก เป็นลูกที่ไม่ใช้เลยก็ได้หากไม่จวนตัวจริง การใช้ใหม่และลูกพักอก เป็นการใช้อวัยวะที่ไม่ฝิดกติกาแต่ไม่นิยมใช้เพราะมีประโยชน์น้อย เช่นเดียวกับอวัยวะส่วนอื่น ๆ เช่น หน้าแข้ง สะโพก ลูกได้ไม่ฝิดกติกา

4. ขั้นตอนสำคัญในการนำไปสู่การเล่นเซปักตะกร้อ

ในการเล่นเซปักตะกร้อ องค์ประกอบที่สำคัญและเป็นกระบวนการต่อเนื่องในการเรียนรู้ที่ไม่ควรมองข้ามหรือละเลย ดังที่ สุพจน์ ปราณี (2539) กล่าวว่า

1. การโยน คือ การเริ่มต้นครั้งแรกในการนำเข้าสู่การเล่น เป็นการปล่อยลูกตะกร้อออกจากมือ เพื่อโยนให้ผู้เสิร์ฟ ให้มีความเหมาะสมกับจังหวะของการเสิร์ฟ ซึ่งจะส่งผลให้การเสิร์ฟมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งถือว่ามีผลที่เกิดขึ้นจากการโยนเป็นสำคัญ

2. การเสิร์ฟ คือ การเตะตะกร้อด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า หรือ หน้าเท้า (ฝ่าเท้า) โดยให้ตะกร้อข้ามตาข่ายไปตกในพื้นที่ของคู่แข่งชั้นที่กำหนดไว้ตามกติกา เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการโยน เป็นการเริ่มเล่นและเปิดเกมรุกของฝ่ายที่มีโอกาสส่งลูก การเสิร์ฟที่มีประสิทธิภาพสูง จะมีความแน่นอน แม่นยำ ผลตอบแทนที่มีค่า คือการได้รับคะแนน

3. การรับลูกเสิร์ฟ คือ การรับหรือเปิดลูกตะกร้อครั้งแรก จากการเสิร์ฟ (ส่งลูก) ของคู่แข่งชั้น โดยใช้อวัยวะส่วนสำคัญของร่างกาย เช่น ข้างเท้าด้านใน ศีรษะ เข่า หลังเท้า ข้างเท้าด้านนอก ไหล่ และหน้าอก ซึ่งไม่ฝิดกติกาการรับลูกเสิร์ฟ การเปิดลูกตะกร้อครั้งแรกควรที่จะทำให้เป็นลูกตีไว้ก่อน เพื่อจะได้เล่นครั้งที่ 2 และ 3 ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือง่ายต่อการโต้กลับ

4. การตั้ง (ลูกตะกร้อ) คือการเล่นครั้งที่ 2 หรืออาจจะเป็นการเล่นครั้งแรกก็ได้ โดยใช้อวัยวะส่วนที่สำคัญง่าย และสะดวกต่อการตั้งลูกตะกร้อ คือ ข้างเท้าด้านใน และศีรษะ ซึ่งถือว่ามี ความแน่นอน แม่นยำ เป็นที่นิยมใช้โดยทั่วไป จุดมุ่งหมายของการตั้งลูก เป็นการเล่นเพื่อเตรียมโต้กลับหลังจากการรับเสิร์ฟ ซึ่งจะส่งผลถึงการรุกที่มีประสิทธิภาพ และกลับเป็นผู้มีสิทธิในการเสิร์ฟ และการตั้งลูกในกีฬาเซปักตะกร้อมีความคล้ายคลึงกับกีฬาวอลเลย์บอล มีหลายคนที่ไม่ให้ความหมายเกี่ยวกับการตั้งลูกหรือการเซ็ทไว้ดังนี้

บลูแมน (Bulman, 1989) กล่าวว่าการเล่นเซ็ท เป็นชื่อเรียกของการตีลูกวอลเลย์บอลขึ้นเพื่อตบไปโดยปริยาย โดยผู้เล่นคนหนึ่งคนใดในทีมทำหน้าที่เป็นผู้เล่นตัวเซ็ท เพื่อเซ็ทลูกวอลเลย์บอลไปให้ผู้เล่นคนอื่น ๆ ในทีมตน การเล่นเซ็ทต้องเล่นอยู่ใกล้ ๆ ตาข่าย โดยใช้สองมือบนเซ็ทลูกวอลเลย์บอลให้สูงเหนือตาข่าย เพื่อให้ผู้เล่นมือตบวิ่งเข้ามาตบลูกวอลเลย์บอลได้ การเล่นเซ็ทเป็นการเล่นลูกวอลเลย์บอลในครั้งที่สอง ในจำนวนที่แต่ละทีมเล่นได้สามครั้ง การเล่นเซ็ทเป็นทักษะที่จำเป็นมากที่สุดอีกทักษะหนึ่ง ขณะที่ผู้เล่นมือตบ ๆ ลูกลงก็จะทำให้เขาได้รับชื่อเสียง และทำให้ทีมได้คะแนน แต่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าหากขาดมือเซ็ทที่ดีเซ็ทลูกให้

เนวิลล์ (Neville, 1990) กล่าวว่า การเซ็ทเป็นยุทธวิธีในการส่งลูกวอลเลย์บอลไปยังจุดหมายที่ผู้เล่นมือตบจะวิ่งเข้าไปตบได้

คลุกา และดันน์ (Kluka and Dunn., 1992) กล่าวว่า การส่งลูกวอลเลย์บอลเหนือศีรษะ (Overhead Pass) หรือโดยทั่วๆไปเรียกว่าการเซ็ท ธรรมชาติมักใช้เซ็ทลูกวอลเลย์บอลเพราะมีความแม่นยำและแน่นอนกว่าการใช้ทักษะอื่น ๆ และเป็นทักษะที่ถูกใช้มากที่สุด ในผู้เล่นมือเซ็ท เป็นการส่งลูกวอลเลย์บอลจังหวะที่สอง ผู้เล่นมือเซ็ทลูกวอลเลย์บอลไปให้ผู้เล่นมือตบเพื่อตบไปยังฝ่ายตรงข้าม

ผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า ความมุ่งหมายของการเซ็ทเพื่อที่จะนำลูกวอลเลย์บอลไปสู่การรุกของการเล่นต่อไป ซึ่งเกมของการรุกจะได้ผลดีแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับความแน่นอนของการเซ็ท คนเซ็ทต้องเป็นคนที่เซ็ทได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ จะเซ็ทไปให้ผู้ตบที่ใดก็ได้ในสนาม เขาต้องมีความประณีต และเซ็ทลักษณะใดก็ได้ ซึ่งจะทำให้ได้ก็ต้องผ่านการฝึกมาอย่างดี

พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2537) กล่าวว่า รูปแบบของการเซ็ทมีดังนี้

1. เซ็ทสูง (High Set) เป็นการเซ็ทให้ผู้เล่นทางปีกขวาและซ้าย ปกติจะเซ็ทสูงประมาณ 4-5 เมตร
2. เซ็ทเหนือศีรษะ (Overhead Set) จะเซ็ทขึ้นในแนวตั้ง เมื่อมือเซ็ทเซ็ทแล้วจะต้องขยับออกเพื่อให้ผู้ตบเข้าตบได้
3. เซ็ทสั้น (Short Set) เป็นการเซ็ทเหนือตาข่ายอย่างรวดเร็ว ลูกวอลเลย์บอลจะสูงไม่เกิน 1 เมตร เหนือตาข่าย ผู้เซ็ทกับผู้ตบจะต้องสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี
4. เซ็ทพุงขนาน (Parallel Set) เพื่อเป็นการลดเวลาการเคลื่อนที่ของลูกวอลเลย์บอลให้เร็วขึ้น ให้เซ็ทพุงไปยังตำแหน่งปีกอย่างรวดเร็ว ลูกวอลเลย์บอลจะสูงเหนือตาข่ายประมาณ 2 ฟุต
5. การรุก เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก ในการเล่นเซปักตะกร้อ สามารถแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนคือ
 - 5.1 การรุกของฝ่ายเสิร์ฟ เป็นการรุกเพื่อทำคะแนน เริ่มต้นจากการเสิร์ฟกล่าวคือ เมื่อเสิร์ฟตะกร้อข้ามตาข่ายไปยังพื้นที่ตรงข้ามแล้วฝ่ายตรงข้ามไม่สามารถรับเสิร์ฟ หรือได้ตบหรือรูกกลับมาได้ ซึ่งจะส่งผลให้ฝ่ายรุกได้คะแนนจากการเสิร์ฟทันที
 - 5.2 การรุกของฝ่ายรับเสิร์ฟ เป็นการรูกกลับหลังจากการรับเสิร์ฟด้วยวิธีการต่างๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนสถานภาพเป็นฝ่ายเสิร์ฟ เพื่อที่จะทำคะแนนต่อไป
6. การสกัดกั้น คือ การใช้อวัยวะต่างๆ ของร่างกายยกเว้นแขน ขึ้นสกัดกั้นการรุกของคู่แข่งชั้นเหนือตาข่าย เป็นการเล่นเฉพาะเกมรุกที่อยู่ใกล้ตาข่าย สามารถแบ่งได้ดังนี้
 - 6.1 การสกัดกั้นด้วยคนเดียว

6.1.1 การสกัดกั้นด้วยศีรษะ เป็นการใช้ศีรษะสกัดกั้นการรุกของฝ่ายตรงข้าม โดยที่ลูกนั้นต้องเป็นลูกที่อยู่ใกล้กับตาข่าย เพราะถ้าอยู่ไกลอาจเกิดอันตรายกับผู้สกัดกั้นได้ ดังที่สันติวัฒน์ พันทา (2548) กล่าวว่าวิธีนี้ไม่ค่อยนิยมเพราะเกิดอันตรายได้ง่าย

6.1.2 การสกัดกั้นด้วยหลัง คือการที่ผู้สกัดกั้นมองเห็นว่าฝ่ายรุกนั้นตั้งลูกโด่งใกล้กับตาข่าย ไม่มีพื้นที่ในการวิ่ง ผู้ทำการสกัดกั้นมักจะเลือกที่จะสกัดกั้นด้วยหลัง

6.1.3 การสกัดกั้นด้วยลำตัว สะโพก ต้นขา จนถึงปลายเท้า คือการที่ผู้สกัดกั้นนั้นมองเห็นว่าการรุกของฝ่ายตรงข้ามตั้งโด่งและห่างจากตาข่าย มีพื้นที่ในการวิ่งมีมาก ผู้สกัดกั้นมักเลือกวิธีนี้เพราะฝ่ายรุกมีพื้นที่กว้างและมีมุมสูงจึงต้องเพิ่มพื้นที่ในการบล็อกให้มากขึ้น

6.2 การสกัดกั้นสองคน การสกัดกั้นแบบนี้จะเป็นการเพิ่มพื้นที่ในการสกัดกั้นเพื่อทำให้การรุกของฝ่ายตรงข้ามลดประสิทธิภาพลง ซึ่งมีอยู่หลายวิธีดังนี้

6.2.1 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับเท้า เป็นการบล็อกโดยใช้เท้ากับเท้าโดยใช้ผู้บล็อกจำนวน 2 คนขึ้นพร้อมกันพยายามเหยียดเท้าให้ชนกันพอดี สำหรับการขึ้นบล็อกในท่านี้จะต้องมีการฝึกซ้อมมาเป็นอย่างดีเพราะขาอาจจะเกี่ยวกันกลางอากาศแล้วทำให้บาดเจ็บได้

6.2.2 การสกัดกั้นด้วยเท้ากับหลัง เป็นการขึ้นบล็อกพร้อมกัน 2 คน คนหนึ่งหันหลังให้ตาข่าย ส่วนอีกคนเหยียดเท้าบล็อกเหมือนกับท่าแรก

6.2.3 การสกัดกั้นด้วยหลังกับหลัง เป็นการใช้หลังของ 2 คนขึ้นพร้อมกันเพื่อสกัดกั้นการรุก

7. การเข้าซัดหลัง คือ การเล่นที่ต่อเนื่องจากการรูกลับของฝ่ายรับ และการขึ้นสกัดกั้นของฝ่ายรุก ซึ่งจะต้องมีตั้งรับและการเคลื่อนที่เข้าไปซัดหลังผู้ขึ้นสกัดกั้น หรือผู้ที่ขึ้นกระโดดเตะตะกร้อ จุดมุ่งหมายเพื่อนำตะกร้อกลับมาเล่นและรูก่ออีกครั้งหนึ่ง

8. การตั้งรับ คือการวางแผนในการรับลูกจากเกมรุกของคู่แข่งชั้น ผู้เล่นต้องมีสมาธิ มีความตั้งใจ มีทักษะพื้นฐานที่ดี มีความพร้อมและตื่นตัวในการเล่นอยู่ตลอดเวลาการแข่งขัน การเป็นผู้เล่นที่สมบูรณ์แบบนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษา เรียนรู้ และสร้างความเข้าใจในกระบวนการทั้งเชิงรุกและรับให้ดีจึงจะประสบความสำเร็จในการเล่น

5. การรูกในรูปแบบต่าง ๆ

ในการรูก การฆ่า การทำในกีฬาเซปักตะกร้อมีอยู่หลายรูปแบบ ซึ่งนักกีฬาหรือผู้ที่สนใจสามารถฝึกฝนได้ แต่ต้องคำนึงถึงความปลอดภัยด้วยเพราะบางท่าต้องมีความชำนาญถึงจะสามารถที่จะได้ ซึ่งหลักการปฏิบัติรวมทั้งวิธีการรูกมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ สันติวัฒน์ พันทา (2548) ได้กล่าวไว้ดังนี้ การรูกเป็นการเล่นลูกที่ต่อเนื่องมาจากการตั้งให้ข้ามตาข่ายไปยังแดนตรงข้ามโดยพยายามให้ฝ่ายตรงข้ามรับไม่ได้ การรูก หรือการทำ หรือการฆ่า เป็นยุทธวิธีที่สำคัญ และ

มีความหมายมากในการเล่นทีมหรือการแข่งขัน เพราะจะเป็นการเปิดเกมรุกที่ไร้ใจ และตื่นเต้น (หลังจากที่ตกลงเป็นฝ่ายรับ) การรุก (การทำ) ที่ได้ผลจะเป็นการหยุดคะแนนของคู่ต่อสู้ หรือเป็นการเพิ่มคะแนนของฝ่ายตนเอง

ในการรุกโดยเล่นลูกทำเพื่อทำคะแนน มีหลักปฏิบัติดังนี้

1. ให้ใช้จุดอ่อนของฝ่ายคู่ต่อสู้ในการทำคะแนน
 2. พยายามกระโดดให้สูง และเล่นลูกในขณะที่ลูกยังลอยอยู่ในตำแหน่งที่สูง
 3. พยายามใช้ความคิดในขณะที่เล่น อย่าใช้แต่ความแรงอย่างเดียว การเล่นลูกที่แน่นนอนและมีทิศทางดีย่อมจะได้ผลดีมากกว่าการเล่นลูกแรงๆ แต่ไร้ทิศทางและเป้าหมาย
 4. พยายามบังคับลูกไปที่ช่องว่าง
 5. พยายามเปลี่ยนทิศทางและความเร็วของลูก เช่น ตบแรงบ้าง เบาบ้าง ไปทางขวา ไปทางซ้าย หยอดลูกหรือตบลูกไปทางมุมท้ายสนาม เป็นต้น
- ในการรุกเพื่อทำคะแนนนี้มีข้อควรคำนึงดังนี้

1. การรุกเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การเล่นประสบความสำเร็จ ลูกที่ใช้รูกนั้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นลูกที่รุนแรงเสมอไป สิ่งสำคัญคือต้องพยายามควบคุมทิศทางของลูกให้ได้

2. เลือกใช้วิธีการฆ่าลูกแต่ละชนิดตามโอกาส และจังหวะของการเล่นประกอบกับการใช้ทิศทางในการเล่นที่จะช่วยให้ได้ผลแน่นนอนโดยไม่ผิดพลาด

3. ในการรุก 10 ครั้ง ไม่ควรพลาดเกิน 2 ครั้ง (2%)

ควรฝึกฝนกลวิธีในการรุกเพื่อทำคะแนนอย่างสม่ำเสมอ จนเกิดทักษะและความชำนาญ สามารถเล่นลูกพลิกแพลงหลอกคู่ต่อสู้ได้มากยิ่งขึ้น อันจะสามารถนำทีมของตนไปสู่ชัยชนะได้ในที่สุด การรุกหรือการทำมีหลายวิธีดังนี้

1. การทำด้วยศีรษะ

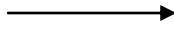
ผู้เล่นที่ใช้ศีรษะทำต้องเป็นผู้ที่มีความสูงพอประมาณ หรือไม่ก็ต้องเป็นผู้เล่นที่กระโดดได้สูงสามารถเตะเข้าได้ดีจึงจะสามารถเล่นลูกนี้ได้ผล เพราะต้องใช้ศีรษะเขกลูกให้ข้ามตาข่ายแล้วพุ่งลงในแดนของคู่ต่อสู้ด้วยความแรงและเร็ว เมื่อได้จังหวะที่ลูกเตะหรือลอยอยู่เยื้องไปข้างหน้าเล็กน้อย ให้กระโดดโดยใช้เท้าข้างที่ไม่ถนัดเป็นเท้ากระโดดแล้วพุ่งศีรษะเข้าหาลูกให้เต็มที่ โดยใช้บริเวณหน้าผากเฉียงมาทางหัวคิวเป็นจุดกระทบ ออกแรงพับคอพับเอวเป็นแรงเสริม

ขั้นตอนการฝึกการรุกด้วยศีรษะ

1. กระโดดให้สูง กัดศีรษะลง ฝึกทำทั่วบริเวณสนามทั้งทางด้านซ้าย ขวา และตรงกลาง
2. พยายามกระโดดให้สูงแล้วกัดศีรษะลงให้เร็ว

ภาพที่ 1 แสดงการกอดศีรษะชะง

ภาพที่ 2 แสดงกระโดดให้สูงแล้วกอดศีรษะชะงให้เร็ว

3. เริ่มทำโดยการโยนเองก่อนเพื่อหามุม หาดำแหน่ง หาจังหวะในการเชกจากนั้นก็ให้เพื่อนโยนให้

4. อาจเริ่มทำด้วยการตั้งเองก่อนเพื่อหามุม หาดำแหน่ง หาจังหวะในการเชก จากนั้นก็ให้เพื่อนตั้งให้ ควรฝึกทั้งยืนเชกและกระโดดเชก

ภาพที่ 3 แสดงการโยนด้วยมือให้เชก

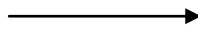
ภาพที่ 4 แสดงการตั้งด้วยเท้าให้เชก

2. การทำด้วยลูกเหยียบ

ลูกเหยียบเป็นลูกทำที่มีประสิทธิภาพลูกหนึ่ง ผู้เล่นที่จะเล่นลูกนี้ได้ดีนั้น ต้องสามารถยกเท้าได้สูงกว่าตาข่ายพอประมาณ จึงจะสามารถเหยียบลูก (กดลูกด้วยฝ่าเท้า) ได้

1. การฝึกเตะตรงขึ้นสูงในอากาศ ต้องมีการยืดกล้ามเนื้อมาก่อนพยายามยกขาให้สูงที่สุด ยกให้พันตาข่ายยิ่งดี

2. การฝึกเตะบัดเข้าและหักข้อเท้าตรงในอากาศ พยายามกดปลายเท้าลงให้เร็ว ต้องระวังอย่าให้โดนตาข่าย

ภาพที่ 1 แสดงการยืดกล้ามเนื้อ โดยการยกให้ขาสูง
ภาพที่ 2 ภาพแสดงการฝึกสะบัดขาและกดปลายเท้า
ลง

3. ตามองลูก แล้วอยู่ในท่าการเตรียมที่จะเหยียบลูกตะกร้อ
4. ฝึกเหยียบลูกตะกร้อ เริ่มจากที่ต่ำก่อนแล้วค่อยสูงขึ้นไป
5. ฝึกกระโดดเหยียบสามารถทำได้ทั้งสลับเท้าและไม่สลับเท้าแต่ต้องรีบกดปลายเท้าลง

ภาพที่ 3 แสดงท่าเตรียม
เหยียบ

ภาพที่ 4 แสดงการฝึกเหยียบลูก

ภาพที่ 5 แสดงการฝึกกระโดด

6. เริ่มทำโดยการโยนเองก่อนเพื่อหามุม หาดำแหน่ง หาจังหวะในการเหยียบจากนั้นก็ให้เพื่อนโยนให้ ทำได้ทั้งสลับเท้าและไม่สลับเท้า
7. อาจเริ่มทำด้วยการตั้งเองก่อนเพื่อหามุม หาดำแหน่ง หาจังหวะในการเหยียบ จากนั้นก็ให้เพื่อนตั้งให้คล้ายกับสภาพจริงมากที่สุด ควรฝึกทั้งการยืนเหยียบและกระโดดเหยียบ

ภาพที่ 6 แสดงการโยนด้วยมือให้เหยียบ

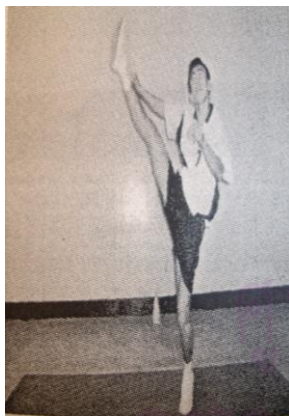

ภาพที่ 7 แสดงการตั้งด้วยเท้าให้เหยียบ

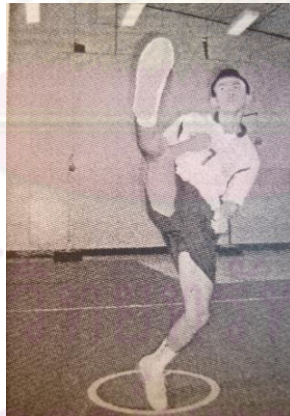
3. การทำด้วยลูกปาด

เป็นลูกทำที่ได้ผลพอประมาณอีกวิธีหนึ่ง สามารถหยุดยั้งการทำคะแนนของคู่ต่อสู้หรือเป็นการเพิ่มคะแนนของฝ่ายตัวเองได้ แต่ลูกปาดมีข้อจำกัดตรงที่ว่าผู้ปาดจะต้องใช้ฝ่าเท้าปาดลูก ขณะที่อยู่ในมุมเปิดจึงจะได้ผลกล่าวคือ ถ้าผู้ชงชงมาจากหน้าซ้ายผู้ปาดควรจะถนัดซ้าย ถ้าผู้ชงชงมาจากหน้าขวาผู้ปาดควรจะถนัดขวา

1. ฝึกการเหวี่ยงเท้าเพื่อใช้ในการปาดในอากาศ
2. ฝึกการปาด โดยใช้ฝ่าเท้าในการเคียนลูกในอากาศ
3. ตามองลูก แล้วอยู่ในท่าการเตรียมที่จะปาดลูกตะกร้อ

ภาพที่ 1 แสดงการฝึกเหวี่ยงเท้า

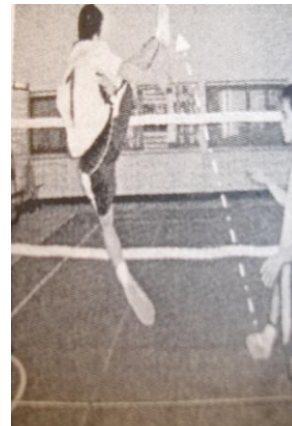
ภาพที่ 2 แสดงฝึกการปาด

ภาพที่ 3 แสดงท่าเตรียม

4. ฝึกทั้งทำยืนปาดและกระโดดปาด สลับเท้าปาดโดยใช้ฝ่าเท้าเคียนลูก กดลูกให้ลงเร็วที่สุด
5. เริ่มทำโดยการโยนเองก่อนเพื่อหามุม หาดำแหน่ง หาจังหวะในการปาดจากนั้นก็ให้เพื่อนโยนให้

6. อาจเริ่มทำด้วยการตั้งเองก่อนเพื่อหามุม หาดำแหน่ง หาจังหวะในการปาด จากนั้นก็ให้เพื่อนตั้งให้ ควรฝึกทั้งยืนปาดและกระโดดปาด

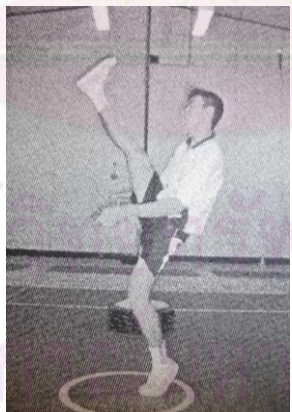
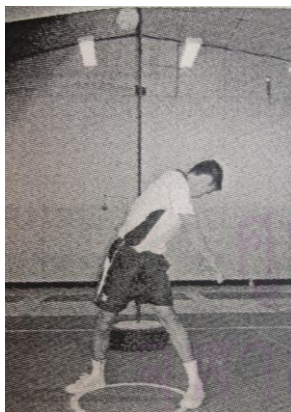

ภาพที่ 4 แสดงการกระโดดปาด ภาพที่ 5 แสดงการโยนด้วยมือให้ปาด ภาพที่ 7 แสดงการตั้งด้วยเท้าให้ปาด

4. การทำด้วยลูกพาด

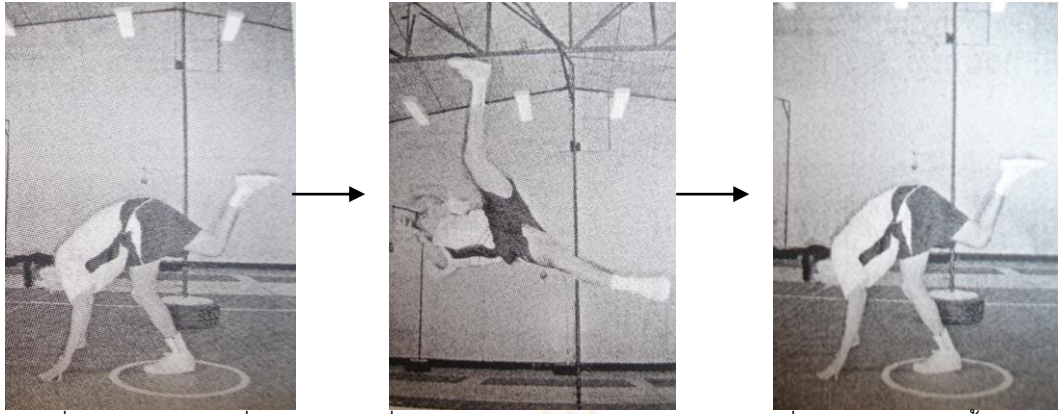
ลูกพาดเป็นลูกทำที่มีประสิทธิภาพ และนิยมมากเพราะเป็นลูกที่สามารถกระทำได้อย่างเต็มแรง ลูกจะพุ่งลงอย่างแรงและเร็ว (คม) ลูกพาดเป็นการใช้บริเวณเหนือโคนนิ้วเท้าเตะลูกตะกร้อ

1. การฝึกบิดลำตัว
2. การฝึกยกขาสูง ชีกขาให้กว้าง
3. การฝึกเตะขาขึ้นเป็นมุมเฉียง โดยเตะข้างๆ ลำตัวก่อน

ภาพที่ 1 แสดงการบิดลำตัว ภาพที่ 2 แสดงฝึกยกขาสูง ชีกขาให้กว้าง ภาพที่ 3 แสดงการเตะข้างๆ ลำตัว

4. การฝึกคว่ำตัว โดยเอขาที่เตะลงก่อน มือช่วยประคองตัวเอาไว้
5. การฝึกกระโดดพาด เริ่มจากต่ำๆ ก่อน พยายามเอขาที่ไม่ถนัดขึ้นก่อนแล้วนำขาที่ถนัดเตะขึ้นไปแล้วรีบนำขาที่เตะลงมาสู่พื้นอย่างรวดเร็ว
6. การลงสู่พื้น ใช้มือทั้งสองข้างประคองตัวไว้

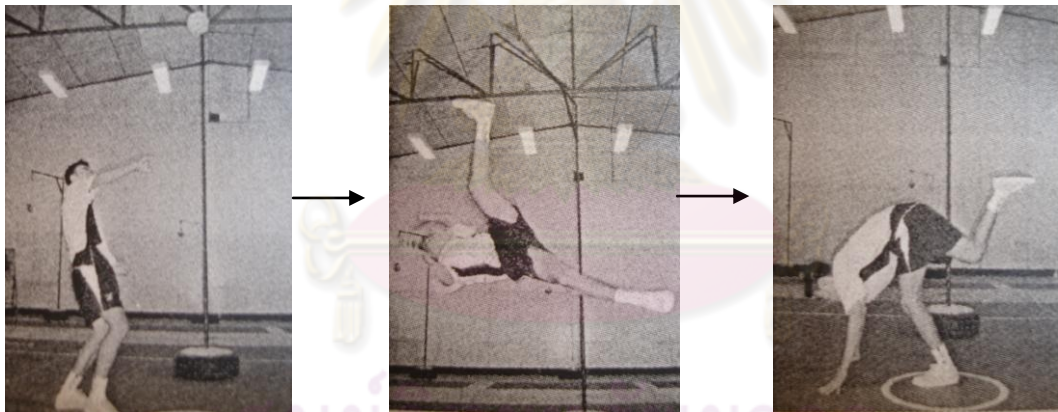

ภาพที่ 4 แสดงการฝึกคว่ำตัว ภาพที่ 5 แสดงฝึกกระโดดพาดอากาศ ภาพที่ 9 แสดงการลงสู่พื้นมือประคองตัว

7. ตามองลูก แล้วอยู่ในท่าการเตรียมเตะลูกตะกร้อ

8. เริ่มเตะจากที่ต่ำๆ ก่อน พยายามฝึกขาให้กว้าง เอาขาที่ไม่ถนัดขึ้นก่อนแล้วนำขาที่ถนัดเตะขึ้นไปแล้วรีบนำขาที่เตะลงมาสู่พื้นอย่างรวดเร็ว

9. การลงสู่พื้น ใช้มือทั้งสองข้างประคองตัวไว้ รีบยกตัวขึ้นมาให้พร้อมที่จะเล่นในจังหวะต่อไป

ภาพที่ 7 แสดงท่าเตรียม ภาพที่ 8 แสดงการกระโดดพาดตะกร้อ ภาพที่ 9 แสดงการลงสู่พื้นมือประคองตัว

10. เริ่มทำโดยการโยนเองก่อนเพื่อหามุม หาตำแหน่ง หาจังหวะในการขึ้นพาด จากนั้นก็ให้เพื่อนโยนให้

11. เริ่มทำด้วยการตั้งเองก่อนเพื่อหามุม หาตำแหน่ง หาจังหวะในการขึ้นพาด จากนั้นก็ให้เพื่อนตั้งให้คล้ายกับสภาพจริง

ภาพที่ 10 แสดงการโยนด้วยมือให้กระโดดพาด

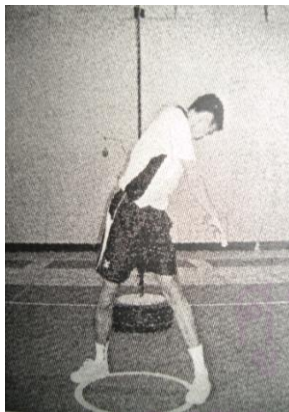

ภาพที่ 11 แสดงการตั้งด้วยเท้าให้กระโดดพาด

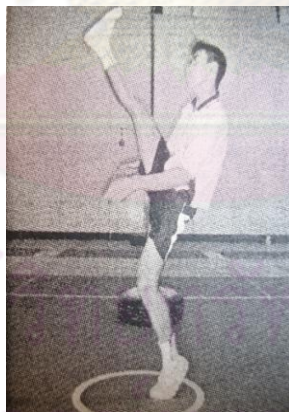
5. การเตะชั้นแบค

ลูกชั้นแบคเป็นลูกอันตรายนี้อีกลูกหนึ่งที่มีประสิทธิภาพในการทำสูง เพราะเป็นลูกที่สามารถกระทำได้ในขณะที่ลูกอยู่สูงกว่าตาข่ายมาก ทำให้สามารถเลือกพื้นที่ที่จะทำให้ลูกตกได้ตามต้องการและยังเป็นลูกที่คม คือ ฟุ่งลงอย่างแรงและเร็ว

1. การฝึกบิดลำตัว
2. การฝึกยกขาสูง ฉีกขาให้กว้าง
3. ฝึกกระโดดสลับเท้ากลางอากาศ โดยยืนหันหลังให้ตาข่าย แล้วยกขาที่ไม่ถนัดขึ้นไปก่อน แล้วนำขาที่ถนัดขึ้นเตะแล้วนำขาที่ถนัดหรือไม่ถนัดลงก่อนก็ได้

ภาพที่ 1 แสดงการบิดลำตัว

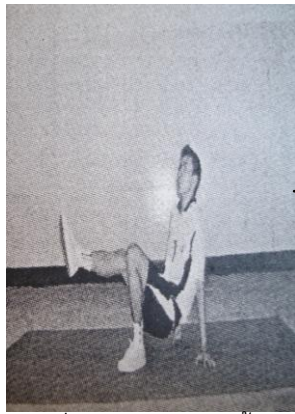

ภาพที่ 2 แสดงฝึกยกขาสูง ฉีกขาให้กว้าง

ภาพที่ 3 แสดงกระโดดสลับเท้า

4. การลงสู่พื้น ใช้มือทั้งสองข้างประคองตัวไว้
5. ตามองลูก แล้วอยู่ในท่าการเตรียมเตะลูกตะกร้อ
6. การฝึกกระโดดเตะ พยายามฉีกขาให้กว้าง

ภาพที่ 4 แสดงการลงสู่พื้น

ภาพที่ 5 แสดงท่าเตรียม

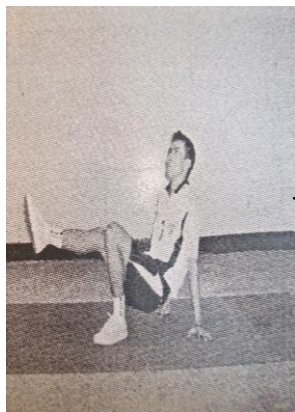

ภาพที่ 6 แสดงการฝึกกระโดดเตะ

7. การลงสู่พื้น ใช้มือทั้งสองข้างประคองตัวไว้ รีบยกตัวขึ้นมาให้พร้อมที่จะเล่นในจังหวะต่อไป

8. เริ่มทำโดยการโยนเองก่อนเพื่อหามุม หาตำแหน่ง หาจังหวะในการขึ้นชั้นแบค จากนั้นก็ให้เพื่อนโยนให้

9. เริ่มทำด้วยการตั้งเองก่อนเพื่อหามุม หาตำแหน่ง หาจังหวะในการขึ้นชั้นแบค จากนั้นก็ให้เพื่อนตั้งให้คล้ายกับสภาพจริง

ภาพที่ 7 แสดงการลงสู่พื้น

ภาพที่ 8 แสดงการโยนด้วยมือให้ชั้นแบค

ภาพที่ 9 แสดงการตั้งด้วยเท้าให้ชั้นแบค

6. เทคนิคการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อ

การรุกในกีฬาเซปักตะกร้อนั้นเป็นการเล่นในจังหวะที่ 1, 2 หรือ 3 ก็ได้ โดยใช้ศีรษะ ขา หรือส่วนอื่นๆ แล้วแต่สถานการณ์ ยกเว้นแขน การเสิร์ฟก็เป็นกรุกอีกรูปแบบหนึ่งของการรุก จะมีความแรง เร็วหรือจะเบาก็ได้ แต่มีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือต้องนำลูกข้ามไปลงในสนามยังฝั่งตรงข้ามให้ได้ ปราศจากการสกัดกัน ส่วนที่สำคัญคือให้คู่ต่อสู้รับไม่ได้ ดังที่ ฝ่ายวิชาการบริษัท สกายบุ๊กส์ (2549) การตบ (spike) เป็นวิธีการรุกที่รุนแรงกระทำโดยผู้เล่นกระโดดขึ้นบริเวณใกล้ตาข่าย แล้วตีลูกบอลด้วยมือหรือแขนโดยมีจุดมุ่งหมายให้ลูกบอลตกลงในเขตสนามของฝ่ายตรงข้าม สอดคล้องกับบูลแมน (Bulman., 1989) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่มีการเคลื่อนไหวทุกส่วน

ของร่างกายมากที่สุด มากกว่าทุกทักษะในการเล่นวอลเลย์บอล เป็นทักษะที่ใช้ในการรุกและเป็นทักษะที่ใช้เล่นลูกวอลเลย์บอลครั้งสุดท้ายหรือครั้งที่ 3 สอดคล้องกับคลูคา และดันน์ (Kluka and Dunn., 1992) กล่าวว่า จุดสุดยอดของทีมฝ่ายรุกก็คือการตบ เป็นความพยายามครั้งสุดท้ายที่ทีมจะได้แสดงการประสานงานกันว่าจะตบลงไปที่ไหนอย่างไรและต้องมีการเตรียมการมาก่อนแล้วสรุปแล้วทีมฝ่ายรุกจะต้องกระทำการตอบโต้ด้วยการตบมากกว่าที่จะเล่นลูกวอลเลย์บอลข้ามไปยังฝ่ายตรงข้ามอย่างง่าย และสอดคล้องกับฟอง เกิดแก้ว (2532) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่นำตื่นเต้นและน่าดูที่สุดในกีฬาวอลเลย์บอล ลูกตบมักจะเป็นลูกที่สามารถทำคะแนนอย่างเด็ดขาดกว่าลูกอื่น ๆ ผู้เล่นที่มีความสามารถในการกระโดดยอมได้เปรียบได้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการกระโดดอย่างเดียวไม่พอ ผู้เล่นต้องรู้จักจังหวะในการกระโดด และการตบอย่างแม่นยำ ผู้เล่นต้องใช้ความเร็วและความไวของสายตา ซึ่งสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี่ (2550) นั้นกล่าวถึงการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อว่า การรุกหมายถึง การเล่นตะกร้อ ครั้งที่ 1, 2 หรือ 3 ก็ได้หากมีโอกาสหรือสร้างได้เองหรือแล้วแต่สถานการณ์ของเกมการเล่นด้วย การรุกในท่าต่างๆ ที่ตนเองถนัดส่วนมากจะมีท่าการรุกที่ถนัดเป็นหลักในการรุกอยู่แล้ว ส่วนท่ารุกอย่างอื่นจะเป็นท่ารุกสำรอง แล้วแต่โอกาสที่จะนำออกมาใช้ เช่นการรุกโดยการกระโดดลอยตัวกลางอากาศ การกระโดดสลับเท้าด้านหลัง การกระโดดใช้ศีรษะกดลูกตะกร้อลง การกระโดดเหยียบด้วยฝ่าเท้า การกระโดดปาดด้านข้างด้วยฝ่าเท้า เป็นต้น แต่ในที่นี้จะเฉพาะเจาะจงไปที่รูปแบบการรุกหน้าตาข่าย ซึ่งเป็นสิ่งที่ตื่นตาตื่นใจกับผู้ชมเป็นอย่างมาก เพราะเป็นท่าทางที่สวยงาม เป็นลูกที่มีความรุนแรงหรืออาจเป็นลูกที่เบาก็ได้ เป็นการเปิดเกมการรุกหลังจากที่ตกเป็นฝ่ายรับ เพื่อที่จะทำให้ฝ่ายตนเองนั้นได้คะแนนแล้วยังเป็นการหยุดการทำคะแนนของคู่ต่อสู้อีกด้วย การรุกของกีฬาเซปักตะกร้อจะมีลักษณะคล้ายกับการรุกของกีฬาวอลเลย์บอล วอลเลย์บอลชายหาด เพราะเป็นกีฬาประเภททีมและเป็นกีฬาที่ต้องรุกให้ข้ามตาข่าย เทคนิคการรุกของกีฬาวอลเลย์บอลนั้นมีอยู่หลายข้อด้วยกัน ซึ่งฝ่ายวิชาการบริษัท สกายบุ๊กส์ (2551) ได้เสนอเทคนิคในการรุก ของกีฬาวอลเลย์บอล ไว้ดังต่อไปนี้

1. เสรีฟลูกให้แม่นยำและถูกต้องตามกติกา
2. เสรีฟลูกลงตรงบริเวณจุดอ่อนของคู่ต่อสู้
3. ถ้าเสรีฟลูกแรกลงตรงไหน และฝ่ายตรงข้ามรับไม่ได้ ให้เสรีฟไปยังจุดนั้นอีก
4. พยายามเสรีฟลูกให้แรงและเร็วตาข่าย
5. ถ้าแดนของฝั่งตรงข้ามมีฝีมือพยายามเสรีฟไปทางด้านหลัง
6. การตบลูกพยายามตบลงบริเวณที่ว่างระหว่างคน
7. การตบลูกควรตบให้มีความรุนแรง

ส่วนการรุกของกีฬาเซปักตะกร้อนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะคือ

1. การรูกด้วยศิระชะ
2. การรูกด้วยเท้า
 - 2.1 รูกด้วยฝ่าเท้า
 - 2.2 รูกด้วยหลังเท้า

1. การรูกด้วยศิระชะ

สำหรับผู้ที่จะเล่นลูกนี้ผู้เล่นต้องมีความสูงพอสมควรคือข้ามตาข่าย หรือถ้าเตี้ยกว่าตาข่ายก็จะทำให้ต้องสามารถกระโดดได้สูงจึงจะทำให้เล่นลูกนี้ได้ดีเพราะว่าต้องใช้ศิระชะโยกลูกให้ข้ามตาข่ายลงฝั่งตรงข้ามด้วยความแรงและเร็ว ซึ่งอาจเป็นการรูกเพื่อแก้ปัญหาส่วนนี้ก็เป็นการฝึกฝนของตัวทำหรือตัวท่าที่ต้องทำเพราะบางทีตัวขงอาจขงได้ไม่ดีดังที่ รั้งสุภษฏ์ บุญชลอ (2550) กล่าวว่า ผู้เล่นกระทำหรืออาจจะเรียกว่าผู้เล่นนี้ควรต้องเล่นลูกต่าง ๆ ให้ได้หลายกระบวนท่าเพื่อแก้ปัญหาลูกตะกร้อที่ผู้ตั้ง หรือผู้ขงไม่สามารถขงกำหนดจุดที่เหมาะสมได้

2. การรูกด้วยเท้า

2.1 การรูกด้วยฝ่าเท้า

(1) ใช้ฝ่าเท้าในการเหยียบ การที่จะเล่นลูกนี้ผู้เล่นต้องได้รับการขงที่สูงกว่าตาข่าย ยืนให้ตรงกับลูกในระยะที่สามารถเงื้อมเท้าได้ เมื่อได้จังหวะให้ออกแรงกดฝ่าเท้าลง โดยออกแรงมาจากโคนขาจนถึงฝ่าเท้า ลูกจึงจะมีความแรงและพุ่งเร็ว ลูกเหยียบสามารถทำได้ทั้งยืนเหยียบและกระโดดเหยียบ

(2) ใช้ฝ่าเท้าในการปาด เป็นลูกที่คล้ายกับลูกเหยียบ เป็นลูกที่ขงสูงกว่าตาข่ายเช่นกัน การยืนปาดจะยืนหันข้างให้กับลูกหรือยืนตรงกับลูกก็ได้ เมื่อได้จังหวะให้เหวี่ยงขาข้างที่ถนัดเป็นวงจากด้านข้างไปข้างหน้าโดยใช้บริเวณปลายฝ่าเท้าเฉือนลูก ลูกนี้สามารถทำได้ทั้งยืนปาดและกระโดดปาด

2.2 รูกด้วยหลังเท้า

(1) การฟาด ลูกฟาดเป็นลูกที่มีประสิทธิภาพและนิยมมาก เพราะเป็นลูกที่มีความรุนแรงยากต่อการสกัดกั้น มีโอกาสได้แต้มสูง สำหรับการฟาดนั้นมีทั้งยืนฟาด และการกระโดดฟาด ดังที่สถาพร เกตุแก้ว (2542) กล่าวว่า การกระโดดเตะจะเป็นการรูกที่เด็ดขาด มีความเร็ว รุนแรง กว่าการใช้ทักษะอื่นที่ยากต่อการที่จะตอบโต้กลับมา

การยืนฟาด ยืนหันข้างให้ตาข่าย เมื่อได้จังหวะให้เงื้อมเท้าที่ถนัดไปข้างหลัง แล้วเตะลูกกลางอากาศให้ลูกที่บริเวณหลังเท้าตรงโคนนิ้ว โดยเท้าหลักนั้นอยู่กับพื้น

การกระโดดฟาด ยืนหันหลังให้ตาข่าย คำนวณระยะทางที่จะใช้ในการวิ่งกระโดด เมื่อลูกตะกร้อมาถึงระดับที่จะเล่นได้ให้เริ่มวิ่งและกระโดดโดยเตะเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นไปก่อน (ซึ่งเป็น

เท้าที่ไม่เตะตะกร้อ) แล้วตามด้วยเท้าที่ถนัดเตะลูกเตะกร้อที่ลอยอยู่บนอากาศ แล้วนำเท้าที่เตะนั้นลงสู่พื้นก่อนเท้าที่ไม่เตะตะกร้อ

(2) การชันแบค ยืนหันหลังให้ตาข่ายเมื่อลูกมาถึงระดับที่จะเล่นได้ ให้กระโดดเตะเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นไปก่อน เมื่อเท้านี้ตกลงมาให้หน้าเท้าที่ถนัดขึ้นไปเตะลูกกลางอากาศ พร้อมกับสับหลังเท้าให้ลูกถูกปลายหลังเท้ากระทบลูกเตะกร้อ และเป็นลูกที่มีประสิทธิภาพสูงเช่นเดียวกับการฟาดตังที่สันติวัฒน์ พันทา (2548) กล่าวว่า เป็นลูกที่สามารถกระทำได้ในขณะที่ลูกอยู่สูงกว่าตาข่ายมาก ทำให้สามารถเลือกพื้นที่ที่จะทำให้ลูกตกได้ตามต้องการ และยังเป็นลูกที่คม คือ ฟุ่งลงอย่างแรงและเร็ว

7. แท้กติกการรุกในกีฬาเซปักตะกร้อ

หมายถึง ยุทธวิธี กลยุทธ์ของทีม เป็นการสอดแทรกการเล่นลงไปเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำคะแนน การจะมีแท้กติกที่ดีอยู่ที่การฝึกฝนเป็นประจำ ที่สำคัญอยู่ที่ไหวพริบ ความสามารถของนักกีฬา และการแก้ปัญหาของโค้ชอีกด้วย ส่วนหนึ่งก็เป็นระบบความสัมพันธ์ในทีมด้วย (สุพจน์ ปราณี, 2539) การรุก คือ กระบวนการสุดท้ายของฝ่ายรับเสิร์ฟ ซึ่งมีความสำคัญมากในการกลับมาเป็นฝ่ายของตนเพื่อทำคะแนนเมื่อตกเป็นฝ่ายรับ การรุกจะมีประสิทธิภาพเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับเหตุผลที่สำคัญ 2 ประการคือ 1. การตั้งลูก 2. ประสิทธิภาพของผู้เล่นตำแหน่งรุกสำหรับแท้กติกในการรุกรุนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกันดังนี้

1. มีการพลิกแพลงวิธีการรุก

การรุกรุนั้นสามารถทำได้หลายวิธีทั้งการใช้ศีรษะและการใช้เท้า และการฟาดนั้นได้เปรียบคู่ต่อสู้อยู่แล้วเพราะมีทั้งความรุนแรงและคาดเดาทิศทางยาก (เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง, 2546) การรุกแบบเตะลังกาหลังเป็นการรุกที่ทีมต่างๆ นำมาใช้มากที่สุด เนื่องจากการกระโดดเตะลังกาหลัง โดยปกติจะเป็นการเตะที่จุดสูงสุดของการกระโดด จึงทำให้ได้เปรียบคู่แข่งชั้นที่จะทำการสกัดกั้นและการเตะในจุดสูงสุดนั้นยังทำให้มุมการตกของลูกเตะกร้อมีพื้นที่มากขึ้นอีกด้วย ถ้าตัวรุกมีหลายวิธีที่ใช้ทำด้วยท่าทางเดิมๆ ลักษณะเดิมๆ คู่ต่อสู้อาจจับทางได้ ฉะนั้นตัวรุกอาจมีหลากหลายวิธีการทำหรือการฆ่า เช่นเมื่อลอยตัวกำลังจะฟาดอาจพลิกฝ่าเท้ามาใช้ในการเหยียบ การปาด หรือหยอดก็ได้ เป็นต้น

2. สามารถทำได้ทุกจังหวะ

ในบางครั้งเมื่อเราได้เป็นฝ่ายรับคู่ต่อสู้อาจฟาดแฉลบบล็อกมา ทำให้จังหวะการเล่นจะเหลือเพียง 2 ครั้ง ซึ่งบางครั้งตัวชงอาจตั้งไม่ดี ไม่เข้าจุดตัวทำก็ต้องวิ่งเข้าหาลูกให้เร็ว เพื่อที่จะสามารถส่งลูกที่มีความยากไปหาคู่ต่อสู้ได้ เพราะว่าถ้าส่งลูกง่ายคู่ต่อสู้ก็จะเล่นได้สะดวกทำให้รุกรกลับมาง่ายขึ้น

3. การขึ้นทำเร็ว

การฝึกซ้อมด้วยกันเป็นประจำจะช่วยให้มีการเล่นที่เป็นทีมมากขึ้น ตัวทำกับตัววงต้องมี ความสัมพันธ์กันเป็นพิเศษคือต้องรู้จักกัน ต้องรู้ว่าตัวทำนั้นชอบลูกแบบไหน ตำแหน่งใด ใน บางครั้งการขึ้นทำเร็วก็เป็นลูกแก้ปัญหาคารสกัดกันได้ดียิ่งขึ้น เพราะทำให้ตัวบล็อกนั้นวิ่งมาไม่ทัน มุมการทำจึงเปิดกว้างสำหรับตัวทำมากขึ้น และถ้ามีการทำเช่นนี้บ่อยขึ้นตัวบล็อกก็จะเกิดการ พะวงได้

4. เปลี่ยนทิศทางการทำ

การฟาดลงตำแหน่งเดิม ๆ ทำให้คู่แข่งจับทางได้ การฟาดได้หลายทิศทางจะยากต่อการ จับทาง การฟาดลูกตะกร้อเพียงครึ่งส่วนหรือบางส่วนของลูกจะทำให้ลูกนั้นออกซ้าย ออกขวา พยายามเปลี่ยนทิศทางและความเร็วของลูก เช่น ตบแรงบ้าง เบาบ้าง ไปทางขวา ไปทางซ้าย หยอดลูกหรือตบลูกไปทางมุมท้ายสนาม เป็นต้น (สันติวัฒน์ พันทา, 2548) จะต้องมีการฝึกฝน เป็นอย่างดี เพราะขณะลอยตัวอยู่กลางอากาศจะคิดมากไม่ได้ ถ้าเข้าตัวอาจตกลงมาก่อนจะทำให้ บาดเจ็บได้ ฉะนั้นตัวทำต้องคิดไว้ก่อนอยู่เสมอ มีสติอยู่ตลอดเวลา พื้นที่การรุกในตำแหน่งต่างๆ ที่ ตัวทำต้องฝึกฝนสามารถทำได้ยังทุกพื้นที่ทุกตำแหน่งของสนาม

5. ทำให้ลูกลงในจุดที่รับยาก

ในตำแหน่งมุมหลัง ตรงช่องว่างระหว่าง 2 คน กดลูกให้เรียดตาข่ายที่สุด หรือไม่ว่าฟาด เข้าหาลำตัวจะทำให้คู่แข่งนั้นรับยาก เพราะในบางตำแหน่งอย่างเช่นมุมหลัง นั้นไม่มีผู้เล่นอยู่ หรือช่องว่างระหว่าง 2 คน ซึ่งจะเป็นจุดเกรงใจ ถ้าไม่มีการให้เสียงกันจะทำให้ลูกผ่านไปโดยง่าย หรือการกดลูกให้เรียดตาข่ายลูกที่ข้ามมานั้นจะพุ่งเข้าหาลำตัวทันที ซึ่งยากต่อการรับ

6. ควบคุมน้ำหนัก

บางครั้งความแรงมากเกินไปก็ไม่ส่งผลดีเพราะอาจทำให้ลูกออกหรือติดการบล็อก ฉะนั้น ตัวทำควรจะทำลูกที่แรงบ้าง เบาบ้าง จึงจะทำให้ลูกฟาดมีประสิทธิภาพมากขึ้น

7. ต้องมีความมั่นใจ

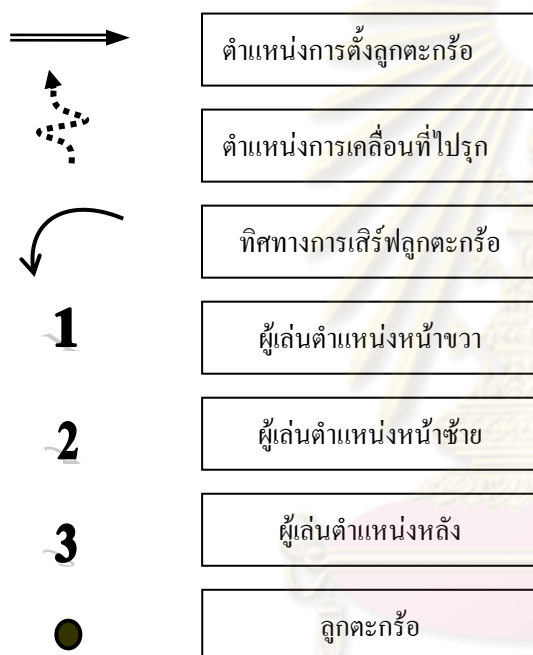
การฟาดหรือการรุกทุกครั้งมีความมั่นใจที่จะเล่นไม่ว่าจะเป็นลูกไหน การที่จะให้เพิ่มความ มั่นใจได้นั้นเกิดมาจากการฟาดแล้วได้แต้ม และถ้าฟาดแล้วเสียแต้มเพื่อนร่วมทีมก็ต้องให้กำลังใจ แล้วยังต้องมีการปรับปรุงแก้ไขลูกฟาดของตนเองให้ดียิ่งขึ้นด้วย

8. ยุทธวิธีการเล่นรูปแบบต่าง ๆ

ยุทธวิธีหรือแผนการเล่นที่จะทำให้ประสบความสำเร็จในการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อจะมีผู้เล่น 3 คน แต่ละคนนั้นมีหน้าที่แตกต่างกันออกไป ในการรูกนั้นตำแหน่งหน้าจะเป็นตัวทำหรือตัวชง ในตำแหน่งหลังจะเป็นตัวชงในบางโอกาส เพราะจังหวะการรูกนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่เกิดจากการประสานงานของผู้เล่นภายในทีม ซึ่งกรมพลศึกษา (2533) กล่าวถึงรูปแบบของการรูกไว้ว่า การเล่นเป็นทีมจะต้องประกอบด้วย การรับ การรูก โดยผู้เล่นต้องสามารถนำทักษะต่าง ๆ มาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น การรูกที่ดีจะต้องเริ่มมาจากการรับที่ดีก่อน ทั้งนี้เพราะหากทีมใดสามารถรับได้ดีแล้ว ก็จะสามารถนำรูปแบบการรูกมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รูปแบบของการรูกมีหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีจะสามารถนำไปใช้ได้มีโอกาสต่าง ๆ กัน สอดคล้องกับชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) ได้กล่าวถึงรูปแบบการรูกในกีฬาฟุตบอลว่า การรูกนั้นมากไปด้วยศิลปะและต้องมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง บางครั้งต้องอาศัยไหวพริบและความฉลาดที่มีอยู่ในตัวผู้เล่นในแต่ละคนด้วย บางครั้งต้องอาศัยการเล่นที่ฝ่ายรับคาดการณ์ไม่ถึงหรือเล่นอย่างรวดเร็วฉับพลัน สิ่งที่ทีมฟุตบอลต้องการในเกมการแข่งขันคือ “ชัยชนะ” ดังนั้นผู้เล่นทุกคนจะต้องพยายามยิงประตูให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ในทุกรูปแบบหรือทุกโอกาสที่อำนวยให้ เพื่อให้ได้มาซึ่งชัยชนะ ซึ่งประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายหรือยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกที่ดีและถูกต้องจากความสามารถเป็นกลุ่มจนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน จะทำให้เกมการรูกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะได้ประตูจะมีมากและสามารถคว้าชัยชนะมาครองในที่สุด “ประตู” (Goal) เป็นสิ่งที่ทีมฟุตบอลทุกทีมใฝ่ฝันที่จะได้กันทั้งนั้น เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ชัยชนะ แต่ประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายและไม่ยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกที่ดีและถูกต้องจากความสามารถเป็นกลุ่มจนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน จะทำให้เกมการรูกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะได้ประตูจะมีมากและสามารถคว้าชัยชนะมาครองในที่สุด สอดคล้องกับสุนทร กายประจักษ์ (2532) กล่าวว่า การประสานภายในทีมและการวางแผนที่ดีเยี่ยมหรือการตอบโต้ด้วยรูปแบบการเล่นที่สวयงามล้วนไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าหากไม่มีการทำประตูที่เฉียบคมและทรงพลัง ซึ่งทีมฟุตบอลชั้นดีทั้งหลายจะทราบดีว่า การทำประตูนั้นมีความหมายต่อชัยชนะของทีมมากเพียงใด และสอดคล้องกับผาณิต บิลมาศ (2528) กล่าวว่า การเล่นเป็นทีมนั้น นอกจากความสามารถด้านทักษะขั้นสูงของผู้เล่นแล้ว ยังต้องมีการฝึกหัดในเรื่องของรูปแบบการเล่นเป็นทีม เพื่อให้เกิดการประสานงานและทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การเล่นจะต้องเริ่มจากการเสิร์ฟ จนถึงสิ้นสุดคือการตบ ผู้เล่นทุกคนจะต้องมีความสัมพันธ์กันในทีม รู้หน้าที่ของตนเองว่าจะทำอะไรบ้าง เช่นเมื่อกระโดดตบแล้วผู้เล่นคนที่ทำหน้าที่ช้อนหลังจะต้องทำอะไร หรือการสกัดกั้น จะต้องสกัดกั้นอย่างไร ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามเข้าตบบอลเร็วนอกจากนี้ กลยุทธ์ทีมมีมากมายหลายอย่าง หมายความว่า แบบของ

การเล่นทุกอย่างมีความสำคัญเหมือนกัน เป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะแก้ปัญหาและเห็นว่าแผนไหนมีความเหมาะสม เมื่อนำมาใช้แล้วทำให้ทีมได้เปรียบและมีความสัมพันธ์กันดี กลยุทธ์มีการจัดการวางแผนของบริเวณการเล่นในหลาย ๆ รูปแบบอย่างไรก็ตามการเล่นเป็นทีมต้องเล่นหลาย ๆ แบบ และจะเล่นแบบไหนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่ผู้ฝึกสอนจะแนะนำ และอาจจะมี ความแตกต่างกันออกไปแต่ละครั้งของการเล่นซึ่งสอดคล้องกับจังหวะการเล่นที่ รั้งศฤงษ์ บุญชลอ (2550) กล่าวว่า จังหวะการเล่นนี้เป็นเรื่องสำคัญยิ่งเพราะถ้าการเข้าหาลูกหรือเล่นลูกอย่างไม่มี จังหวะ ลูกก็จะเสียได้ง่าย

แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายในกีฬาเซปักตะกร้อมีลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งมีแบบแผนการ รุกหน้าตาข่ายและสัญลักษณ์ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา

1.1 ซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก ดังภาพ

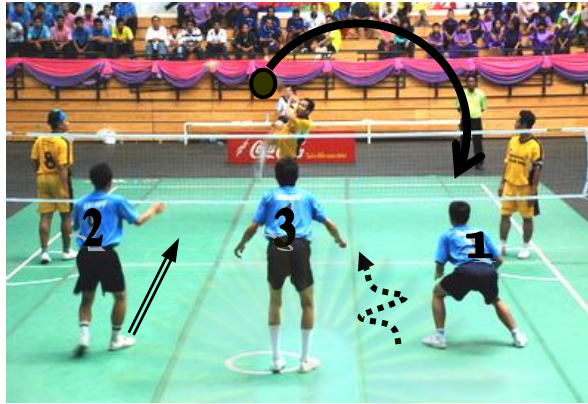
ภาพที่ 1.1 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ แล้วเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

1.2 ซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารุก ดังภาพ

ภาพที่ 1.2 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับเสิร์ฟ ส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่นตำแหน่งหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้ารุกทำคะแนน

1.3 ขวาร์รับ ซ้ายตั้ง ขวารุก ดั่งภาพ

ภาพที่ 1.3 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาร์รับลูกเสิร์ฟ ส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่ไปรุกทำคะแนน

1.4 ขวาร์รับ หลังตั้ง ขวารุก ดั่งภาพ

ภาพที่ 1.4 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาร์รับลูกเสิร์ฟ ส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่นตำแหน่งหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้ารุกทำคะแนน

1.5 หลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก ดังภาพ

ภาพที่ 1.5 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

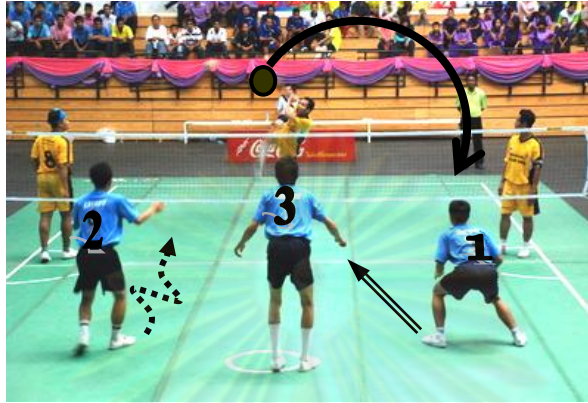
1.6 หลังรับ หลังตั้ง ขวารุก ดังภาพ

ภาพที่ 1.6 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับเสิร์ฟ แล้วเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

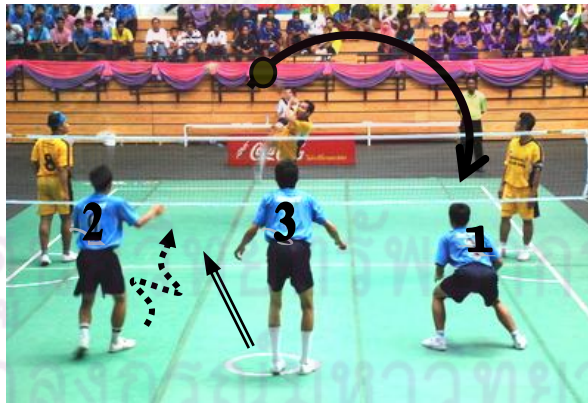
2. การรุกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย

2.1 ขวารับ ขวาทั้ง ซ้ายรุก ดังภาพ

ภาพที่ 2.1 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวารับลูกเสิร์ฟ แล้วเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

2.2 ขวารับ หลังตั้ง ซ้ายรุก ดังภาพ

ภาพที่ 2.2 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวารับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งให้ผู้เล่นตำแหน่งหลังผู้เล่นตำแหน่งหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

2.3 ซ้ายรับ ขวาตั้ง ซ้ายรุก ดังภาพ

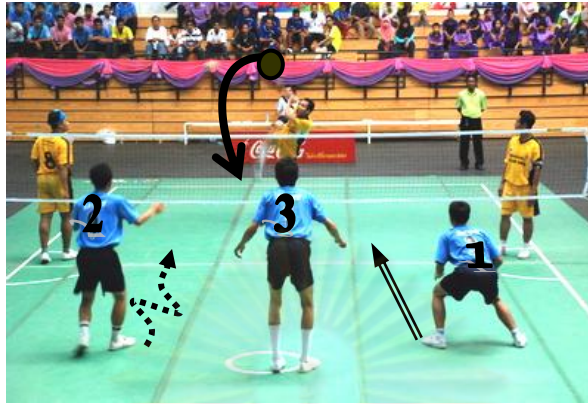
ภาพที่ 2.3 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาดังลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

2.4 ซ้ายรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก ดังภาพ

ภาพที่ 2.4 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหลัง ผู้เล่นตำแหน่งหลังตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

2.5 หลังรับ ขวาทั้ง ซ้ายรุก ดังภาพ

ภาพที่ 2.5 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

2.6 หลังรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก ดังภาพ

ภาพที่ 2.6 แสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ และเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน

ในการรุกแต่ละครั้งผู้เล่นตำแหน่งรุกจะต้องเจอกับความกดดันต่างๆ เช่น เสียงจากกองเชียร์ จากฝั่งตรงข้าม การสกัดกั้น ดังนั้นไหวพริบของนักกีฬานั้นเป็นสิ่งสำคัญของนักกีฬาที่จะต้องแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เช่นการตั้งลูกแล้วเตะ ซึ่งเป็นการทำเพื่อหลีกเลี่ยงการสกัดกั้น ทั้งหมดนั้น

ล้วนมาจากการฝึกซ้อมและสิ่งที่ได้ซึ่ได้แนะนำแท็กติกให้กับทีม กับการแก้ไขปัญหาต่างๆ ซึ่ง สันติวัฒน์ พันทา (2548) ได้เสนอข้อเสนอนี้เกี่ยวกับการฝึกทักษะในการตั้งลูกแล้วเตะไว้ดังนี้

1. การตั้งเตะลูกให้ผู้ฝึกยืนเท้าคู่ในท่าเตรียมพร้อมอยู่เสมอ
2. ตามองลูกอยู่ตลอดเวลา
3. วิ่งเข้าหาทิศทางของลูกให้ได้จังหวะพอเหมาะทุกครั้ง
4. ตั้งลูกให้โค้งมีความสูงพอเหมาะวิ่งเตะด้วยท่าต่างๆ
5. การเปลี่ยนจังหวะจากการตั้ง ผู้ฝึกจะต้องตั้งให้พอเหมาะกับการที่จะเตะส่งความเร็วตลอดจนจังหวะการวิ่งเข้าหาลูกจะต้องมีความสัมพันธ์กันโดยเหมาะสม
6. ฝึกเปลี่ยนทิศทางในการเตะส่งให้ได้รอบด้าน คือทั้งซ้าย ขวา หน้า หลัง
7. ผู้ฝึกจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองในการตั้งลูกเตะลูกไปสู่ทิศทางที่ต้องการ

9. รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟ

เนวิลล์ (Neville,1990) กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟเป็นส่วนสำคัญของระบบการรุกรการตั้งรับเสิร์ฟมีหลายรูปแบบ แล้วแต่ผู้ฝึกสอนจะเลือกใช้หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์

ชนินทร์ ยุกตะนันท์ (2532) กล่าวว่า การตั้งรับจากการเสิร์ฟมีหลายวิธีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เล่น ถ้าผู้เล่นตัวสูงวิธีการตั้งรับก็เป็นไปแบบหนึ่ง ถ้าผู้เล่นมีความคล่องตัวน้อยวิธีการตั้งรับก็จะเป็นไปอีกแบบหนึ่ง

พิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า เป็นที่ยอมรับกันในกลุ่มผู้เล่นว่า “การรับลูกเสิร์ฟเป็นกุญแจไปสู่ชัยชนะ” การเล่นวอลเลย์บอลในปัจจุบันมีลูกเสิร์ฟที่รับยาก ๆ ถ้าฝ่ายรับมีทักษะไม่ดีพออาจจะทำให้เสียคะแนนได้ง่าย หรือไม่สามารที่จะบังคับลูกวอลเลย์บอลเพื่อตั้งให้ผู้เล่นทีมเดียวกันได้ การรับลูกเสิร์ฟนิยมรับด้วยการตีที่ดีที่สุด แต่อาจจะรับแบบอื่น ๆ ก็ได้ถ้ามีทักษะสูง

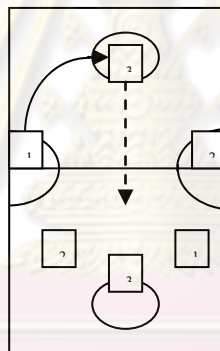
พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2537) กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟประการหนึ่งคือ พยายามยืนในตำแหน่งที่ไม่บังตนเอง และพยายามยืนกระจายให้เต็มพื้นที่สนาม

การยืนรับลูกเสิร์ฟจึงมีความสำคัญมากในปัจจุบันนี้เพราะลูกเสิร์ฟมีทั้งความเร็วและความรุนแรง ผู้รับต้องไม่ยืนบังตนเองและต้องดูให้ออกว่าผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟลูกเตะกร้อมาในลักษณะใด และจะต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกเตะกร้อ เพื่อที่จะเลือกทักษะในการรับเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟซึ่งเป็นสิ่งสำคัญทำให้ไปสู่ชัยชนะได้ โค้ชจะต้องเลือกใช้หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์และทีมของตนเอง นักกีฬาทุกคนไม่อยากจะเคลื่อนที่ไกล ๆ เมื่อรับลูกเสิร์ฟอย่างไรก็ตามมีการตั้งรับเสิร์ฟบางรูปแบบทำให้ผู้รับลูกเสิร์ฟต้องเคลื่อนที่มาก อย่าลืมว่าถ้าหากมี

ช่องว่างในสนามเมื่อไรผู้เล่นที่ฉลาดจะต้องเสิร์ฟไปที่นั่น รูปแบบการยืนรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้สามารถแบ่งออกเป็น 4 แบบ คือ รูปแบบและสัญลักษณ์ที่ใช้มีดังนี้

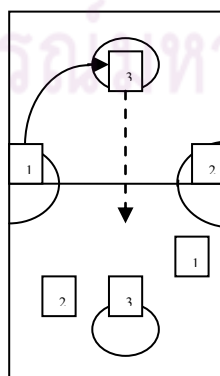
1	ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา
2	ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย
3	ผู้เล่นตำแหน่งหลัง
---	ทิศทางการเสิร์ฟ
↷	ทิศทางการโยนลูก

1. การยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ เอ โดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา ยืนในระดับเท่ากัน สูงใกล้เคียงซ้าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังยืนต่ำลงใกล้เส้นหลัง

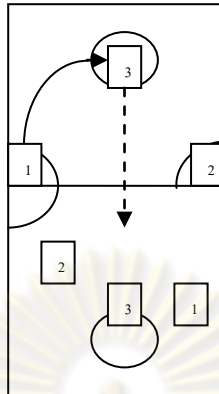
ภาพการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ เอ

2. การยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ บี โดยมีผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นหน้าขวานั้นขึ้นสูงใกล้เคียงตาข่าย

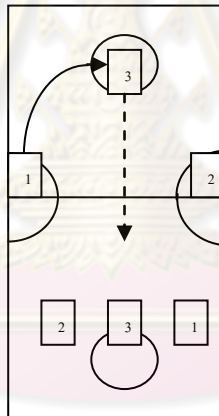
ภาพการยืนรับลูกเสิร์ฟแบบ บี

3. การยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ ซี โดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา และตำแหน่งหลังถอยต่ำลงมา ในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายนั้นขึ้นสูงใกล้เคียงตาข่าย

ภาพการยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ ซี

4. การยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ ดี โดยมีผู้เล่น 3 ตำแหน่งยื่นในระดับเท่ากัน

ภาพการยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ ดี

10. โปรแกรมวิเคราะห์กีฬาโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5)

เป็นโปรแกรมวิเคราะห์กีฬาทั้งกีฬาประเภททีมและประเภทเดี่ยวในจุดที่สนใจ ยกตัวอย่าง เช่น การรุกที่ผิดพลาด และรับลูกเสิร์ฟ เป็นต้น ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้นำเข้ามาเพราะว่าการโค้ชในปัจจุบันมีความก้าวหน้าไปมาก จึงต้องมีการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อให้โค้ชได้ศึกษาและนำมาใช้ในการพัฒนางานการกีฬาต่อไป

โปรแกรมโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5) เป็นการวิเคราะห์ทางสถิติที่เป็นประโยชน์ต่อโค้ชเป็นสำคัญ ประโยชน์ของโปรแกรมนี้นี้มีดังต่อไปนี้

- สามารถทำงานร่วมกับวิดีโอ ทำให้สามารถบันทึกข้อมูลเหตุการณ์ในการแข่งขันได้

- ทบทวนการแข่งขันด้วยการเลือกเหตุการณ์ที่ต้องการ จอแสดงวิดีโอจะแสดงตำแหน่งที่เกิดเหตุการณ์นั้นทันที
- สามารถเรียงและกรองเหตุการณ์ต่างๆ เพื่อเน้นวิเคราะห์เฉพาะในจุดที่สนใจเช่น ด้านของการแข่งขัน หรือเฉพาะตัวนักกีฬา ฯลฯ
- นำข้อมูลที่เป็นทั้งข้อดีและข้อเสียป้อนกลับให้นักกีฬาในจุดที่ต้องการได้
- สามารถบอกสมรรถนะของนักกีฬาแต่ละคนหรือของทีมด้านสำคัญต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการจดบันทึกด้วยมือ

11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

นพพร เอกสาตรา (2550) ได้วิจัยเรื่อง ยุทธวิธีการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2006 ณ ประเทศเยอรมนี ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อศึกษายุทธวิธีการยิงประตูของฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2006 และเพื่อศึกษารูปแบบการยิงประตู ช่วงเวลาของการได้ประตู และจำนวนครั้งของการยิงประตูในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2006 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ แหล่งข้อมูลทีมฟุตบอลที่เข้ารอบ 16 ทีมสุดท้าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นภาพบันทึก จากการแข่งขันทางแผ่นดีวีดี และแบบบันทึก

ผลการวิจัยพบว่า

1. ยุทธวิธีการยิงประตู แบบเป็นประตูมากที่สุด คือยุทธวิธีการยิงประตูจากตรงกลางสนามจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 53.33 และยุทธวิธีการยิงประตู ที่ใช้ได้ผลน้อยที่สุดคือยุทธวิธีการยิงประตูจากด้านข้างสนาม จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.67
2. รูปแบบการยิงประตู ที่ใช้ได้ผลมากที่สุด คือการเปิดบอลจากด้านข้างสนามด้วยลูกโค้งจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20 การเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ จำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.66 การทำซิ่ง 1-2 จังหวะ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.33
3. ช่วงเวลาของการยิงประตู คือช่วงเวลาครั้งแรก จำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.33 และมีการยิงประตูในช่วง 15 นาทีแรกของการแข่งขันมากที่สุด จำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.66 ส่วนช่วงเวลาครึ่งหลัง จำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.66 และมีการยิงประตูในช่วง 15 นาที สุดท้ายของการแข่งขันมากที่สุด จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20
4. จำนวนครั้งของการยิงประตู ทั้งหมด 861 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของการยิงประตูต่อเกมการแข่งขัน 53.80 ครั้ง แบ่งออกเป็นจำนวนการยิงประตู แบบเป็นประตู จำนวน 30 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของการยิงประตูต่อเกมการแข่งขัน 187 ครั้ง และจำนวนการยิงประตูแบบไม่เป็นประตู จำนวน 831 ครั้ง ค่าเฉลี่ยของการยิงประตูต่อเกมการแข่งขัน 51.93 ครั้ง

อดุลย์ हमีนสมาน (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติบราซิล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติบราซิล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ทีมชาติไทยแชมป์ฟุตบอลซีเกมส์ ครั้งที่ 22 ที่ประเทศเวียดนาม จากการแข่งขันจำนวน 5 นัด ทีมชาติญี่ปุ่นแชมป์ฟุตบอลเอเชียนคัพ ครั้งที่ 13 ที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จากการแข่งขันจำนวน 6 นัด และทีมชาติบราซิลแชมป์ฟุตบอลโลก ครั้งที่ 17 ที่ประเทศญี่ปุ่นและเกาหลีใต้ จากการแข่งขันจำนวน 7 นัด ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแผ่นวีซีดีบันทึกการแข่งขันโดยการเปิดดูภาพซ้ำหลายๆ ครั้ง จากเครื่องเล่นวีซีดี แล้วนำมาเขียนเป็นแผนผังรูปภาพของแบบแผนการทำประตูฟุตบอลและบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องลงในแบบบันทึกข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบแผนการทำประตูฟุตบอลที่ใช้มากที่สุดในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น เมื่อรวมทั้งสามชาติ คือ แบบแผนการส่งจากด้านข้าง (42.54%) รองลงมาคือการส่งทะลุแนวป้องกัน (25.37%) และแบบแผนที่ใช้บ่อยที่สุดคือ การส่งลูกกลับหลัง (2.98%) ในขณะที่แบบแผนการทำประตูฟุตบอลที่ใช้มากที่สุดจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ คือการเตะโทษจังหวะเดียว (36.36%) รองลงมาคือ ลูกเตะโทษสองจังหวะ (32.73%) และแบบแผนที่ใช้บ่อยที่สุดคือ ลูกเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ (3.64%)

2. เมื่อเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอล แต่ละแบบแผนในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นพบว่า การส่งจากด้านข้าง (30.00%) เป็นแบบแผนการทำประตูฟุตบอลที่ได้ประตูมากที่สุดของทีมชาติบราซิล เช่นเดียวกับทีมชาติญี่ปุ่นที่ได้ประตูมากที่สุดจากการส่งจากด้านข้าง (27.27%) ขณะที่ทีมชาติไทยได้ประตูมากที่สุดจากการส่งลูกกลับหลัง (66.67%) ในขณะเดียวกันพบว่าลูกเตะโทษ ณ จุดเตะโทษ (100.00%) เป็นแบบแผนการทำประตูฟุตบอลจากการเริ่มต้นเล่นใหม่ที่ได้ประตูมากที่สุดของทีมชาติบราซิล ขณะที่ทีมชาติญี่ปุ่นและทีมชาติไทยได้ประตูมากที่สุดจากลูกเตะจากมุมเหมือนกัน (50.00%) และ (33.33%) ตามลำดับ

3. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำประตูฟุตบอล เมื่อรวมทั้งสามชาติพบว่า บริเวณที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอลส่วนใหญ่มาจากบริเวณเขตโทษ (69.31%) เทคนิคที่ใช้ในการทำประตูฟุตบอลส่วนใหญ่จะใช้เทคนิคหลังเท้า (42.33%) และการสัมผัสบอลของผู้ทำประตูจะอยู่ที่ 1 ครั้ง (59.25%) ในส่วนของจำนวนครั้งของการส่งบอลก่อนจะมีการทำประตูฟุตบอลในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่นส่วนใหญ่จะอยู่ที่ 3 ครั้ง (25.00%) แต่จากการเริ่มต้นเล่นใหม่ใช้การส่งบอล 1 ครั้ง (84.85%) และเวลา 6-10 วินาที คือเวลาที่ใช้ในการครอบครองบอลก่อนจะมีการทำประตูฟุตบอล

ในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น (34.32%) แต่จากการเริ่มต้นเล่นใหม่ใช้เวลาเพียง 1-2 วินาที (85.45%)

บำรุง ศรีพุทธา (2547) ได้วิจัยเรื่อง รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31 ความมุ่งหมายของการวิจัยเพื่อทราบรูปแบบการรุกและการป้องกันของการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลแต่ละทีมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 31 กลุ่มตัวอย่างนี้เป็นทีมรักบี้ฟุตบอลที่ผ่านเข้าสู่รอบ 4 ทีมสุดท้าย ประกอบด้วยทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงโดยใช้วิธีดีไอเทปบันทึกภาพจากการแข่งขันจริง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทีมมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒใช้รูปแบบการรุกจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการเล่นส่งลูกบอลออกไลน์ และการรุกจากการสกรัมย่อย และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.98 ใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแฉกท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแฉกท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75

2. ทีมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ใช้รูปแบบการรุกจากการทำแฉกท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแฉกท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.75 ใช้รูปแบบการป้องกันจากการเตะลูกโทษจากจุดเกิดเหตุ โดยการเล่นจากจุดเกิดเหตุต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ และการป้องกันจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นด้วยการส่งลูกบอลออกกองหลังและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุด มีจำนวน 10 ครั้งเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 10.98

3. ทีมมหาวิทยาลัยกรุงเทพใช้รูปแบบการรุกจากกลุ่มสกรัมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53 ใช้รูปแบบการป้องกันจากการทำแฉกท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแฉกท่อมลงตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33

4. ทีมมหาวิทยาลัยรามคำแหงใช้รูปแบบการรูกจากการทำแถวท่อมและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการโยนลูกบอลเข้าแถวท่อมตรงคนที่ 2 และเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.33 ใช้รูปแบบการป้องกันจากกลุ่มสกริมย่อยและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์ โดยการเล่นลูกบอลออกทางด้านเปิดและเล่นต่อเนื่องด้วยการส่งลูกบอลออกไลน์มากที่สุดมีจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.53

สมชาย พันธุ์โชติ (2540) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา ความมุ่งหมายของการศึกษาค้างนี้ เพื่อทราบรูปแบบของการเสิร์ฟ รูปแบบของการตั้งรับเสิร์ฟ รูปแบบของการรูกและการช้อนหลัง รูปแบบของการสกัดกั้นและการช้อนหลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาบอลเลย์บอล ประเภททีมหญิง อายุไม่เกิน 12 ปี ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาบอลเลย์บอลนักเรียนของกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 ณ อาคารจันทนียงยง กรุงเทพมหานคร ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง 4 ทีม สดทำยที่เข้าชิงชนะเลิศของการแข่งขัน โดยทำการบันทึกวีดีโอในขณะที่ทำการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. การเสิร์ฟแบบมือบนด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือ การเสิร์ฟแบบมือล่างด้านข้าง
2. การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัว ดับเบิลยู (W) เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับเสิร์ฟมากที่สุด รองลงมาคือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัววี (V) และน้อยที่สุดคือ การตั้งรับเสิร์ฟแบบตัวยู (U)
3. การสกัดกั้นแบบ 1 คน เป็นแบบที่ใช้ในการสกัดกั้นมากที่สุด รองลงมาคือ การสกัดกั้นแบบ 2 คน
4. การช้อนหลังคนสกัดกั้น แบบตำแหน่ง 6 อยู่นอก เป็นแบบที่ใช้ในการช้อนหลังคนสกัดกั้นมากที่สุด รองลงมาคือ การช้อนหลังคนสกัดกั้นแบบตำแหน่ง 6 อยู่ใน
5. การรูกแบบ 5-1 เป็นแบบที่ใช้ในการรูกมากที่สุด รองลงมาคือ การรูกแบบ 4-2
6. การตบ เป็นทักษะที่ใช้ในการรูกมากที่สุด รองลงมาคือ การดีกและน้อยที่สุดคือ การเซ็ท
7. การช้อนหลังการตบแบบ 1-3-2 เป็นแบบที่ใช้ในการช้อนหลังผู้ตบลูกบอลมากที่สุด รองลงมาคือ การช้อนหลังการตบแบบ 1-2-3
8. การดีกแบบด้านหน้า เป็นแบบที่ใช้ดีกมากที่สุด รองลงมาคือ การดีกแบบด้านข้าง และน้อยที่สุดคือ การดีกแบบพุ่งตัว
9. การดีกเซ็ท เป็นแบบที่ใช้เซ็ทมากที่สุด รองลงมาคือ การเซ็ท
10. การเซ็ทแบบเซ็ทยาว (C) เป็นแบบที่ใช้ในการเซ็ทมากที่สุด รองลงมา คือ การเซ็ทแบบปานกลาง (B)

แวน วัฒนณะพันธุ์ (2542) ได้วิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ของทักษะการฟาดแบบตีลังกาของนักกีฬาเซปักตะกร้อไทย การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ในเชิงคิเนเมติกส์ 2 มิติ ของการฟาดแบบตีลังกา กลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาเซปักตะกร้อของโรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 4 คน ซึ่งเล่นตำแหน่งตัวฟาด และมีความสามารถสูงระดับประเทศในระดับนักเรียน ทำการแสดงทักษะการฟาดแบบตีลังกา คนละจำนวน 3 ครั้ง บันทึกภาพด้วยกล้องถ่ายภาพวิดีโอ ระบบ VHS ซึ่งมีความถี่ของการบันทึกภาพ 50 ภาพต่อวินาที จำนวน 2 กล้อง พร้อมกัน นำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียงและแผนภูมิ

ผลการวิจัยพบว่า

1. มุมของข้อต่อต่างๆ ของร่างกายของกลุ่มตัวอย่างในขณะต่างๆ ของการเคลื่อนไหวมีดังนี้

1.1 ขณะเริ่มกระโดด มุมของข้อเท้าขวา ข้อเท้าซ้าย เข่าขวา เข่าซ้าย สะโพกขวา สะโพกซ้าย ไหล่ขวาและไหล่ซ้าย มีค่าระหว่าง 128.61-142.43, 57.50-121.32, 151.85-163.30, 72.26-116.61, 156.37-176.50, 94.64-19.98, 96.06-142.07 และ 102.38-103.97 องศาตามลำดับ

1.2 ขณะที่เท้ากระทบลูกตะกร้อ มุมของข้อเท้าขวา ข้อเท้าซ้าย เข่าขวา เข่าซ้าย สะโพกขวา สะโพกซ้าย ไหล่ขวาและไหล่ซ้าย มีค่าระหว่าง 160.53-175.60, 98.91-160.32, 175.10-179.89, 107.10-178.56, 116.94-127.54, 150.38-159.48, 33.98-112.85 และ 20.86-45.00 องศาตามลำดับ

1.3 ขณะลงสู่พื้น มุมของข้อเท้าขวา ข้อเท้าซ้าย เข่าขวา เข่าซ้าย สะโพกขวา สะโพกซ้าย ไหล่ขวาและไหล่ซ้าย มีค่าระหว่าง 47.89-82.11, 113.88-138.36, 126.00-148.77, 69.71-88.23, 43.00-56.72, 97.97-170.73, 123.76-148.87 และ 96.75-137.85 องศาตามลำดับ

2. ค่าเฉลี่ยความเร็วของเท้าของการฟาดมีดังนี้

2.1 ค่าเฉลี่ยของความเร็วเริ่มต้นของเท้าในการฟาดของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1,2,3 และ 4 มีค่าเท่ากับ 3.13, 3.71, 2.94 และ 2.86 เมตร/วินาทีตามลำดับ

2.2 ค่าเฉลี่ยของความเร็วขณะกระทบลูกตะกร้อของเท้าในการฟาดของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1,2,3 และ 4 มีค่าเท่ากับ 9.70, 8.91, 9.73, และ 7.28 เมตร/วินาที ตามลำดับ

2.3 ค่าเฉลี่ยของความเร็วสูงสุดของเท้าในการฟาดของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1,2,3 และ 4 มีค่าเท่ากับ 12.24, 11.85, 12.59 และ 12.59 เมตร/วินาที ตามลำดับ

2.4 ค่าเฉลี่ยของความเร็วเฉลี่ยของเท้าตั้งแต่เริ่มกระโดดจนกระทบลูกตะกร้อใน การฟาดของกลุ่มตัวอย่างคนที่ 1,2,3 และ 4 มีค่าเท่ากับ 7.63, 7.93, 8.20 และ 7.82 เมตร/วินาที ตามลำดับ

ภาณุวัตร นุชอุดม (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา เซปักตะกร้อทีมชาติไทย การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสมรรถภาพทาง กายของนักกีฬาเซปักตะกร้อก่อนการฝึกซ้อม ระหว่างการฝึกซ้อม และหลังการฝึกซ้อม กลุ่ม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทย ที่เข้าร่วมการแข่งขันเซปัก ตะกร้อ ซึ่งด้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 10 จำนวน 12 คน ทำการทดลองโดยให้นักกีฬาฝึกซ้อม เซปักตะกร้อตามโปรแกรมการฝึกซ้อมกีฬาเซปักตะกร้อ ของสมาคมตะกร้อแห่งประเทศไทย เป็น ระยะเวลา 6 สัปดาห์ แล้วนำมาทดสอบสมรรถภาพทางกายซึ่งมี 12 รายการ คือ อัตราการเต้นของ หัวใจขณะพัก ความดันโลหิตบีบตัวขณะพัก ความจุปอด ความอ่อนตัว เวลาปฏิกิริยาตอบสนอง ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขน ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหลัง ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อขา ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้าอก ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหลังส่วนบน พลังกล้ามเนื้อขา (ยืน กระโดดไกล) สมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด โดยทดสอบ ก่อนการฝึกซ้อม ระหว่างการฝึกซ้อม สัปดาห์ที่ 3 และภายหลังสิ้นสุดการฝึกซ้อมสัปดาห์ที่ 6 แล้วนำผลมาวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวชนิดซ้ำ และเปรียบเทียบความแตกต่างเป็น รายคู่โดยวิธีของตุ๊กกี เอ ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัยพบว่า

สมรรถภาพทางกายทางด้านอัตราการเต้นของชีพจรขณะพัก, ความดันโลหิตขณะหัวใจ บีบและคลายตัว, ความจุปอด, ความอ่อนตัว, ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อแขน, ความแข็งแรงของ กล้ามเนื้อขา, พลังกล้ามเนื้อขา (ยืนกระโดดไกล) และสมรรถภาพการจับออกซิเจนสูงสุด แตกต่าง กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นสมรรถภาพทางกายทางด้านปฏิกิริยาตอบสนอง, ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหลัง, ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้าอก, ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ หลังส่วนบน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติมศักดิ์ สุขเลิศ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยใน การแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์เวสต์ไฟว์ ณ ประเทศสิงคโปร์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อทราบ รูปแบบการรุกและการป้องกันของการแข่งขันฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์ เวสต์ไฟว์ ประจำปี 2545 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติไทย ทีมชาติคอซตาริกา ทีม ชาติฮอลแลนด์ ทีมชาติจีน และทีมชาติสิงคโปร์ที่ทำการแข่งขันฟุตบอลโทเกอร์เวสต์ไฟว์ ณ

ประเทศสิงคโปร์ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากม้วนวีดีโอบันทึกภาพการแข่งขันเปิดผ่านเครื่องรับโทรทัศน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการรุกของทีมชาติไทย

1. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอสตาริกา รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.96
2. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์ รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 35 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.84
3. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 69 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 59.48
4. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์ รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 51.90
5. รูปแบบการรุกของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง รูปแบบการรุกที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการรุกแบบ 2 : 2 จำนวน 207 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 45.50

รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทย

1. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติคอสตาริกา รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 :3 จำนวน 61 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 58.65
2. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติฮอลแลนด์ รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 :3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 55.11
3. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติจีน รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 :3 จำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 61.68
4. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยในการแข่งขันกับทีมชาติสิงคโปร์ รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 :3 จำนวน 70 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 56.91
5. รูปแบบการป้องกันของทีมชาติไทยรวมทั้งหมด 4 ครั้ง รูปแบบการป้องกันที่ใช้มากที่สุดคือ รูปแบบการป้องกันแบบโซน 1 : 3 จำนวน 267 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.91

สรารุท หมั่นไธสง (2537) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดวอลเลย์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักกีฬาทีมชาติไทยที่ได้รับการ

คัดเลือกให้เป็นตัวแทนทีมชาติไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 10 พ.ศ. 2536 จำนวน 10 คน กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการวิจัยนี้ใช้เครื่องถ่ายวีดิทัศน์ 3 ชุด และสนามตะกร้อที่ผู้วิจัยได้กำหนดตำแหน่งเพื่อการทดสอบจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวัดมุมในวีดิทัศน์ทั้งหมดหาค่าความถี่ของมุมที่เกิดขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ขณะยืนเตรียมพร้อม

ในขณะยืนเตรียมพร้อม เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154 -158 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 154 -158 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 150 -152 องศา

2. ขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์

ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 110 -115 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 158 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 189 -191 องศา

3. ขณะลอยตัวเท้าสัมผัสลูกตะกร้อ

ในขณะเริ่มกระโดดขึ้นเตะวอลเลย์ เข่าของขาที่ไม่ได้เตะทำมุมอยู่ในช่วง 150 -154 องศา เข่าของขาที่เตะทำมุมอยู่ในช่วง 165 -170 องศา และลำตัวงอทำมุมอยู่ในช่วง 90 - 93 องศา

กรุงธน ชูไทย (2542) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้ เพื่อศึกษารูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ประเทศที่เข้าร่วมการแข่งขันแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 โดยคัดเลือกจาก 4 ทีมสุดท้ายประกอบด้วยทีมประเทศอิหร่าน ทีมประเทศคูเวต ประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลี ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากม้วนวีดีโอบันทึกภาพการแข่งขันเปิดผ่านเครื่องรับโทรทัศน์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประเทศอิหร่านใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.08 และการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุดจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.89 และลูกบอลไม่เข้าประตูคือ จำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.77 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.10 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จจำนวน 14 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.41

2. ประเทศคูเวตใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 43 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.18 และการป้องกันแบบ 5-1 มากที่สุด 72 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.17 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุดจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.56 และลูกบอลไม่เข้าประตูคือ จำนวน 27 ครั้ง

คิดเป็นร้อยละ 37.52 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 49 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.96 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 41.81

3. ประเทศญี่ปุ่นใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.37 และการป้องกันแบบ 6-0 มากที่สุด 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.40 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุดจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.07 และลูกบอลไม่เข้าประตูคือ จำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.58 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.91 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จ คือการป้องกันแบบอื่นๆ จำนวน 11 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.58

4. ประเทศเกาหลีใช้รูปแบบการรุกแบบ 1-5 มากที่สุด 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.70 และการป้องกันแบบ 3-2-1 มากที่สุด 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 49.70 ผลสัมฤทธิ์จากการรุก ลูกบอลเข้าประตูมากที่สุดจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.94 และลูกบอลไม่เข้าประตูคือ จำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.78 ส่วนการป้องกันที่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 68 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 54.84 และการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.36

5. รูปแบบการรุกแบบต่างๆ ของ 4 ประเทศรวมกัน รูปแบบการรุกที่นำมาใช้มากที่สุดคือการรุกแบบ 1-5 จำนวน 149 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.46 ผลสัมฤทธิ์จากการรุกลูกบอลเข้าประตูมากที่สุดจำนวน 65 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.25 ส่วนลูกบอลที่ยิงไม่เข้าประตูจำนวน 84 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.60 รองลงมาคือการรุกแบบ 2-4 จำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24

6. รูปแบบการป้องกันแบบต่างๆ ของ 4 ประเทศ รูปแบบการป้องกันที่ได้นำมาใช้มากที่สุดคือการป้องกันแบบ 5-1 จำนวน 190 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.87 ผลสัมฤทธิ์จากการป้องกันประสบความสำเร็จมากที่สุดจากการป้องกัน 5-1 จำนวน 132 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 28.44 ส่วนการป้องกันที่ไม่ประสบความสำเร็จมากที่สุด 5-1 จำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.89

สถาพร เกตุแก้ว (2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบรูปแบบ และทักษะการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อประเภททีมชุดชายที่ลงทำการแข่งขันรอบรองชนะเลิศระหว่างวันที่ 6-20 ธันวาคม 2541 ณ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติสิงคโปร์ และทีมชาติพม่า ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ทำการบันทึกภาพด้วยกล้องวิดีโอตลอดการแข่งขัน แล้วนำเทปที่บันทึกได้จากการแข่งขันมาเปิดผ่านเครื่องรับโทรทัศน์พร้อมกับบันทึกรูปแบบการเล่นแบบต่าง ๆ ในใบบันทึก โดยหาความถี่และร้อยละของข้อมูลในแต่ละรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเสิร์ฟข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการเสิร์ฟด้วยหลังเท้า
2. รูปแบบการรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้ในการรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการรับลูกเสิร์ฟด้วยศีรษะ
3. รูปแบบการรูกด้วยตำแหน่งหน้าขวา บริเวณพื้นที่หน้าซ้ายของสนามเป็นแบบที่ใช้ในการรูกมากที่สุด และรองลงมาเป็นการรูกด้วยตำแหน่งหน้าขวาบริเวณพื้นที่กลางสนาม
4. รูปแบบการสกัดกันด้วยขา เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการสกัดกัน และรองลงมาเป็นการสกัดกันด้วยขาและลำตัว
5. รูปแบบการรูกแบบเตะลังกาหลัง เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการเตะลูกเตะกร้อ และรองลงมาเป็นการรูกแบบเตะสลับหลัง
6. การตั้งด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นแบบที่ใช้มากที่สุดในการตั้งและรองลงมาเป็นการตั้งด้วยศีรษะ
7. การเสิร์ฟลูกเตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ใช้มากที่สุด และรองลงมาเป็นการเสิร์ฟไปยังตำแหน่งซ้าย
8. การตั้งรับเสิร์ฟแบบปี เป็นแบบที่ใช้ในการตั้งรับลูกเสิร์ฟมากที่สุด และรองลงมาเป็นการตั้งรับลูกเสิร์ฟแบบเอ

เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบรูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อหญิงในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นทีมที่ทำการแข่งขันรอบรองชนะเลิศประกอบด้วยทีมเด็กภูวนาด กำแพงเพชร ทีมบีอีสปอร์ต ทีมการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค และทีมองค์การโทรศัพท์ ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ทำการบันทึกภาพด้วยกล้องวีดิทัศน์ แล้วนำเทปที่บันทึกได้จากการแข่งขันมาเปิดผ่านเครื่องรับโทรทัศน์พร้อมกับบันทึกรูปแบบการเล่นแบบต่าง ๆ ในไบบันทึก โดยหาความถี่และร้อยละของข้อมูลในแต่ละรูปแบบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการรูก

รูปแบบการรูกด้วยผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายพบว่า รูปแบบการรูกโดยผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟและตั้งลูกเตะกร้อ ให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนนที่ต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด

รูปแบบการรุกด้วยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาพบว่า รูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูก ให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด

เป้าหมายของการเสิร์ฟพบว่า การเสิร์ฟลูกเซปักตะกร้อไปยังตำแหน่งหลังเป็นทิศทางที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

ทักษะการเสิร์ฟพบว่า การเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

ทักษะการเล่นที่ใช้ในการรุกพบว่า การรุกแบบการเตะลังกาหลังเป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

2. รูปแบบการรับ

ทักษะการรับลูกเสิร์ฟพบว่า การรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟพบว่า การตั้งรับลูกเสิร์ฟโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา และผู้เล่นตำแหน่งหลังถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายขึ้นสูงใกล้เคียงตาข่าย

ทักษะการสกัดกันพบว่า การสกัดกันด้วยขา เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด

สุวัตร สิทธิหล่อ (2543) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความเร็วของเท้าในการเสิร์ฟของนักกีฬาเซปักตะกร้อชายทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ซึ่งเป็นการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวกว้าง 3 มิติ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลใช้กล้องดิจิตอลที่มีความเร็ว 50 เฟรมต่อวินาที จำนวน 2 กล้องบันทึกภาพการเคลื่อนไหวกว้างและใช้โปรแกรมวิเคราะห์การเคลื่อนไหวกว้างของเครื่องมือวิเคราะห์การเคลื่อนไหว ภายใต้เครื่องหมายการค้าพีคเปอร์ฟอร์มแมนส์เทคโนโลยี (Peak Performance Technology) รุ่นโมตัส (Motus) จากการศึกษพบว่า ความเร็วของเท้าในการเสิร์ฟตะกร้อ ณ จุดกระทบลูกตะกร้อมีความเร็วเฉลี่ย 10.95 เมตรต่อวินาที

ประทีน พิมพ์จันทร์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบของทักษะการเสิร์ฟในกีฬาเซปักตะกร้อ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบรูปแบบของทักษะการเสิร์ฟในกีฬาเซปักตะกร้อ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อชายวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดมหาสารคาม วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดสุพรรณบุรี และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกรุงเทพฯ จำนวนทั้งหมด 20 คน ทำการบันทึกวีดีโอการเสิร์ฟตะกร้อของกลุ่มตัวอย่างซึ่งให้ทำการเสิร์ฟคนละ 10 ครั้ง นำข้อมูลที่ได้มาวัดมุมในวีดีทัศน์ทั้งหมดหาค่าความถี่ของมุมที่เกิดขึ้น

ผลการวิจัยพบว่า

ในขณะที่กลุ่มนักกีฬาเสิร์ฟเตะกร้อ จำนวนทั้งหมด 200 ครั้ง

1. ลักษณะของศีรษะจะอยู่ในลักษณะเงย มีความถี่สูงสุด จำนวน 187 ครั้ง
2. ลักษณะของลำตัวเอียงทำมุมกับเส้นตั้งฉาก อยู่ในช่วงมุม 20-43 องศา มีจำนวน 162 ครั้ง
3. ลักษณะของแขนข้างเดียวกับขาที่ใช้เตะจะอยู่เหนือศีรษะ มีจำนวน 151 ครั้ง และลักษณะของแขนข้างเดียวกับขาที่ไม่ได้เตะจะอยู่ใต้หัวไหล่ มีจำนวน 167 ครั้ง
4. ลักษณะของขาที่ใช้เตะเหยียดตรงทำมุมกับลำตัว อยู่ในช่วงมุม 21-40 องศา มีจำนวน 99 ครั้ง และลักษณะของขาที่ไม่ได้เตะเหยียดตรงทำมุมกับเส้นตั้งฉาก อยู่ในช่วงมุม 10-25 องศา มีจำนวน 112 ครั้ง

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

การ์กันตา และคณะ (Garganta et al., 1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการวิเคราะห์แบบแผนการได้ประตูของทีมชั้นนำในยุโรป ทำการศึกษาจากวิดีโอและวิเคราะห์หลังเหตุการณ์ โดยการจดบันทึกด้วยมือ จาก 104 ประตู จาก 44 แมตช์ของ 5 ทีมในยุโรปคือ บาร์เซโลนา, ปอร์โต, บาเยิร์นมิวนิค, มิลาน และ ปารีส จดบันทึกตามจุดเด่นของแต่ละประตู คือพื้นที่ที่แย่งบอลมาครอบครองสู่การรุกทำประตู, เวลาที่ใช้ในการรุกสู่การทำประตู, จำนวนผู้เล่นที่สัมผัสบอลและจำนวนของการส่งบอล

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความบ่อยครั้งของการแย่งบอลมาครอบครองบอลจะอยู่ในพื้นที่ของแดนรุกของพวกเขา
2. เวลาที่ใช้ในการรุกจะอยู่ในช่วงสั้น (10 วินาทีหรือน้อยกว่า)
3. จำนวนผู้เล่นที่สัมผัสบอลจะน้อยคน (3 คนหรือน้อยกว่า)
4. จำนวนของการส่งบอลจะน้อยครั้ง (3 ครั้งหรือน้อยกว่า)

ซูยี และเลาโบปิง (Zhou Yi and Luo Bo-Ping, 1995) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบแผนกลยุทธ์ในการสร้างสรรค์โอกาสการทำประตูในฟุตบอลโลกปี 1994 ที่ประเทศสหรัฐอเมริกา วิเคราะห์จากเกมการแข่งขัน 52 นัด ในเวลาการแข่งขันปกติ (90 นาที) สังเกตจำนวนการสร้างโอกาสการยิงประตู 1608 ครั้ง และจำนวนประตูที่ทำได้ 141 ประตู โดยผลการวิเคราะห์ที่สมบูรณ์ในการยิงประตูถูกสังเกตอย่างละเอียดด้วยภาพซ้ำจากวิดีโอ

ผลการวิจัยพบว่า

พื้นฐานของโอกาสในการได้ประตุมาจากความหลากหลายในการรุก การส่งบอลสั้นและบอลยาว รวมถึงการสร้างพื้นที่ว่างจะก่อให้เกิดการสร้างสรรค์โอกาสในการยิงประตุมากขึ้น ซึ่งใน 24 ทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้สามารถแบ่งรูปแบบการสร้างโอกาสการทำประตุได้ 4 ประเภทคือ

1. การประสานงานเป็นกลุ่ม
2. การเลี้ยงเดี่ยว
3. การเจาะแนวป้องกันและการเปลี่ยนทิศทางในการรุก
4. การผสมผสานของการส่งบอลสั้นและยาว

แกรนท์ และคณะ (Grant et al., 1999) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างทีมที่ประสบความสำเร็จและทีมที่ล้มเหลว จากการแข่งขันฟุตบอลโลกปี 1998 ที่ประเทศฝรั่งเศส โดยทีมที่ประสบความสำเร็จ คือทีมที่เข้าสู่รอบรองชนะเลิศ ขณะที่ทีมที่ล้มเหลวคือ ทีมที่ไม่สามารถผ่านเข้าสู่รอบสองได้ โดยทำการวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขันจำนวน 30 เกมการแข่งขัน การวิเคราะห์ประกอบด้วยค่าเฉลี่ยพยายามในการทำประตุ ผลที่ดีของการส่งบอลต่อเกมในพื้นที่แดนรุก ความสามารถในการเจาะทะลุแนวรับฝ่ายป้องกัน และความพยายามสูงในการสร้างโอกาสทำประตุในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีค่าเฉลี่ยพยายามในการทำประตุ การส่งบอล และการโยนบอลต่อเกมมากกว่าทีมที่ล้มเหลว
2. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีผลที่ดีของการส่งบอลต่อเกมในพื้นที่แดนรุก ทั้งในกรอบเขตโทษและนอกเขตโทษเมื่อเปรียบเทียบกับทีมที่ล้มเหลว
3. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีความสามารถในการเจาะทะลุแนวรับฝ่ายป้องกัน โดยการส่งบอล การวิ่งหรือการเลี้ยงบอลไปข้างหน้าดีกว่าทีมที่ล้มเหลว
4. ทีมที่ประสบความสำเร็จมีความพยายามสูงในการสร้างโอกาสทำประตุในขณะที่อยู่ระหว่างการเล่น ในเรื่องการส่งบอลจะอยู่ที่ 4 ครั้ง และใช้เวลา 15 วินาทีในการสร้างสรรค์โอกาสทำประตุเมื่อเป็นฝ่ายครอบครองบอล

กาเรฟีส และคณะ (Garefis et al., 2006) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยทำการศึกษาวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบสำคัญของสถานการณ์การรุกแบบตัวต่อตัวในการแข่งขันบาสเกตบอลสมัยใหม่ โดยทำการวิเคราะห์จากวิดีโอเทปบันทึกการแข่งขันจำนวน 46 เกมการแข่งขัน ซึ่งวัตถุประสงค์ในการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาวิเคราะห์ถึงองค์ประกอบสำคัญของสถานการณ์การรุกแบบตัวต่อตัวและประเมินถึงบทบาทของเกมการแข่งขันบาสเกตบอลสมัยใหม่

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจากเกมการแข่งขัน บาสเกตบอลชายชิงแชมป์ทวีปยุโรปจำนวน 46 เกมการแข่งขัน ซึ่งได้มาจากการแข่งขัน บาสเกตบอลชายชิงแชมป์ทวีปยุโรปปี 2001 จำนวน 20 เกมการแข่งขันที่ประเทศตุรกีและการแข่งขันบาสเกตบอลชายชิงแชมป์ทวีปยุโรปปี 2003 จำนวน 26 เกมการแข่งขันที่ประเทศสวีเดน โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากเกมการรุกทั้งหมด 7302 ครั้ง ซึ่งองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำการ วิเคราะห์ประกอบไปด้วย 1) วิธีการรุกที่ประสบความสำเร็จ 2) ลักษณะของสถานการณ์การรุก แบบตัวต่อตัวที่ใช้โดยทั่วไปและความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันกับตำแหน่งของผู้เล่น 3) ความถี่ของ สถานการณ์การรุกแบบตัวต่อตัวที่ใช้ในแต่ละตำแหน่งของผู้เล่นที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับทีมที่ ชนะและทีมที่แพ้

ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานการณ์การรุกแบบตัวต่อตัวนั้น การหันหน้าเข้าหาห่วงประตูบาสเกตบอลเป็นวิธีที่ ใช้ในการเข้าโจมตีมากที่สุด
2. ผู้เล่นในตำแหน่งการ์ด ชู้ตติ้งการ์ด และสมอลฟอร์เวิร์ด จะใช้วิธีการหันหน้าเข้าหา ห่วงประตูบาสเกตบอลในการเข้าโจมตีในสถานการณ์การรุกแบบตัวต่อตัว ขณะเดียวกันถึงแม้ว่า ผู้เล่นในตำแหน่งพาวเวอร์ฟอร์เวิร์ด และตำแหน่งเซนเตอร์ จะใช้วิธีการหันหน้าเข้าหาห่วงประตู บาสเกตบอลในการเข้าโจมตีอยู่บ่อยครั้ง แต่ก็มักจะใช้วิธีการหันหลังให้ห่วงประตูบาสเกตบอลใน การเข้าโจมตีมากกว่าผู้เล่นในตำแหน่งอื่น ๆ
3. สถานการณ์การรุกแบบตัวต่อตัวนั้นเป็นแท็กติกที่โค้ชเลือกใช้ในเกมการรุกมากที่สุด

จินชัน และคนอื่นๆ (Jinshan and other., 1993) ได้วิเคราะห์การได้ประตูในการแข่งขัน ฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 (Analysis of the Goals in the 14 th World Cup) ทั้งหมด 52 แมตช์ โดย การดูจากวิดีโอเทป และทำการวิเคราะห์ทั้ง 115 ประตู โดยดูการปฏิบัติประกอบภาพพื้นที่ที่ กำหนดขึ้นว่าใช้เทคนิคและแท็กติกใด เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับการแข่งขันฟุตบอลโลกครั้งที่ 13 แท็กติกที่ใช้ของ 115 ประตู คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ คือ การผ่านบอลจากพื้นที่ B 4.3 % การเลี้ยงและ ผ่านบอล 27 % เทคนิคที่ใช้ยิงประตูได้สำเร็จคือการเตะด้วยหลังเท้า 28.7 % การโหม่ง 24.4 % การเตะด้วยข้างเท้าด้านใน 24.4 % ด้านหน้า 18.3 % เมื่อเปรียบเทียบฟุตบอลโลกครั้งที่ 13 และ ฟุตบอลโลกครั้งที่ 14 เปอร์เซ็นต์ของการได้ประตูจากการผ่านบอลจากพื้นที่ B การได้ประตูในครึ่ง เวลาแรก พบว่าอยู่ในระดับต่ำ ($p > .05$) เมื่อเปรียบเทียบกับการได้ประตูในครึ่งเวลาหลังมีความ แตกต่างกับผลจากการโหม่ง มีนัยระดับสูง ($p < .05$)

เร็มเมิร์ต (Remmert, 2003) ได้ทำการวิจัยเชิงวิเคราะห์จากเทปบันทึกภาพการแข่งขัน โดยทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการรุกโดยใช้แท็กติกการเล่นเป็นกลุ่มในการแข่งขันบาสเกตบอลในระดับที่มีความสามารถสูงที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของโมเดลทางกระบวนการที่สอดคล้องกัน ซึ่งโมเดลนี้จะสื่อถึงผลของปฏิริยาทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาจากการรุกและการรับของนักกีฬาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้แท็กติกการเล่นเป็นกลุ่มในการรุกในเกมการแข่งขันปกติ ซึ่งมีรูปแบบการป้องกันแบบตัวต่อตัว กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเกมการแข่งขันบาสเกตบอลในระดับนานาชาติที่มีความสามารถสูง จำนวน 60 เกมการแข่งขัน โดยใช้ระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์วีดีโอ เอเอส (VDO AS) ทำการวิเคราะห์จากวีดีโอเทปที่บันทึกภาพการแข่งขัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมทางการรุกโดยใช้แท็กติกการเล่นเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 คน 3 คน และ 4 คน ในการแข่งขันบาสเกตบอล คือการใช้การกำบัง (Screen) ซึ่งประสบความสำเร็จสูงสุดในเกมการแข่งขัน
2. ปฏิริยาทางพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมาจากการรุกโดยใช้แท็กติกการเล่นเป็นกลุ่มจะถูกใช้ใน เกมการแข่งขันปกติโดยมีรูปแบบการป้องกันแบบตัวต่อตัว ซึ่งจะมีค่าร้อยละที่แสดงออกทางพฤติกรรม คือความตั้งใจและการเตรียมตัวคิดเป็นร้อยละ 67.30 การซ้อนกันของตำแหน่งคิดเป็นร้อยละ 69.20 และการจบการทำประตูด้วยความสามารถเฉพาะตัวคิดเป็นร้อยละ 75.80
3. การใช้การโยกหลอก (Fake) จะทำให้การรุกมีความสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นต่อทีมที่ป้องกัน
4. ในการวิเคราะห์พฤติกรรมทางการรุกโดยใช้แท็กติกการเล่นเป็นกลุ่มที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของโมเดลทางกระบวนการที่สอดคล้องกันนั้น ความพยายามในการรุกจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ที่ 0.80 แต้มต่อการรุกในแต่ละครั้ง และการจบการรุกจะมีค่าเฉลี่ยของคะแนนอยู่ที่ 1.04 แต้มต่อการรุกในแต่ละครั้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรुकหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อ ซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นทีมเซปักตะกร้อทีมชายทุกทีม ที่แข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จำนวน 5 ทีม คือทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติลาว

เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. คอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กที่มีโปรแกรมวิเคราะห์กีฬาโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5)
2. กล้องบันทึกวิดีโอที่บันทึกภาพการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24
3. แผนวิธีที่บันทึกการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ของทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติลาว

วิธีการดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ศึกษาแบบแผนการรुकหน้าตาชายและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรुकหน้าตาชาย ที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จากเอกสาร การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1 ทำการศึกษา วิเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีของแบบแผนและปัจจัยในการรुकหน้าตาชายของกีฬาเซปักตะกร้อจากตำราเอกสารทางวิชาการ และการสัมภาษณ์จากผู้ที่เกี่ยวข้องทางด้านกีฬาเซปักตะกร้อ

1.2 จำแนกประเภทแบบแผนและปัจจัยในการรुकหน้าตาชายของกีฬาเซปักตะกร้อ ที่ได้มาจากการวิเคราะห์เอกสารโดยมีกระบวนการขั้นตอนในการจำแนกดังต่อไปนี้

1.2.1 วิเคราะห์เนื้อหา

1.2.2 เปรียบเทียบเนื้อหา

1.2.3 ตีความหมายเนื้อหา

1.3 ทำการรวบรวมแบบแผนและปัจจัยในการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่ได้มาจากการวิเคราะห์ทางเอกสาร และการจำแนกประเภทนำมาจัดหมวดหมู่ใหม่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการนำไปเป็นกรอบพื้นฐาน เพื่อศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

1.4 นำแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย และปัจจัยในการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ในปัจจุบันซึ่งได้จากการศึกษาวิเคราะห์จากเอกสารและการสัมภาษณ์มาเป็นกรอบพื้นฐานในการรูกหน้าตาข่ายและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

2. ขึ้นตอนการวิเคราะห์แบบแผนและปัจจัยในการรูกหน้าตาข่ายจากการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

2.1 ทำหนังสือขอยืมใช้กล้องวิดีโอบันทึกภาพจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ทำหนังสือขอความร่วมมือจากสมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทย ในการขอบันทึกภาพจากสนามแข่งขัน

2.3 ดำเนินการบันทึกวีดีโอ (Video) การแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ของทีมชาติไทย ทีมชาติมาเลเซีย ทีมชาติเกาหลีใต้ ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติลาว ทุกรายการแข่งขันจนถึงรอบชิงชนะเลิศ รวมทั้งหมด 32 เกมส์การแข่งขัน รวมจำนวนเซทแข่งขัน 142 เซท

2.4 นำวีซีดีที่ได้นำมาแปลงข้อมูลให้เป็นไฟล์ เอวีไอ (AVI) เพื่อที่จะนำมาเปิดดูภาพผ่านคอมพิวเตอร์ในตลับโดยใช้โปรแกรมโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5) เพื่อทำการวิเคราะห์พร้อมทั้งบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผ่านทางโปรแกรมในคอมพิวเตอร์ในตลับ

2.5 เปิดดูภาพซ้ำหลาย ๆ ครั้งจนเกิดความเข้าใจ คือเปิดแล้วหยุดให้ภาพนิ่งสลับกับเปิดให้ภาพเล่นปกติเพื่อเกิดความเข้าใจชัดเจน ที่เริ่มมีการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อและผู้เล่น จนกระทั่งมีการรูกหน้าตาข่ายเกิดขึ้น

2.6 บันทึกแบบแผนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ลงในคอมพิวเตอร์ในตลับที่มีโปรแกรมโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5)

2.7 นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดหมวดหมู่ แยกประเภท แจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ข้อมูลที่จะทำการวิเคราะห์ ประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้

2.7.1 การศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

2.7.2 การวิเคราะห์แบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

2.7.2.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

2.7.2.1.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยม

2.7.2.1.2 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนน

2.7.2.1.3 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่คั่นพบใหม่

2.7.2.1.4 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่คั่นพบใหม่ที่ได้คะแนน

2.7.2.2 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

2.7.2.2.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยม

2.7.2.2.2 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนน

2.7.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

2.7.3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

2.7.3.1.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยม

2.7.3.1.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะที่ได้คะแนน

2.7.3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

2.7.3.2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยม

2.7.3.2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเรื่องการศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการบันทึกภาพการแข่งขันระหว่างวันที่ 2-7 กรกฎาคม พ.ศ. 2552 ของทีมชาติไทยทำการแข่งขันจำนวน 28 เซต และทีมคู่แข่งจำนวน 114 เซต จากการแข่งขันทั้งหมด 32 เกมส์การแข่งขัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทำการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากตำรา เอกสารทางวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ได้ตัวอย่างของแบบแผนนั้นมาทำการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายและปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย โดยนำไปใช้กับโปรแกรมโฟกัส เอ็กซ์ ทู เวอร์ชัน 1.5 (Focus X2 Version 1.5) ซึ่งเป็นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ขั้นสูงที่ใช้ในการวิเคราะห์การแข่งขันกีฬาตามระเบียบวิธีการทางสถิติ แล้วทำการจัดหมวดหมู่ แยกประเภท แจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของเซปักตะกร้อประกอบด้วย 3 ตอนดังนี้

1. แสดงผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบันโดยใช้สถิติด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
2. แสดงผลการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ และแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ ในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 โดยใช้สถิติด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
3. แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ ในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 โดยใช้สถิติด้วยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ นำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์

การวิจัยเรื่อง การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทาน คิงส์คัพ ครั้งที่ 24 มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนในการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วย

พระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

ผู้วิจัยได้ศึกษา วิเคราะห์ แนวคิดและทฤษฎีของแบบแผนและปัจจัยการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อ จากเอกสารทางวิชาการ การสัมภาษณ์ และงานวิจัยจากศาสตร์สาขาต่าง ๆ เพื่อเป็นแบบแผนหลักสำหรับใช้เป็นกรอบในการวิเคราะห์จากการแข่งขันจริง เมื่อได้แบบแผนหลักแล้วได้ทำการเก็บข้อมูลแบบแผนการรูกหน้าตาชาย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ทั้ง 2 ขั้นตอนมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียงโดยแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 แสดงผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

- 1.1 แบบแผนการรูกหน้าตาชายที่ได้จากการศึกษาจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

- 2.1 แบบแผนการรูกหน้าตาชายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ
- 2.2 แบบแผนการรูกหน้าตาชายจากการเล่นตามปกติ

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาชายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

- 3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาชายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ
- 3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาชายจากการเล่นตามปกติ

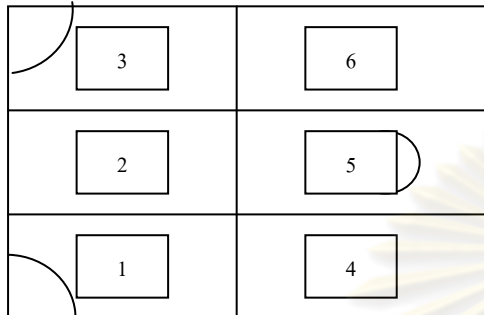
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หลัง หมายถึง ตำแหน่งที่ยืนอยู่หลังสุดทำหน้าที่หลักในการเสิร์ฟ
2. ซ้าย หมายถึง ตำแหน่งที่ยืนอยู่ซ้ายมือของตำแหน่งหลังเยื้องมาด้านหน้าเล็กน้อย
3. ขวา หมายถึง ตำแหน่งที่ยืนอยู่ขวามือของตำแหน่งหลังเยื้องมาด้านหน้าเล็กน้อย
4. รับ หมายถึง การใช้ศีรษะ เข่า ข้างเท้าด้านใน หลังเท้า เตะลูกที่ข้ามตาข่ายมาจากฝ่ายตรงข้ามไว้เพื่อที่จะเล่น หรือให้เพื่อนร่วมทีมเล่นและสะดวกสำหรับการเล่นในจังหวะต่อไป
5. ตั้ง หมายถึง การใช้ศีรษะ เข่า ข้างเท้าด้านใน หลังเท้า ข้างเท้าด้านนอก เตะหรือเตะลูกสูงขึ้นเหนือตาข่ายเพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเข้ามาเล่นทักษะการรูกหน้าตาข่ายได้สะดวก
6. รุก หมายถึง การเขกด้วยศีรษะ ใช้เท้าเหยียบ ปาด ฟาด ชันแบค การหยอดและเทคนิคอื่น ๆ เพื่อหวังทำคะแนนโดยจะถือว่าเป็นการรูกเมื่อทำการรูกห่างจากตาข่ายภายในระยะ 3 เมตร
7. รูปแบบการยืนรับลูก หมายถึง ตำแหน่งการยืนของผู้เล่นทั้ง 3 คน ในขณะที่เป็นฝ่ายรับเพื่อที่จะรับลูกจากฝ่ายตรงข้าม แล้วทำการเล่นตามแบบแผนการรูกของฝ่ายตนต่อไป
 - 7.1 การยืนรับลูกแบบเอคือ การยืนรับลูกเสิร์ฟผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา ยืนในระดับเท่ากัน โดยยืนสูงใกล้ตาข่าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังยืนต่ำลงใกล้เส้นหลัง
 - 7.2 การยืนรับลูกแบบบีคือ การยืนรับลูกเสิร์ฟโดยมีผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นหน้าขวานั้นขึ้นสูงใกล้ตาข่าย
 - 7.3 การยืนรับลูกแบบซีคือ การยืนรับลูกเสิร์ฟโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวา และตำแหน่งหลังถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายนั้นขึ้นสูงใกล้ตาข่าย
 - 7.4 การยืนรับลูกแบบดีคือ การยืนรับลูกเสิร์ฟโดยมีผู้เล่น 3 ตำแหน่งยืนในระดับเท่ากัน
8. ทักษะการรับลูกหมายถึง ลักษณะการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นแขน รับลูกจังหวะแรกหลังจากที่ฝ่ายตรงข้ามทำการรูกข้ามตาข่ายมา เพื่อดำเนินการเล่นตามแบบแผนการรูกต่อไป เช่น ทักษะการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า ศีรษะ เป็นต้น
9. ทักษะการตั้งลูกตะกร้อหมายถึง ลักษณะการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายยกเว้นแขน เตะตั้งลูกให้สูงขึ้นเพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเคลื่อนที่เข้ามาทำคะแนนในจังหวะสุดท้าย เช่น ทักษะการตั้งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน หลังเท้า ศีรษะ เป็นต้น
10. พื้นที่ในการตั้งลูกหมายถึง บริเวณสนามที่ตำแหน่งตัวตั้งทำการตั้งลูก เพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเคลื่อนที่เข้ามารูกในจังหวะสุดท้าย
11. ลักษณะของลูกที่ตั้งหมายถึง ระดับความสูงของลูกที่ตำแหน่งตัวตั้งเตะตั้งลูกให้สูงขึ้นเหนือตาข่ายเพื่อให้ตำแหน่งตัวรุกเคลื่อนที่เข้ามารูกในจังหวะสุดท้าย

12. พื้นที่ที่ใช้ในการรูกหมายถึง บริเวณสนามห่างจากตาข่ายไม่เกิน 3 เมตรซึ่งเป็นตำแหน่งสุดท้ายที่ตัวรุกใช้ในการทำคะแนนจังหวะสุดท้าย

13. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายหมายถึง ลักษณะที่แต่ละทีมเลือกมาใช้ในการทำคะแนนจังหวะสุดท้าย เช่นการเชกด้วยศีรษะ ใช้เท้าเหยียบ ปาด ฟาด ชันแบค การหยอด และอื่น ๆ

14. พื้นที่ในการตั้งลูก มีดังนี้

หมายเลข 1 คือ พื้นที่หน้าซ้าย

หมายเลข 2 คือ พื้นที่หน้ากลาง

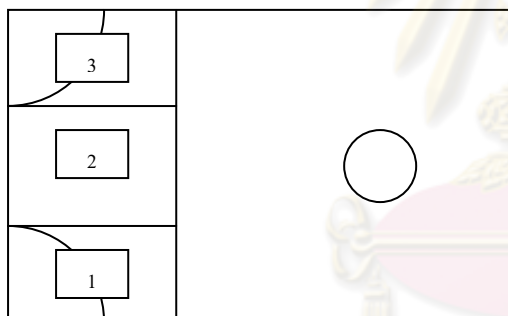
หมายเลข 3 คือ พื้นที่หน้าขวา

หมายเลข 4 คือ พื้นที่หลังซ้าย

หมายเลข 5 คือ พื้นที่หลังกลาง

หมายเลข 6 คือ พื้นที่หลังขวา

15. พื้นที่ที่ใช้ในการรูก มีดังนี้

หมายเลข 1 คือ การรูกที่ตำแหน่งหน้าซ้าย

หมายเลข 2 คือ การรูกที่ตำแหน่งหน้ากลาง

หมายเลข 3 คือ การรูกที่ตำแหน่งหน้าขวา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 แสดงผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบันที่ศึกษาจากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์

จากการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งอ้างอิง ทำให้ได้แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนครั้ง และค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่ค้นพบจากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งอ้างอิง

แหล่งอ้างอิง แบบแผน	เกียรติ ศักดิ์ ศรีแจ้	สถาพร เกตุแก้ว	กมล ตัน กิมหงษ์	จ.ส.อ. สมพร แสนยบุตร	รวม	ร้อยละ
1. ซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก	✓	✓	✓	✓	4	100.00
2. ซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารุก	✓	✓	✓	✓	4	100.00
3. ขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก	✓	✓	✓	✓	4	100.00
4. ขวารับ หลังตั้ง ขวารุก	✓	✓	✓	✓	4	100.00
5. หลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก	✓	✓	✓	✓	4	100.00
6. หลังรับ หลังตั้ง ขวารุก	✓	✓	✓	✓	4	100.00
7. ขวารับ ขวาตั้ง ซ้ายรูก	✓	✓	✓	-	3	75.00
8. ขวารับ หลังตั้ง ซ้ายรูก	✓	✓	✓	-	3	75.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

แหล่งอ้างอิง แบบแผน	เกียรติ ศักดิ์ ศรีแก่	สถาพร เกตุแก้ว	กมล ตัน กิมหงษ์	จ.ส.อ. สมพร แสนยบุตร	รวม	ร้อยละ
9. ซ้ายรับ ขวาทิ้ง ซ้ายรุก	✓	✓	✓	-	3	75.00
10. ซ้ายรับ หลัง ตั้ง ซ้ายรุก	✓	✓	✓	-	3	75.00
11. หลังรับ ขวา ตั้ง ซ้ายรุก	✓	✓	✓	-	3	75.00
12. หลังรับ หลัง ตั้ง ซ้ายรุก	✓	✓	✓	-	3	75.00

จากตารางที่ 1 พบว่า แบบแผนการรุกหน้าตาซ้ายที่นิยมใช้ในปัจจุบันที่ค้นพบจากเอกสารงานวิจัย และการสัมภาษณ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก ร้อยละ 100.00
2. แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารุก ร้อยละ 100.00
3. แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก ร้อยละ 100.00
4. แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ขวารุก ร้อยละ 100.00
5. แบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก ร้อยละ 100.00
6. แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ขวารุก ร้อยละ 100.00
7. แบบแผนขวารับ ขวาทิ้ง ซ้ายรุก ร้อยละ 75.00
8. แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ซ้ายรุก ร้อยละ 75.00
9. แบบแผนซ้ายรับ ขวาทิ้ง ซ้ายรุก ร้อยละ 75.00
10. แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก ร้อยละ 75.00
11. แบบแผนหลังรับ ขวาทิ้ง ซ้ายรุก ร้อยละ 75.00
12. แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก ร้อยละ 75.00

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนเซตที่ทำการวิเคราะห์โดยแยกทีมชาติไทย รวม 4 ทีมคู่แข่ง และรวมทุกทีมชาติ ในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีมชาติ	ไทย	4 ทีมคู่แข่ง	รวม
จำนวนเซต	28	114	142

จากตารางที่ 2 พบว่าในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ทีมชาติไทยทำการแข่งขันจำนวน 28 เซต รวม 4 ทีมคู่แข่งจำนวน 114 เซต และรวมทุกทีมชาติจำนวน 142 เซต

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนหลักการรูกหน้าตาข่ายที่พบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

แบบแผนการรูก จำนวน	แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจาก การรับลูกเสิร์ฟ	แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการ เล่นตามปกติ	รวม (ครั้ง)
จำนวน	827	57	884
ร้อยละ	93.55	6.45	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ โดยส่วนใหญ่พบว่าเป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟจำนวน 827 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.55 ส่วนน้อยเป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.45

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

แบบแผน		หลังรับ	ซ้ายรับ	ขวารับ	ซ้ายรับ	หลังรับ	ขวารับ	รวม (ครั้ง)
		ซ้ายตั้ง ขวารูก	ซ้ายตั้ง ขวารูก	ซ้ายตั้ง ขวารูก	หลังตั้ง ขวารูก	หลังตั้ง ขวารูก	หลังตั้ง ขวารูก	
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	313	249	178	27	25	18	810
	ร้อยละ	38.64	30.74	21.98	3.33	3.09	2.22	100.00
ไทย	จำนวน	75	52	31	1	2	2	163
	ร้อยละ	46.01	31.90	19.02	0.61	1.23	1.23	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่ง	จำนวน	238	197	147	26	23	16	647
	ร้อยละ	36.79	30.45	22.72	4.02	3.55	2.47	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด จำนวน 313 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.74 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 178 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.98

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 75 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.01 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.90 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.02

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 238 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.79 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 197 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.45 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 147 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.72

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีการใช้แบบแผนการรูกที่เหมือนกันคือแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 313,

75 และ 238 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.64 , 46.01 และ 36.79 ตามลำดับ แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด อันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีการใช้แบบแผนการรูกที่เหมือนกันคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 249, 52 และ 197 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.74, 31.90 และ 30.45 ตามลำดับ และแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด อันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีการใช้แบบแผนการรูกที่เหมือนกันคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 178, 31 และ 147 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.98, 19.02 และ 22.72 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 จำแนกตามชาติ

แบบแผน		ทีมชาติ						
		หลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก	ซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก	ขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก	ซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารูก	หลังรับ หลังตั้ง ขวารูก	ขวารับ หลังตั้ง ขวารูก	รวม (ครั้ง)
ไทย	จำนวน	75	52	31	1	2	2	163
	ร้อยละ	46.01	31.90	19.02	0.61	1.23	1.23	100.00
มาเลเซีย	จำนวน	66	58	40	7	2	2	175
	ร้อยละ	37.71	33.15	22.86	4.00	1.14	1.14	100.00
เกาหลีใต้	จำนวน	55	47	32	8	7	4	153
	ร้อยละ	35.95	30.72	20.92	5.22	4.58	2.61	100.00
ญี่ปุ่น	จำนวน	66	51	28	5	10	4	164
	ร้อยละ	40.24	31.09	17.08	3.05	6.10	2.44	100.00
ลาว	จำนวน	51	41	47	6	4	6	155
	ร้อยละ	32.88	26.45	30.32	3.88	2.59	3.88	100

จากตารางที่ 5 พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ของแต่ละชาติ ปรากฏผลดังนี้

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 75 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.01 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน

52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.90 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.02

ทีมชาติมาเลเซีย พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 37.71 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 58 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 33.15 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 40 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.86

ทีมชาติเกาหลีใต้ พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 55 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.95 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.72 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 32 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.92

ทีมชาติญี่ปุ่น พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 66 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.24 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.09 และแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.08

ทีมชาติลาว พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 51 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.88 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 47 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.32 และแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 41 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.45

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		แบบแผน		หลังรับ	ซ้ายรับ	ขวารับ	ซ้ายรับ	หลังรับ	ขวารับ	รวม
		หลังรับ	ซ้ายรับ	ขวารับ	หลังรับ	ขวารับ	หลังรับ	ขวารับ		
			จำนวน	ซ้ายตั้ง	ซ้ายตั้ง	ขวารับ	ซ้ายตั้ง	หลังตั้ง	ขวารับ	
			ขวารุก	ขวารุก	ขวารุก	ขวารุก	ขวารุก	ขวารุก	ขวารุก	
ภาพรวม ทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	195	157	101	14	17	12	496	
		ร้อยละ	24.07	19.38	12.47	1.73	2.10	1.48	61.23	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	118	92	77	13	8	6	314	
		ร้อยละ	14.57	11.36	9.51	1.60	0.99	0.74	38.77	
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	313	249	178	27	25	18	810	
		ร้อยละ	38.64	30.74	21.98	3.33	3.09	2.22	100.00	
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	65	49	28	1	2	0	145	
		ร้อยละ	39.88	30.06	17.18	0.61	1.23	0.00	88.96	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	10	3	3	0	0	2	18	
		ร้อยละ	6.13	1.84	1.84	0.00	0.00	1.23	11.04	
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	75	52	31	1	2	2	163	
		ร้อยละ	46.01	31.90	19.02	0.61	1.23	1.23	100.00	
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	130	108	73	13	15	12	351	
		ร้อยละ	20.09	16.69	11.28	2.01	2.33	1.85	54.25	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	108	89	74	13	8	4	296	
		ร้อยละ	16.69	13.76	11.44	2.01	1.23	0.62	45.75	
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	238	197	147	26	23	16	647	
		ร้อยละ	36.78	30.45	22.72	4.02	3.56	2.47	100.00	

จากตารางที่ 6 พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 195 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.07 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 157 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.38 และ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 101 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.47

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 รองลงมาคือ แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ทีม			แบบแผน		หลังรับ	ชายรับ	ขวารับ	ชายรับ	หลังรับ	ขวารับ	รวม
			ชายตั้ง	ขวารุก	ชายตั้ง	ขวารุก	ชายตั้ง	ขวารุก	หลังตั้ง	ขวารุก	
ไทย	รวม ทั้งหมด	จำนวน	75	52	31	1	2	2	163		
		ร้อยละ	46.01	31.90	19.02	0.61	1.23	1.23	100.00		
มาเลเซีย	ได้คะแนน	จำนวน	45	34	25	4	2	2	112		
		ร้อยละ	25.71	19.43	14.29	2.29	1.14	1.14	64.00		
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	21	24	15	3	0	0	63		
		ร้อยละ	12.00	13.72	8.57	1.71	0.00	0.00	36.00		
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	66	58	40	7	2	2	175		
		ร้อยละ	37.71	33.15	22.86	4.00	1.14	1.14	100.00		
เกาหลีใต้	ได้คะแนน	จำนวน	32	28	14	4	5	4	87		
		ร้อยละ	20.92	18.30	9.15	2.61	3.27	2.61	56.86		
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	23	19	18	4	2	0	66		
		ร้อยละ	15.03	12.42	11.77	2.61	1.31	0.00	43.14		
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	55	47	32	8	7	4	153		
		ร้อยละ	35.95	30.72	20.92	5.22	4.58	2.61	100.00		
ญี่ปุ่น	ได้คะแนน	จำนวน	32	28	16	2	7	1	86		
		ร้อยละ	19.51	17.07	9.76	1.22	4.27	0.61	52.44		
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	34	23	12	3	3	3	78		
		ร้อยละ	20.73	14.02	7.32	1.83	1.83	1.83	47.56		
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	66	51	28	5	10	4	164		
		ร้อยละ	40.24	31.09	17.08	3.05	6.10	2.44	100.00		
ลาว	ได้คะแนน	จำนวน	21	18	18	3	1	5	66		
		ร้อยละ	13.54	11.61	11.61	1.94	0.65	3.23	42.58		
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	30	23	29	3	3	1	89		
		ร้อยละ	19.34	14.84	18.71	1.94	1.94	0.65	57.42		
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	51	41	47	6	4	6	155		
		ร้อยละ	32.88	26.45	30.32	3.88	2.59	3.88	100.00		

จากตารางที่ 7 พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬายกน้ำหนักหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้ จำแนกตามแต่ละชาติ

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30.06 และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.18

ทีมชาติมาเลเซีย พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 45 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.71 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 34 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.43 และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.29

ทีมชาติเกาหลีใต้ พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.92 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.30 และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 9.15

ทีมชาติญี่ปุ่น พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.15 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.07 และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 9.76

ทีมชาติลาว พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.54 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารุก และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.61

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ในแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	แบบแผน	ซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก	หลัง รับขวา ตั้งขวา รุก	ขวารับ ขวาดั่ง ซ้าย (ตัวตั้ง) รุก	ซ้าย (ตัวตั้ง) รุก จังหวะ ที่ 2	ขวารับ ขวาดั่ง ขวารุก	ขวารุก จังหวะ ที่ 2	หลัง รับ ซ้ายตั้ง ซ้าย (ตัวตั้ง) รุก	ซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ซ้าย (ตัวตั้ง) รุก	รวม (ครั้ง)
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	6	3	2	2	1	1	1	1	17
	ร้อยละ	35.29	17.65	11.77	11.77	5.88	5.88	5.88	5.88	100.00
ไทย	จำนวน	3	1	1	1	0	0	1	0	7
	ร้อยละ	42.88	14.28	14.28	14.28	0.00	0.00	14.28	0.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่ แข่งขัน	จำนวน	3	2	1	1	1	1	0	1	10
	ร้อยละ	30.00	20.00	10.00	10.00	10.00	10.00	0.00	10.00	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่าแบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 มีจำนวน 8 แบบแผน แต่ยังมีความถี่ในการใช้น้อยมากที่น่าสนใจมีดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่มีการใช้จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมา คือแบบแผนหลังรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.65

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่มีการใช้จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.88 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาดั่ง ขวารุก แบบแผนขวารับ ขวาดั่งซ้าย(ตัวตั้ง)รุก แบบแผนซ้าย(ตัวตั้ง)รุกจังหวะที่ 2 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รุก เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.28

รวม 4 ทีมคู่แข่งขัน พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่มีการใช้จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือแบบแผนหลังรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมใช้มาก 2 อันดับแรก พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งขัน มีการใช้แบบแผนการรูกที่เหมือนกันคือแบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารุก เป็นจำนวน 6, 3 และ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.29, 42.88 และ 30.00 ตามลำดับ และแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปัก

ตะกร้อที่นิยมใช้ เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้นมีการใช้แบบแผนการรุกที่เหมือนกันคือ แบบแผนหลังรับ ขวาค้าง ขวาคูก เป็นจำนวน 3 และ 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.65 และ 20.00 ซึ่งแตกต่างกับทีมชาติไทยที่แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่นิยมใช้เป็นอันดับที่ 2 คือ แบบแผนหลังรับ ขวาค้าง ขวาคูก แบบแผนขวารับ ขวาค้างซ้าย(ตัวตั้ง)รุก แบบแผนซ้าย(ตัวตั้ง)รุกจังหวะที่ 2 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รุก เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.28

ตารางที่ 9 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนนในแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		แบบแผน		ซ้ายรับ ขวาค้าง ขวาคูก	หลังรับ ขวาค้าง ตั้งขวาคูก	ขวารับ ขวาค้าง ขวาคูก (ตัวตั้ง)รุก	ซ้าย(ตัวตั้ง) รุก จังหวะที่ 2	ขวารับ ขวาค้าง ขวาคูก	ขวาคูก จังหวะที่ 2	หลังรับ ซ้ายตั้ง ซ้าย(ตัวตั้ง)รุก	ซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ซ้าย(ตัวตั้ง)รุก	รวม
		ได้	จำนวน									
ภาพรวม ทุกทีม	ได้	จำนวน	5	2	0	0	0	1	1	0	9	
		ร้อยละ	29.44	11.76	0.00	0.00	0.00	5.88	5.88	0.00	52.96	
	ไม่ได้	จำนวน	1	1	2	2	1	0	0	1	8	
		ร้อยละ	5.88	5.88	11.76	11.76	5.88	0.00	0.00	5.88	47.04	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	6	3	2	2	1	1	1	1	1	17
		ร้อยละ	35.32	17.64	11.76	11.76	5.88	5.88	5.88	5.88	5.88	100.00
ไทย	ได้	จำนวน	3	1	0	0	0	0	1	0	5	
		ร้อยละ	42.88	14.28	0.00	0.00	0.00	0.00	14.28	0.00	71.44	
	ไม่ได้	จำนวน	0	0	1	1	0	0	0	0	2	
		ร้อยละ	0.00	0.00	14.28	14.28	0.00	0.00	0.00	0.00	28.56	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	3	1	1	1	0	0	1	0	7	
		ร้อยละ	42.88	14.28	14.28	14.28	0.00	0.00	14.28	0.00	100.00	
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	ได้	จำนวน	2	1	0	0	0	1	0	0	4	
		ร้อยละ	20.00	10.00	0.00	0.00	0.00	10.00	0.00	0.00	40.00	
	ไม่ได้	จำนวน	1	1	1	1	1	0	0	1	6	
		ร้อยละ	10.00	10.00	10.00	10.00	10.00	0.00	0.00	10.00	60.00	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	3	2	1	1	1	1	0	1	10	
		ร้อยละ	30.00	20.00	10.00	10.00	10.00	10.00	0.00	10.00	100.00	

จากตารางที่ 9 พบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาสีปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ได้คะแนนซึ่งพบในการแข่งขันปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปราณภูผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนนจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนนจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.88 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาตั้งขวารุก และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รูก เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.28

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนนจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาตั้ง ขวารุกและแบบแผนขวารุกจังหวะที่ 2 เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาสีปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่เฉพาะแบบแผนการรูกที่ได้คะแนนมาก 2 อันดับแรก พบว่าแบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาสีปักตะกร้อที่ได้คะแนนที่ค้นพบใหม่ ทั้งในภาพรวมทุกทีมทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีแบบแผนการรูกที่ได้คะแนนเหมือนกันคือแบบแผนซ้ายรับ ขวาตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 5, 3 และ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44, 42.88 และ 20.00 ตามลำดับ และแบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาสีปักตะกร้อที่ได้คะแนนเป็นอันดับที่ 2 ที่ค้นพบใหม่ ในภาพรวมทุกทีมแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน เป็นอันดับที่ 2 คือแบบแผนหลังรับ ขวาตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.76 แตกต่างกับทีมชาติไทย ใช้แบบแผนหลังรับขวาตั้งขวารุก และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้งซ้าย(ตัวตั้ง)รูก เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.28 และแตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้แบบแผนหลังรับ ขวาตั้ง ขวารุกและแบบแผนขวารุกจังหวะที่ 2 เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

2.2 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

ตารางที่ 10 แสดงจำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

แบบแผน		ซ้ายรับ	ขวารับ	หลังรับ	ซ้ายตั้ง	ขวารับ	หลังตั้ง	หลังรับ	ขวารับ	ซ้ายตั้ง และ	รวม (ครั้ง)	
		ซ้ายตั้ง	ขวารูก	ขวารูก		ขวารูก	หลังตั้ง	หลังตั้ง	ขวารูก	ขวารูก		ซ้ายรูก
ทีม	ภาพรวมทุก	จำนวน	25	15	5	4	2	2	2	1	1	57
	ร้อยละ		43.86	26.32	8.77	7.02	3.51	3.51	3.51	1.75	1.75	100.00
ไทย	จำนวน	10	5	2	2	0	0	0	1	0	20	
	ร้อยละ		50.00	25.00	10.00	10.00	0.00	0.00	0.00	5.00	0.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่ง	จำนวน	15	10	3	2	2	2	2	0	1	37	
	ร้อยละ		40.54	27.02	8.10	5.41	5.41	5.41	0.00	2.70	100.00	

จากตารางที่ 10 พบว่ามีแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.86 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.32 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.02 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.10

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับพบว่าแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง

มีการใช้แบบแผนการรุกที่เหมือนกันคือแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 25, 10 และ 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 43.86 , 50.00 และ 40.54 ตามลำดับ แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีการใช้แบบแผนการรุกที่เหมือนกันคือแบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 15, 5 และ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.32, 25.00 และ 27.02 ตามลำดับ และแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีการใช้แบบแผนการรุกที่เหมือนกันคือ หลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 5 และ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77 และ 8.10 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยที่ใช้แบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและค่าร้อยละแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะแบบแผนการรุกที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		แบบแผน		ชายรับชายตั้ง ขวารุก	ขวารับชายตั้ง ขวารุก	หลังรับชายตั้ง ขวารุก	ชายตั้ง ขวารุก	ขวารับหลังตั้ง ขวารุก	หลังตั้ง ขวารุก	หลังรับหลังตั้ง ชายรุก	ขวารับตั้ง ชายรุก	ชายตั้งและ ชายรุก	รวม
		ได้	จำนวน										
ภาพรวม ทุกทีม	ได้	จำนวน	16	13	3	4	1	1	0	1	1	40	
		ร้อยละ	28.07	22.82	5.27	7.02	1.75	1.75	0.00	1.75	1.75	70.18	
	ไม่ได้	จำนวน	9	2	2	0	1	1	2	0	0	17	
		ร้อยละ	15.82	3.50	3.50	0.00	1.75	1.75	3.50	0.00	0.00	29.82	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	25	15	5	4	2	2	2	1	1	57	
		ร้อยละ	43.89	26.32	8.77	7.02	3.50	3.50	3.50	1.75	1.75	100.00	
ไทย	ได้	จำนวน	7	5	2	2	0	0	0	1	0	17	
		ร้อยละ	35.00	25.00	10.00	10.00	0.00	0.00	0.00	5.00	0.00	85.00	
	ไม่ได้	จำนวน	3	0	0	0	0	0	0	0	0	3	
		ร้อยละ	15.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	15.00	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	10	5	2	2	0	0	0	1	0	20	
		ร้อยละ	50.00	25.00	10.00	10.00	0.00	0.00	0.00	5.00	0.00	100.00	
รวม 4 ทีมคู่ แข่งขัน	ได้	จำนวน	9	8	1	2	1	1	0	0	1	23	
		ร้อยละ	24.33	21.63	2.70	5.40	2.70	2.70	0.00	0.00	2.70	62.16	
	ไม่ได้	จำนวน	6	2	2	0	1	1	2	0	0	14	
		ร้อยละ	16.24	5.40	5.40	0.00	2.70	2.70	5.40	0.00	0.00	37.84	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	15	10	3	2	2	2	2	0	1	37	
		ร้อยละ	40.57	27.03	8.10	5.40	5.40	5.40	5.40	0.00	2.70	100.00	

จากตารางที่ 11 พบว่าแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนน ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนชายรับ ชายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ชายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.82 และแบบแผนชายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก และแบบแผน ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.63 และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.40

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะแบบแผนการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับพบว่าแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีการใช้แบบแผนการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเหมือนกันคือแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 16 , 7 และ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07, 35.00 และ 24.33 ตามลำดับ แบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีการใช้แบบแผนการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 เหมือนกันคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 13, 5 และ 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.82, 25.00 และ 21.63 และแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีการใช้แบบแผนการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 เหมือนกันคือ แบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 4 และ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และ 5.40 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทย มีการใช้แบบแผนการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 คือแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ตอนที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

3.1.1 รูปแบบการยื่นรับลูก

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

รูปแบบการยื่นรับลูก		รูปแบบการยื่นรับลูก				รวม (ครั้ง)
		รูปแบบเอ	รูปแบบบี	รูปแบบซี	รูปแบบดี	
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	576	248	2	1	827
	ร้อยละ	69.65	29.99	0.24	0.12	100.00
ไทย	จำนวน	130	36	2	0	168
	ร้อยละ	77.38	21.43	1.19	0.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	446	212	0	1	659
	ร้อยละ	67.68	32.17	0.00	0.15	100.00

จากตารางที่ 12 พบว่ามีรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 576 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.65 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 248 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.99

ทีมชาติไทย พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 130 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.38 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.43

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 446 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.68 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 212 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.17

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 2 อันดับ พบว่ารูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีรูปแบบการยื่นรับลูกที่เหมือนกันคือรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายื่นเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยื่นต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นจำนวน 576, 130 และ 446 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.65, 77.38 และ 67.68 ตามลำดับ และรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีรูปแบบการยื่นรับลูกที่เหมือนกันคือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยื่นถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายื่นสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 248, 36 และ 212 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.99, 21.43 และ 32.17

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		รูปแบบการยื่นรับลูก		รูปแบบเอ	รูปแบบบี	รูปแบบซี	รูปแบบดี	รวม
		จำนวน	ร้อยละ					
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน		345	157	2	1	505
		ร้อยละ		41.72	18.98	0.24	0.12	61.06
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		231	91	0	0	322
		ร้อยละ		27.93	11.01	0.00	0.00	38.94
	รวมทั้งหมด	จำนวน		576	248	2	1	827
		ร้อยละ		69.65	29.99	0.24	0.12	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน		117	29	2	0	148
		ร้อยละ		69.64	17.26	1.19	0.00	88.09
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		13	7	0	0	20
		ร้อยละ		7.74	4.17	0.00	0.00	11.91
	รวมทั้งหมด	จำนวน		130	36	2	0	168
		ร้อยละ		77.38	21.43	1.19	0.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน		228	128	0	1	357
		ร้อยละ		34.60	19.42	0.00	0.15	54.17
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		218	84	0	0	302
		ร้อยละ		33.08	12.75	0.00	0.00	45.83
	รวมทั้งหมด	จำนวน		446	212	0	1	659
		ร้อยละ		67.68	32.17	0.00	0.15	100.00

จากตารางที่ 13 พบว่ารูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 345 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.72 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 157 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.98

ทีมชาติไทย พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 117 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.64 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.26

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 228 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 128 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.42

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 2 อันดับ พบว่ารูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีรูปแบบการยื่นรับลูกที่เหมือนกันที่เหมือนกันคือรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นจำนวน 345, 117 และ 228 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.72, 69.64 และ 34.60 ตามลำดับ และรูปแบบการยื่นรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีรูปแบบการยื่นรับลูกที่เหมือนกันที่เหมือนกันคือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 157, 29 และ 128 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.98, 17.26 และ 19.42

3.1.2 ทักษะการรับลูก

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้าน ใน	ศีรษะ	หลังเท้า	เข่า	รวม (ครั้ง)
	ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	571	144	70	42
ร้อยละ		69.04	17.41	8.47	5.08	100.00
ไทย	จำนวน	121	23	22	2	168
	ร้อยละ	72.02	13.69	13.10	1.19	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	จำนวน	450	121	48	40	659
	ร้อยละ	68.29	18.36	7.28	6.07	100.00

จากตารางที่ 14 พบว่ามีทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 571 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.04 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 144 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.41

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.02 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.69

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 450 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.29 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.36

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 571, 121 และ 450 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.04 , 72.02 และ 68.29 ตามลำดับ และทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือศีรษะ เป็นจำนวน 144, 23 และ 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.41, 13.69 และ 18.36 ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ทักษะการรับลูก		ข้างเท้า ด้านใน	ศีรษะ	หลังเท้า	เข่า	รวม
		จำนวน	ร้อยละ					
ภาพรวมทุก ทีม	ได้คะแนน	จำนวน		344	101	41	19	505
		ร้อยละ		41.60	12.21	4.95	2.30	61.06
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		227	43	29	23	322
		ร้อยละ		27.45	5.20	3.51	2.78	38.94
	รวมทั้งหมด	จำนวน		571	144	70	42	827
		ร้อยละ		69.05	17.41	8.46	5.08	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน		108	21	18	1	148
		ร้อยละ		64.29	12.50	10.71	0.60	88.10
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		13	2	4	1	20
		ร้อยละ		7.73	1.19	2.38	0.60	11.90
	รวมทั้งหมด	จำนวน		121	23	22	2	168
		ร้อยละ		72.02	13.69	13.09	1.20	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน		236	80	23	18	357
		ร้อยละ		35.81	12.14	3.49	2.73	54.17
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		214	41	25	22	302
		ร้อยละ		32.48	6.22	3.79	3.34	45.83
	รวมทั้งหมด	จำนวน		450	121	48	40	659
		ร้อยละ		68.29	18.36	7.28	6.07	100.00

จากตารางที่ 15 พบว่าทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 344 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 101 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.21

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 108 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.50

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 236 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.81 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.14

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 344, 108 และ 236 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.60, 64.29 และ 35.81 ตามลำดับ และทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 101, 21 และ 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.21, 12.50 และ 12.14 ตามลำดับ

3.1.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ

ตารางที่ 16 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ		ข้างเท้าด้านใน	หลังเท้า	ข้างเท้าด้านนอก	ศีรษะ	เข่า	รวม (ครั้ง)
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	800	16	7	2	2	827
	ร้อยละ	96.74	1.93	0.85	0.24	0.24	100.00
ไทย	จำนวน	159	4	2	1	2	168
	ร้อยละ	94.64	2.38	1.19	0.60	1.19	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	641	12	5	1	0	659
	ร้อยละ	97.27	1.82	0.76	0.15	0.00	100.00

จากตารางที่ 16 พบว่ามีทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 800 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 96.74 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.93

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 159 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.64 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 641 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 97.27 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.82

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 800, 159 และ 641 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 96.74, 94.64 และ 97.27 ตามลำดับ และทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่เหมือนกันคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 16, 4 และ 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.93, 2.38 และ 1.82

ตารางที่ 17 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ		ข้างเท้า ด้านใน	หลังเท้า	ข้างเท้า ด้านนอก	ศีรษะ	เข่า	รวม
		จำนวน	ร้อยละ						
ภาพรวม ทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	489	8	6	1	1	505	
		ร้อยละ	59.12	0.97	0.73	0.12	0.12	61.06	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	311	8	1	1	1	322	
		ร้อยละ	37.61	0.97	0.12	0.12	0.12	38.94	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	800	16	7	2	2	827	
		ร้อยละ	96.73	1.94	0.85	0.24	0.24	100.00	
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	141	3	2	1	1	148	
		ร้อยละ	83.92	1.79	1.19	0.60	0.60	88.10	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	18	1	0	0	1	20	
		ร้อยละ	10.70	0.60	0.00	0.00	0.60	11.90	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	159	4	2	1	2	168	
		ร้อยละ	94.62	2.39	1.19	0.60	1.20	100.00	
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	348	5	4	0	0	357	
		ร้อยละ	52.80	0.76	0.61	0.00	0.00	54.17	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	293	7	1	1	0	302	
		ร้อยละ	44.47	1.06	0.15	0.15	0.00	45.83	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	641	12	5	1	0	659	
		ร้อยละ	97.27	1.82	0.76	0.15	0.00	100.00	

จากตารางที่ 17 พบว่าทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 489 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.12 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.97

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 141 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.79

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 348 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.76

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 489 , 141 และ 348 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.12, 83.92 และ 52.80 ตามลำดับ และทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่เหมือนกันคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 8, 3 และ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.97, 1.79 และ 0.76 ตามลำดับ

3.1.4 พื้นที่ในการตั้งลูก

ตารางที่ 18 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	พื้นที่ในการตั้งลูก		พื้นที่หลัง	พื้นที่หลัง	พื้นที่หน้า	พื้นที่หน้า	พื้นที่หน้า	นอกสนาม	พื้นที่หลัง	รวม (ครั้ง)
	จำนวน	ร้อยละ	ซ้าย	กลาง	ซ้าย	กลาง	ขวา	ขวา		
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน		228	154	131	114	70	68	62	827
	ร้อยละ		27.57	18.62	15.84	13.78	8.47	8.22	7.50	100.00
ไทย	จำนวน		60	20	27	24	13	17	7	168
	ร้อยละ		35.71	11.90	16.07	14.29	7.74	10.12	4.17	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่ง	จำนวน		156	146	104	90	57	51	55	659
	ร้อยละ		23.67	22.15	15.78	13.66	8.65	7.74	8.35	100.00

จากตารางที่ 18 พบว่ามีพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 228 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.57 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 154 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.62 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.84

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.07 และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 156 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.67 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 146 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.15 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.78

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีพื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 228, 60 และ 156 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.57, 35.71 และ 23.67 ตามลำดับ พื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีพื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 154 และ 146 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.62 และ 22.15 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยซึ่งมีพื้นที่ในการตั้งลูกคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.07 และพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีพื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 131 และ 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.84 และ 15.78 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยซึ่งมีพื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	พื้นที่ในการตั้งลูก		พื้นที่ หลังซ้าย	พื้นที่ หลัง กลาง	พื้นที่ หน้า ซ้าย	พื้นที่ หน้า กลาง	พื้นที่ หน้าขวา	นอก สนาม	พื้นที่ หลังขวา	รวม
	ได้	จำนวน								
ภาพรวม ทุกทีม	ได้	จำนวน	139	91	75	73	49	37	41	505
		ร้อยละ	16.81	11.00	9.07	8.82	5.93	4.47	4.96	61.06
	ไม่ได้	จำนวน	89	63	56	41	21	31	21	322
		ร้อยละ	10.76	7.62	6.77	4.96	2.54	3.75	2.54	38.94
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	228	154	131	114	70	68	62	827
		ร้อยละ	27.57	18.62	15.84	13.78	8.47	8.22	7.50	100.00
ไทย	ได้	จำนวน	54	19	24	19	12	14	6	148
		ร้อยละ	32.14	11.31	14.29	11.31	7.15	8.33	3.57	88.10
	ไม่ได้	จำนวน	6	1	3	5	1	3	1	20
		ร้อยละ	3.57	0.59	1.79	2.98	0.59	1.79	0.59	11.90
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	60	20	27	24	13	17	7	168
		ร้อยละ	35.71	11.9	16.08	14.29	7.74	10.12	4.16	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้	จำนวน	85	72	51	54	37	23	35	357
		ร้อยละ	12.90	10.93	7.74	8.19	5.61	3.49	5.31	54.17
	ไม่ได้	จำนวน	83	62	53	36	20	28	20	302
		ร้อยละ	12.59	9.41	8.04	5.47	3.04	4.25	3.03	45.83
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	168	134	104	90	57	51	55	659
		ร้อยละ	25.49	20.34	15.78	13.66	8.65	7.74	8.34	100.00

จากตารางที่ 19 พบว่าพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 139 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.81 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 91 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 9.07

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมาคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และพื้นที่หลังกลาง และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.31

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.90 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 72 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.93 และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.19

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีพื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 139, 54 และ 85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.81, 32.14 และ 12.90 ตามลำดับ พื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีพื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 91 และ 72 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และ 10.93 แตกต่างกับทีมชาติไทยซึ่งมีพื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ในภาพรวมทุกทีม มีพื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 9.07 แตกต่างกับทีมชาติไทยซึ่งมีพื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หลังกลาง และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.31 และแตกต่างกับ รวม 4 ทีมคู่แข่งซึ่งมีพื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.19

3.1.5 ลักษณะของลูกที่ตั้ง

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขัน เซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	ต่ำ	กลาง	รวม (ครั้ง)
		จำนวน	675	98	54
ภาพรวมทุกทีม	ร้อยละ	81.62	11.85	6.53	100.00
ไทย	จำนวน	131	21	16	168
	ร้อยละ	77.98	12.50	9.52	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่ง	จำนวน	544	77	38	659
	ร้อยละ	82.55	11.68	5.77	100.00

จากตารางที่ 20 พบว่ามีลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในการแข่งขัน เซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 675 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.62 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.85 และระดับกลาง เป็นจำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.53

ทีมชาติไทย พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.98 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับกลาง เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.52

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 544 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.55 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.68 และระดับกลาง เป็นจำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.77

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือระดับสูง เป็นจำนวน 675, 131 และ 544 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.62, 77.98 และ 82.55 ตามลำดับ ลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 98, 21 และ 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.85, 12.50 และ 11.68 ตามลำดับ และลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือ ระดับกลาง เป็นจำนวน 54, 16 และ 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.53, 9.52 และ 5.77 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ลักษณะของลูกที่ตั้ง		สูง	ต่ำ	กลาง	รวม
		จำนวน	ร้อยละ				
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน		403	60	42	505
		ร้อยละ		48.73	7.26	5.07	61.06
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		272	38	12	322
		ร้อยละ		32.89	4.59	1.46	38.94
	รวมทั้งหมด	จำนวน		675	98	54	827
		ร้อยละ		81.62	11.85	6.53	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน		120	17	11	148
		ร้อยละ		71.43	10.12	6.55	88.10
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		11	4	5	20
		ร้อยละ		6.55	2.38	2.97	11.90
	รวมทั้งหมด	จำนวน		131	21	16	168
		ร้อยละ		77.98	12.50	9.52	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน		283	43	31	357
		ร้อยละ		42.94	6.53	4.70	54.17
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		261	34	7	302
		ร้อยละ		39.61	5.16	1.06	45.83
	รวมทั้งหมด	จำนวน		544	77	38	659
		ร้อยละ		82.55	11.69	5.76	100.00

จากตารางที่ 21 พบว่าลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 403 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.73 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.26 และระดับกลาง เป็นจำนวน 42 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.07

ทีมชาติไทย พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 120 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.12 และระดับกลาง เป็นจำนวน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.55

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 283 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.94 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.53 และระดับกลาง เป็นจำนวน 31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.70

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการ

รับลูกเสิร์ฟเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือระดับสูง เป็นจำนวน 403 , 120 และ 283 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.73 , 71.43 และ 42.94 ตามลำดับ ลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้นมีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือ ระดับต่ำ เป็นจำนวน 60, 17 และ 43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.26, 10.12 และ 6.53 ตามลำดับ และลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้นมีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือ ระดับกลาง เป็นจำนวน 42, 11 และ 31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.07, 6.55 และ 4.70 ตามลำดับ

3.1.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

ตารางที่ 22 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	พื้นที่ที่ใช้ในการรุก		หน้ากลาง	หน้าซ้าย	หน้าขวา	รวม(ครั้ง)
	จำนวน	ร้อยละ				
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	581	136	110	827	
	ร้อยละ	70.25	16.45	13.30	100.00	
ไทย	จำนวน	117	28	23	168	
	ร้อยละ	69.64	16.67	13.69	100.00	
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	464	108	87	659	
	ร้อยละ	70.41	16.39	13.20	100.00	

จากตารางที่ 22 พบว่ามีพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 581 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 136 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.45 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 110 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.30

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.64 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.69

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 464 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.41 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.39 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.20

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 581, 117 และ 464 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.25 , 69.64 และ 70.41 ตามลำดับ พื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 136, 28 และ 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.45, 16.67 และ 16.39 ตามลำดับ และพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 110, 23 และ 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.30, 13.69 และ 13.20 ตามลำดับ

คุนยวิทยทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ที่ใช้ในการรูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		พื้นที่ที่ใช้ในการรูก		หน้ากลาง	หน้าซ้าย	หน้าขวา	รวม
		จำนวน	ร้อยละ				
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน		354	84	67	505
		ร้อยละ		42.80	10.16	8.10	61.06
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		227	52	43	322
		ร้อยละ		27.45	6.29	5.20	38.94
	รวมทั้งหมด	จำนวน		581	136	110	827
		ร้อยละ		70.25	16.45	13.30	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน		103	25	20	148
		ร้อยละ		61.32	14.88	11.90	88.10
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		14	3	3	20
		ร้อยละ		8.32	1.79	1.79	11.90
	รวมทั้งหมด	จำนวน		117	28	23	168
		ร้อยละ		69.64	16.67	13.69	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน		251	59	47	357
		ร้อยละ		38.09	8.95	7.13	54.17
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		213	49	40	302
		ร้อยละ		32.32	7.44	6.07	45.83
	รวมทั้งหมด	จำนวน		464	108	87	659
		ร้อยละ		70.41	16.39	13.20	100.00

จากตารางที่ 23 พบว่าพื้นที่ที่ใช้ในการรูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 354 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.16 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.10

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 103 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.32 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.88 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.90

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 251 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 59 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.95 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 47 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.13

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ในการรูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ เฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ที่ใช้ในการรูกหลังจากการรับ

ลูกเสิร์ฟเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 354 , 103 และ 251 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.80 , 61.32 และ 38.09 ตามลำดับ พื้นที่ที่ใช้ในการรูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 84, 25 และ 59 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.16, 14.88 และ 8.95 ตามลำดับ และพื้นที่ที่ใช้ในการรูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 67, 20 และ 47 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.10, 11.90 และ 7.13 ตามลำดับ

3.1.7 ทักษะการรูกหน้าตาข่าย

ตารางที่ 24 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทักษะการรูกหน้าตาข่าย		จำนวน	ฟาด	หยอด	เหยียบ	ศีรษะ	ปาด	รวม (ครั้ง)
ทีม	ชั้นแบค							
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	399	370	34	10	8	6	827
	ร้อยละ	48.24	44.74	4.11	1.21	0.97	0.73	100.00
ไทย	จำนวน	1	141	17	4	2	3	168
	ร้อยละ	0.60	83.92	10.12	2.38	1.19	1.79	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	398	229	17	6	6	3	659
	ร้อยละ	60.39	34.75	2.58	0.91	0.91	0.46	100.00

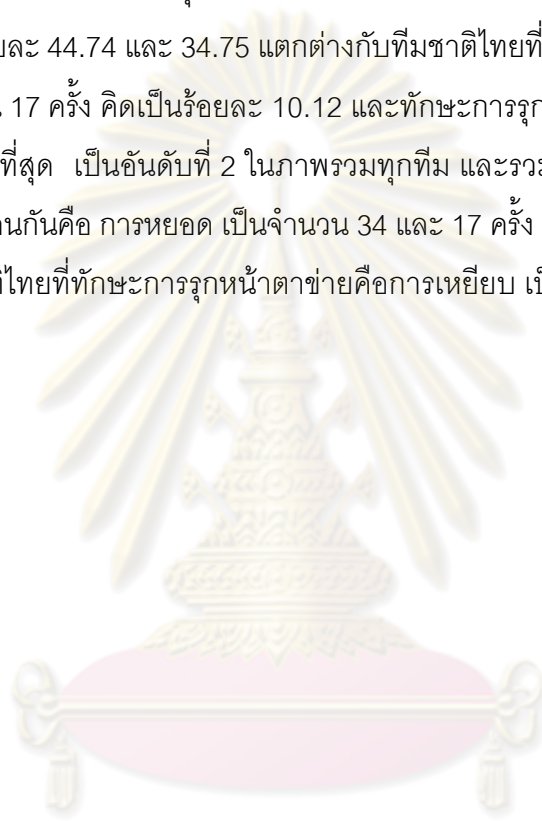
จากตารางที่ 24 พบว่ามีทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าการชั้นแบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 399 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.24 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 370 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.74 และการหยอด เป็นจำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.11

ทีมชาติไทย พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 141 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมาคือการหยอด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.12 และการเหยียบ เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าการชั้นแบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 398 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 229 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.75 และการหยอดเป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.58

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด ในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือ การชันแบค เป็นจำนวน 399 และ 398 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.24 และ 60.39 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยที่ทักษะการรูกหน้าตาข่ายคือ การฟาด เป็นจำนวน 141 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 83.92 ทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือ การฟาด เป็นจำนวน 370 และ 229 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.74 และ 34.75 แตกต่างกับทีมชาติไทยที่ทักษะการรูกหน้าตาข่ายคือการหยอด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.12 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือ การหยอด เป็นจำนวน 34 และ 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.11 และ 2.58 แตกต่างกับทีมชาติไทยที่ทักษะการรูกหน้าตาข่ายคือการเหยียบ เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ทักษะการรูกหน้าตาข่าย		ชั้นแบค	ฟาด	หยอด	เหยียบ	ตีระเซ	ปาด	รวม
		จำนวน	ร้อยละ							
ภาพรวม ทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	230	234	26	7	2	6	505	
		ร้อยละ	27.81	28.30	3.14	0.84	0.24	0.73	61.06	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	169	136	8	3	6	0	322	
		ร้อยละ	20.44	16.44	0.97	0.36	0.73	0.00	38.94	
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	399	370	34	10	8	6	827	
		ร้อยละ	48.25	44.74	4.11	1.20	0.97	0.73	100.00	
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	0	125	15	4	1	3	148	
		ร้อยละ	0.00	74.40	8.93	2.38	0.60	1.79	88.10	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	1	16	2	0	1	0	20	
		ร้อยละ	0.60	9.51	1.19	0.00	0.60	0.00	11.90	
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	1	141	17	4	2	3	168	
		ร้อยละ	0.60	83.91	10.12	2.38	1.20	1.79	100.00	
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	230	109	11	3	1	3	357	
		ร้อยละ	34.90	16.53	1.67	0.46	0.15	0.46	54.17	
	ไม่ได้ คะแนน	จำนวน	168	120	6	3	5	0	302	
		ร้อยละ	25.49	18.20	0.91	0.46	0.77	0.00	45.83	
	รวม ทั้งหมด	จำนวน	398	229	17	6	6	3	659	
		ร้อยละ	60.39	34.73	2.58	0.92	0.92	0.46	100.00	

จากตารางที่ 25 พบว่าทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 234 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมาคือการชั้นแบค เป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27.81 และการหยอด เป็นจำนวน 26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.14

ทีมชาติไทย พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 125 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมาคือการหยอด เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.93 และการเหยียบ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.38

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าการชั้นแบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 109 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.53 และการหยอด เป็นจำนวน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.67

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด ในภาพรวมทุกทีม และทีมชาติไทย มีทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือการฟาด เป็นจำนวน 234 และ 125 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.30 และ 74.40 ตามลำดับ แตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้นที่ทักษะการรูกหน้าตาข่าย คือการชันแบค เป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.90 ทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ในภาพรวมทุกทีม มีทักษะการรูกหน้าตาข่ายคือ การชันแบค เป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27.81 แตกต่างกับทีมชาติไทยมีทักษะการรูกหน้าตาข่ายคือ การหยอด เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.93 และแตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้นมีทักษะการรูกหน้าตาข่าย คือ การฟาด เป็นจำนวน 109 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.53 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้นมีทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือ การหยอด เป็นจำนวน 26 และ 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.14 และ 1.67 แตกต่างกับทีมชาติไทยมีทักษะการรูกหน้าตาข่าย คือการเหยียบ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.38

3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

3.2.1 รูปแบบการยื่นรับลูก

ตารางที่ 26 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	รูปแบบการยื่นรับลูก	รูปแบบอื่น ๆ	รวม (ครั้ง)
	ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	57
ร้อยละ		100.00	100.00
ไทย	จำนวน	20	20
	ร้อยละ	100.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	37	37
	ร้อยละ	100.00	100.00

จากตารางที่ 26 พบว่ามีรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ทีมชาติไทย พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด พบว่ารูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุดทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้รูปแบบการยื่นรับลูกที่เหมือนกันคือรูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 57, 20 และ 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน

ตารางที่ 27 แสดงจำนวนและค่าร้อยละรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	รูปแบบการยื่นรับลูก		รูปแบบอื่น ๆ	รวม
	ได้คะแนน	จำนวน		
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	40	40
		ร้อยละ	70.18	70.18
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	17	17
		ร้อยละ	29.82	29.82
	รวมทั้งหมด	จำนวน	57	57
		ร้อยละ	100.00	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	17	17
		ร้อยละ	85.00	85.00
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	3	3
		ร้อยละ	15.00	15.00
	รวมทั้งหมด	จำนวน	20	20
		ร้อยละ	100.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	23	23
		ร้อยละ	62.16	62.16
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	14	14
		ร้อยละ	37.84	37.84
	รวมทั้งหมด	จำนวน	37	37
		ร้อยละ	100.00	100.00

จากตารางที่ 27 พบว่ารูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18

ทีมชาติไทย พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.16

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนน พบว่ารูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนน ทั้งในภาพรวม 5 ทีม ทีมชาติไทย และทีมคู่แข่ง ใช้รูปแบบการยื่นรับลูกที่เหมือนกันคือรูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 40, 17 และ 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18, 85.00 และ 62.16 ตามลำดับ

3.2.2 ทักษะการรับลูก

ตารางที่ 28 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	ศีรษะ	หลังเท้า	เข่า	รวม (ครั้ง)
		ใน				
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	42	12	2	1	57
	ร้อยละ	73.69	21.05	3.51	1.75	100.00
ไทย	จำนวน	17	2	1	0	20
	ร้อยละ	85.00	10.00	5.00	0.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่ง	จำนวน	25	10	1	1	37
	ร้อยละ	67.57	27.03	2.70	2.70	100.00

จากตารางที่ 28 พบว่ามีทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.69 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.05

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.57 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.03

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 42, 17 และ 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.69 , 85.00 และ 67.57 ตามลำดับ และทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือศีรษะ เป็นจำนวน 12, 2 และ 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.05, 10.00 และ 27.03 ตามลำดับ

ตารางที่ 29 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ทักษะการรับลูก		ข้างเท้าด้านใน	ศีรษะ	หลังเท้า	เข่า	รวม
		จำนวน	ร้อยละ					
ภาพรวม ทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน		32	6	2	0	40
		ร้อยละ		56.14	10.53	3.51	0.00	70.18
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		10	6	0	1	17
		ร้อยละ		17.54	10.53	0.00	1.75	29.82
	รวมทั้งหมด	จำนวน		42	12	2	1	57
		ร้อยละ		73.68	21.06	3.51	1.75	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน		15	1	1	0	17
		ร้อยละ		75.00	5.00	5.00	0.00	85.00
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		2	1	0	0	3
		ร้อยละ		10.00	5.00	0.00	0.00	15.00
	รวมทั้งหมด	จำนวน		17	2	1	0	20
		ร้อยละ		85.00	10.00	5.00	0.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน		17	5	1	0	23
		ร้อยละ		45.95	13.51	2.70	0.00	62.16
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		8	5	0	1	14
		ร้อยละ		21.63	13.51	0.00	2.70	37.84
	รวมทั้งหมด	จำนวน		25	10	1	1	37
		ร้อยละ		67.58	27.02	2.70	2.70	100.00

จากตารางที่ 29 พบว่าทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม ช้างเท้าดำในพบว่าเป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.14 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.53

ทีมชาติไทย พบว่าช้างเท้าดำในพบว่าเป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือศีรษะ และหลังเท้า เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าช้างเท้าดำในพบว่าเป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือช้างเท้าดำใน เป็นจำนวน 32, 15 และ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.14, 75.00 และ 45.95 ตามลำดับ และทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการรับลูกที่เหมือนกันคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 6 และ 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.53 และ 13.51 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทย ใช้ทักษะการรับลูก คือศีรษะ และหลังเท้า เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

3.2.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ

ตารางที่ 30 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ		รวม (ครั้ง)
	จำนวน	ช้างเท้าดำ ใน	
ภาพรวมทุก ทีม	จำนวน	57	57
	ร้อยละ	100.00	100.00
ไทย	จำนวน	20	20
	ร้อยละ	100.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	จำนวน	37	37
	ร้อยละ	100.00	100.00

จากตารางที่ 30 พบว่ามีทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกเตะที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกเตะที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกเตะที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการตั้งลูกเตะจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด พบว่าทักษะการตั้งลูกเตะจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการตั้งลูกเตะที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 57, 20 และ 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 เท่ากัน

ตารางที่ 31 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการตั้งลูกเตะจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	ทักษะการตั้งลูกเตะ		ข้างเท้าด้านใน	รวม
	ได้คะแนน	จำนวน		
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	40	40
		ร้อยละ	70.18	70.18
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	17	17
		ร้อยละ	29.82	29.82
	รวมทั้งหมด	จำนวน	57	57
		ร้อยละ	100.00	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	17	17
		ร้อยละ	85.00	85.00
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	3	3
		ร้อยละ	15.00	15.00
	รวมทั้งหมด	จำนวน	20	20
		ร้อยละ	100.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	23	23
		ร้อยละ	62.16	62.16
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	14	14
		ร้อยละ	37.84	37.84
	รวมทั้งหมด	จำนวน	37	37
		ร้อยละ	100.00	100.00

จากตารางที่ 31 พบว่าทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18

ทีมชาติไทย พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.16

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติ เฉพาะทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด พบว่าทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้ทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่เหมือนกันคือข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 40, 17 และ 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18 , 85.00 และ 62.16 ตามลำดับ

3.2.4 พื้นที่ในการตั้งลูก

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	พื้นที่ในการตั้งลูก		พื้นที่หลัง	พื้นที่หลัง	พื้นที่หน้า	พื้นที่หน้า	พื้นที่หน้า	นอก	พื้นที่หลัง	รวม (ครั้ง)
	จำนวน	ร้อยละ	ซ้าย	กลาง	ซ้าย	กลาง	ขวา	สนาม	ขวา	
ภาพรวม ทุกทีม	จำนวน		21	13	7	5	3	6	2	57
	ร้อยละ		36.83	22.81	12.28	8.77	5.27	10.53	3.51	100.00
ไทย	จำนวน		8	4	5	2	0	1	0	20
	ร้อยละ		40.00	20.00	25.00	10.00	0.00	5.00	0.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่ง	จำนวน		13	9	2	3	3	5	2	37
	ร้อยละ		35.13	24.32	5.41	8.11	8.11	13.51	5.41	100.00

จากตารางที่ 32 พบว่ามีพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.83 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.81 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.13 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.32 และการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ คือพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 21, 8 และ 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.83 , 40.00 และ 35.13 ตามลำดับ พื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 13 และ 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.81 และ 24.32 แตกต่างกับทีมชาติไทย ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ในภาพรวมทุกทีม ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 แตกต่างกับทีมชาติไทย ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00 และแตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกคือ การตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

พื้นที่ในการตั้งลูก			พื้นที่หลัง		พื้นที่หน้า		นอกสนาม	พื้นที่หลัง		รวม
			ซ้าย	กลาง	ซ้าย	กลาง		ขวา	ขวา	
ภาพรวม ทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	16	9	5	4	1	4	1	40
		ร้อยละ	28.05	15.79	8.80	7.02	1.75	7.02	1.75	70.18
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	5	4	2	1	2	2	1	17
		ร้อยละ	8.80	7.02	3.50	1.75	3.50	3.50	1.75	29.82
	รวมทั้งหมด	จำนวน	21	13	7	5	3	6	2	57
		ร้อยละ	36.85	22.81	12.30	8.77	5.25	10.52	3.50	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	7	3	4	2	0	1	0	17
		ร้อยละ	35.00	15.00	20.00	10.00	0.00	5.00	0.00	85.00
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	1	1	1	0	0	0	0	3
		ร้อยละ	5.00	5.00	5.00	0.00	0.00	0.00	0.00	15.00
	รวมทั้งหมด	จำนวน	8	4	5	2	0	1	0	20
		ร้อยละ	40.00	20.00	25.00	10.00	0.00	5.00	0.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่ง	ได้คะแนน	จำนวน	9	6	1	2	1	3	1	23
		ร้อยละ	24.33	16.22	2.70	5.40	2.70	8.11	2.70	62.16
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	4	3	1	1	2	2	1	14
		ร้อยละ	10.83	8.11	2.70	2.70	5.40	5.40	2.70	37.84
	รวมทั้งหมด	จำนวน	13	9	2	3	3	5	2	37
		ร้อยละ	35.16	24.33	5.40	8.10	8.10	13.51	5.40	100.00

จากตารางที่ 33 พบว่าพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.05 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.80

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 16, 7 และ 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.05, 35.00 และ 24.33 ตามลำดับ พื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้พื้นที่ในการตั้งลูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 และ 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และ 16.22 แตกต่างกับทีมชาติไทยใช้พื้นที่ในการตั้งลูก คือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ในภาพรวมทุกทีมใช้พื้นที่ในการตั้งลูก คือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.80 แตกต่างกับทีมชาติไทยใช้พื้นที่ในการตั้งลูก คือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และแตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้พื้นที่ในการตั้งลูก คือการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

3.2.5 ลักษณะของลูกที่ตั้ง

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ลักษณะของลูกที่ตั้ง		ทีม			
		สูง	ต่ำ	กลาง	รวม (ครั้ง)
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	45	7	5	57
	ร้อยละ	78.95	12.28	8.77	100.00
ไทย	จำนวน	16	2	2	20
	ร้อยละ	80.00	10.00	10.00	100.00
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	29	5	3	37
	ร้อยละ	78.38	13.51	8.11	100.00

จากตารางที่ 34 พบว่ามีลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และระดับกลาง เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

ทีมชาติไทย พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือระดับต่ำ และระดับกลาง เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.38 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51 และระดับกลาง เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือระดับสูง เป็นจำนวน 45, 16 และ 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95, 80.00 และ 78.38 ตามลำดับ ลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกัน คือระดับต่ำ เป็นจำนวน 7 และ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และ 13.51 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยมีลักษณะของลูกที่ตั้ง คือระดับต่ำ และระดับกลาง เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่ง มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกัน คือ ระดับกลาง เป็นจำนวน 5 และ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77 และ 8.11 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 35 แสดงจำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ลักษณะของลูกที่ตั้ง		สูง	ต่ำ	กลาง	รวม
		จำนวน	ร้อยละ				
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน		33	4	3	40
		ร้อยละ		57.90	7.02	5.26	70.18
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		12	3	2	17
		ร้อยละ		21.05	5.26	3.51	29.82
	รวมทั้งหมด	จำนวน		45	7	5	57
		ร้อยละ		78.95	12.28	8.77	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน		14	1	2	17
		ร้อยละ		70.00	5.00	10.00	85.00
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		2	1	0	3
		ร้อยละ		10.00	5.00	0.00	15.00
	รวมทั้งหมด	จำนวน		16	2	2	20
		ร้อยละ		80.00	10.00	10.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน		19	3	1	23
		ร้อยละ		51.35	8.11	2.70	62.16
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน		10	2	2	14
		ร้อยละ		27.02	5.41	5.41	37.84
	รวมทั้งหมด	จำนวน		29	5	3	37
		ร้อยละ		78.37	13.52	8.11	100.00

จากตารางที่ 35 พบว่าลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และระดับกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26

ทีมชาติไทย พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือระดับกลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับต่ำ เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.35 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และระดับกลาง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.70

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือระดับสูง เป็นจำนวน 33 , 14 และ 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 , 70.00 และ 51.35 ตามลำดับ ลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือ ระดับต่ำ เป็นจำนวน 4 และ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และ 8.11 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทย มีลักษณะของลูกที่ตั้งคือระดับกลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น มีลักษณะของลูกที่ตั้งที่เหมือนกันคือ ระดับกลาง เป็นจำนวน 3 และ 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และ 2.70 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยมีลักษณะของลูกที่ตั้งคือ ระดับต่ำ เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

3.2.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

ตารางที่ 36 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม	พื้นที่ที่ใช้ในการรุก		หน้ากลาง	หน้าซ้าย	หน้าขวา	รวม(ครั้ง)
	จำนวน	ร้อยละ				
ภาพรวมทุกทีม	จำนวน	45	7	5	57	
	ร้อยละ	78.95	12.28	8.77	100.00	
ไทย	จำนวน	17	2	1	20	
	ร้อยละ	85.00	10.00	5.00	100.00	
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	จำนวน	28	5	4	37	
	ร้อยละ	75.68	13.51	10.81	100.00	

จากตารางที่ 36 พบว่ามีพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00

รวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.68 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.81

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 45, 17 และ 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95, 85.00 และ 75.68 ตามลำดับ พื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7, 2 และ 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28, 10.00 และ 13.51 ตามลำดับ และพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง ใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 5, 1 และ 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77, 5.00 และ 10.81 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 แสดงจำนวนและค่าร้อยละพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		พื้นที่ที่ใช้ในการรูก		หน้ากลาง	หน้าซ้าย	หน้าขวา	รวม
		จำนวน	ร้อยละ				
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	33	33	4	3	40
		ร้อยละ	57.90	57.90	7.02	5.26	70.18
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	12	12	3	2	17
		ร้อยละ	21.05	21.05	5.26	3.51	29.82
	รวมทั้งหมด	จำนวน	45	45	7	5	57
		ร้อยละ	78.95	78.95	12.28	8.77	100.00
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	15	15	1	1	17
		ร้อยละ	75.00	75.00	5.00	5.00	85.00
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	2	2	1	0	3
		ร้อยละ	10.00	10.00	5.00	0.00	15.00
	รวมทั้งหมด	จำนวน	17	17	2	1	20
		ร้อยละ	85.00	85.00	10.00	5.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	18	18	3	2	23
		ร้อยละ	48.65	48.65	8.11	5.40	62.16
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	10	10	2	2	14
		ร้อยละ	27.04	27.04	5.40	5.40	37.84
	รวมทั้งหมด	จำนวน	28	28	5	4	37
		ร้อยละ	75.69	75.69	13.51	10.80	100.00

จากตารางที่ 37 พบว่าพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26

ทีมชาติไทย พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.40

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด 3 อันดับ พบว่าพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม ทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่เหมือนกันคือพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 33, 15 และ 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90, 75.00 และ 48.65 ตามลำดับ พื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 และ 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และ 8.11 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรูกคือ พื้นที่หน้าซ้าย และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00 และพื้นที่ที่ใช้ในการรูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะพื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 3 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้พื้นที่ที่ใช้ในการรูกที่เหมือนกันคือ พื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 3 และ 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และ 5.40 ตามลำดับ

3.2.7 ทักษะการรูกหน้าตาข่าย

ตารางที่ 38 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทักษะการรูกหน้าตาข่าย		ชั้นแบค	ฟาด	รวม (ครั้ง)
ภาพรวม ทุกทีม	จำนวน	30	27	57
	ร้อยละ	52.63	47.37	100.00
ไทย	จำนวน	0	20	20
	ร้อยละ	0.00	100.00	100.00
รวม 4 ทีม คู่แข่งชั้น	จำนวน	30	7	37
	ร้อยละ	81.08	18.92	100.00

จากตารางที่ 38 พบว่ามีทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าการชั้นแบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.37

ทีมชาติไทย พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าการชันแบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.08 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.92

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด 2 อันดับ พบว่า ทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุดทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือการชันแบค เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.63 และ 81.08 ตามลำดับ แตกต่างกับทีมชาติไทยที่ทักษะการรูกหน้าตาข่ายคือการฟาด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ทั้งในภาพรวมทุกทีม และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ใช้ทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือ การฟาด เป็นจำนวน 27 และ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.37 และ 18.92 ตามลำดับ

ตารางที่ 39 แสดงจำนวนและค่าร้อยละทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ทีม		ทักษะการรูกหน้าตาข่าย		ชันแบค	ฟาด	รวม
		จำนวน	ร้อยละ			
ภาพรวมทุกทีม	ได้คะแนน	จำนวน	18	22	40	
		ร้อยละ	31.58	38.60	70.18	
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	12	5	17	
		ร้อยละ	21.05	8.77	29.82	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	30	27	57	
		ร้อยละ	52.63	47.37	100.00	
ไทย	ได้คะแนน	จำนวน	0	17	17	
		ร้อยละ	0.00	85.00	85.00	
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	0	3	3	
		ร้อยละ	0.00	15.00	15.00	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	0	20	20	
		ร้อยละ	0.00	100.00	100.00	
รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น	ได้คะแนน	จำนวน	18	5	23	
		ร้อยละ	48.65	13.51	62.16	
	ไม่ได้คะแนน	จำนวน	12	2	14	
		ร้อยละ	32.43	5.41	37.84	
	รวมทั้งหมด	จำนวน	30	7	37	
		ร้อยละ	81.08	18.92	100	

จากตารางที่ 39 พบว่าทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมาคือการชันแบค เป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.58

ทีมชาติไทย พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชัน พบว่าการชันแบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

การเปรียบเทียบจำนวนและค่าร้อยละของทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ เฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด 2 อันดับ พบว่าทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติเฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด ทั้งในภาพรวมทุกทีม และทีมชาติไทย ใช้ทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่เหมือนกันคือการฟาด เป็นจำนวน 22 และ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.60 และ 85.00 ตามลำดับ แตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่งชันที่ใช้ทักษะการรูกหน้าตาข่าย คือการชันแบค เป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติเฉพาะทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นอันดับที่ 2 ในภาพรวมทุกทีม ใช้ทักษะการรูกหน้าตาข่าย คือการชันแบค เป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.58 แตกต่างกับรวม 4 ทีมคู่แข่งชัน ใช้ทักษะการรูกหน้าตาข่าย คือการฟาด เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ภาพรวมทุกทีม				ทีมชาติไทย				รวม 4 ทีมคู่แข่ง			
แบบแผนหลังรับ ช่าย ตั้ง ขวาวรุก		จำนวน	195	แบบแผนหลังรับ ช่าย ตั้ง ขวาวรุก		จำนวน	65	แบบแผนหลังรับ ช่าย ตั้ง ขวาวรุก		จำนวน	130
		ร้อยละ	24.07			ร้อยละ	39.88			ร้อยละ	20.09
ปัจจัย				ปัจจัย				ปัจจัย			
รูปแบบการยืนรับลูก	แบบเอ	จำนวน	177	รูปแบบการยืนรับลูก	แบบเอ	จำนวน	65	รูปแบบการยืนรับลูก	แบบเอ	จำนวน	112
		ร้อยละ	90.77			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	86.15
ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	189	ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	62	ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	127
		ร้อยละ	96.92			ร้อยละ	95.38			ร้อยละ	97.69
ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	194	ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	65	ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	129
		ร้อยละ	99.49			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	99.23
พื้นที่ในการตั้งลูก	พื้นที่หลังช่าย	จำนวน	105	พื้นที่ในการตั้งลูก	พื้นที่หลังช่าย	จำนวน	50	พื้นที่ในการตั้งลูก	พื้นที่หลังช่าย	จำนวน	55
		ร้อยละ	53.85			ร้อยละ	76.92			ร้อยละ	42.31
ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	จำนวน	191	ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	จำนวน	61	ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	จำนวน	130
		ร้อยละ	97.95			ร้อยละ	93.85			ร้อยละ	100.00
พื้นที่ที่ใช้ในการรูก	หน้ากลาง	จำนวน	190	พื้นที่ที่ใช้ในการรูก	หน้ากลาง	จำนวน	60	พื้นที่ที่ใช้ในการรูก	หน้ากลาง	จำนวน	130
		ร้อยละ	97.44			ร้อยละ	92.31			ร้อยละ	100.00
ทักษะการรูกหน้าตาข่าย	ฟาด	จำนวน	172	ทักษะการรูกหน้าตาข่าย	ฟาด	จำนวน	65	ทักษะการรูกหน้าตาข่าย	ขึ้นแบค	จำนวน	121
		ร้อยละ	88.21			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	93.08

จากตารางที่ 40 พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนหลังรับ ช่ายตั้ง ขวาวรุก เป็นแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 195 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.07 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 177 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.77 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 189 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96.92 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 194 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.49 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังช่าย เป็นจำนวน 105 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.85 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 191 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.95 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 190 คะแนน คิด

เป็นร้อยละ 97.44 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 172 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.21

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุด มีดังนี้ รูปแบบการยื่นรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.38 ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.85 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.31 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.09 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยื่นรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 112 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.15 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 127 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.69 ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 129 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.23 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.31 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 121 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.08

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาชายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ภาพรวมทุกทีม				ทีมชาติไทย				รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น			
แบบแผนซ้ายรับ ขวา ตั้ง ขวาวูก		จำนวน	5	แบบแผนซ้ายรับ ขวา ตั้ง ขวาวูก		จำนวน	3	แบบแผนซ้ายรับ ขวา ตั้ง ขวาวูก		จำนวน	2
		ร้อยละ	29.44			ร้อยละ	42.88			ร้อยละ	20.00
ปัจจัย				ปัจจัย				ปัจจัย			
รูปแบบ การยืน รับลูก	แบบเอ	จำนวน	5	รูปแบบ การยืน รับลูก	แบบเอ	จำนวน	3	รูปแบบ การยืน รับลูก	แบบเอ	จำนวน	2
		ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00
ทักษะ การรับ ลูก	ข้างเท้า ด้านใน	จำนวน	5	ทักษะ การรับ ลูก	ข้างเท้า ด้านใน	จำนวน	3	ทักษะ การรับ ลูก	ข้างเท้า ด้านใน	จำนวน	2
		ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00
ทักษะ การตั้ง ลูก ตะกร้อ	ข้างเท้า ด้านใน	จำนวน	5	ทักษะ การตั้ง ลูก ตะกร้อ	ข้างเท้า ด้านใน	จำนวน	3	ทักษะ การตั้ง ลูก ตะกร้อ	ข้างเท้า ด้านใน	จำนวน	2
		ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00
พื้นที่ใน การตั้ง ลูก	พื้นที่ หลังซ้าย	จำนวน	4	พื้นที่ใน การตั้ง ลูก	พื้นที่ หลังซ้าย	จำนวน	3	พื้นที่ใน การตั้ง ลูก	พื้นที่ หลังซ้าย	จำนวน	1
		ร้อยละ	80.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	50.00
ลักษณะ ของลูก ที่ตั้ง	สูง	จำนวน	3	ลักษณะ ของลูก ที่ตั้ง	สูง	จำนวน	2	ลักษณะ ของลูก ที่ตั้ง	สูง	จำนวน	1
		ร้อยละ	60.00			ร้อยละ	66.67			ร้อยละ	50.00
พื้นที่ที่ใช้ ในการ รูก	หน้า กลาง	จำนวน	3	พื้นที่ที่ ใช้ในการ รูก	หน้า กลาง	จำนวน	2	พื้นที่ที่ ใช้ในการ รูก	หน้า กลาง	จำนวน	1
		ร้อยละ	60.00			ร้อยละ	66.67			ร้อยละ	50.00
ทักษะ การรูก หน้าตา ชาย	พาด	จำนวน	3	ทักษะ การรูก หน้าตา ชาย	พาด	จำนวน	3	ทักษะ การรูก หน้าตา ชาย	ชั้นแบค	จำนวน	1
		ร้อยละ	60.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	50.00

จากตารางที่ 41 พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาชายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาตั้ง ขวาวูก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาชายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็น

จำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาค้าง ขวารูก และแบบแผนหลังรับ ขวาค้าง ขวารูก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.88 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยื่นรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.67 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาค้าง ขวารูก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยื่นรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 แสดงจำนวนและค่าร้อยละปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ภาพรวม ทุกทีม				ทีมชาติไทย				รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น			
แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก		จำนวน	16	แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก		จำนวน	7	แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก		จำนวน	9
		ร้อยละ	28.07			ร้อยละ	35.00			ร้อยละ	24.33
ปัจจัย				ปัจจัย				ปัจจัย			
รูปแบบการยืนรับลูก	แบบอื่น ๆ	จำนวน	16	รูปแบบการยืนรับลูก	แบบอื่น ๆ	จำนวน	7	รูปแบบการยืนรับลูก	แบบอื่น ๆ	จำนวน	9
		ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00
ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	15	ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	7	ทักษะการรับลูก	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	8
		ร้อยละ	93.75			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	88.89
ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	16	ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	7	ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ	ข้างเท้าด้านใน	จำนวน	9
		ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00
พื้นที่ในการตั้งลูก	พื้นที่หลังซ้าย	จำนวน	14	พื้นที่ในการตั้งลูก	พื้นที่หลังซ้าย	จำนวน	6	พื้นที่ในการตั้งลูก	พื้นที่หลังซ้าย	จำนวน	8
		ร้อยละ	87.50			ร้อยละ	85.71			ร้อยละ	88.89
ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	จำนวน	15	ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	จำนวน	6	ลักษณะของลูกที่ตั้ง	สูง	จำนวน	9
		ร้อยละ	93.75			ร้อยละ	85.71			ร้อยละ	100.00
พื้นที่ที่ใช้ในการรูก	หน้ากลาง	จำนวน	13	พื้นที่ที่ใช้ในการรูก	หน้ากลาง	จำนวน	6	พื้นที่ที่ใช้ในการรูก	หน้ากลาง	จำนวน	7
		ร้อยละ	81.25			ร้อยละ	85.71			ร้อยละ	77.78
ทักษะการรูกหน้าตาข่าย	ชั้นแบค	จำนวน	9	ทักษะการรูกหน้าตาข่าย	ฟาด	จำนวน	7	ทักษะการรูกหน้าตาข่าย	ชั้นแบค	จำนวน	9
		ร้อยละ	56.25			ร้อยละ	100.00			ร้อยละ	100.00

จากตารางที่ 42 พบว่ามีปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ปรากฏผลดังนี้

ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 13

คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.25

ทีมชาติไทย พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมี ดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงวิเคราะห์ (Analytical Research) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยการบันทึกภาพ ของทีมชาติไทยทำการแข่งขันจำนวน 28 เซต และทีมคู่แข่งจำนวน 114 เซต จากการแข่งขันทั้งหมด 32 เกมส์การแข่งขันโดยมาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยทำการบันทึกภาพการแข่งขันจากสนามแข่งขันจริงทุกครั้งที่มีการแข่งขัน นำแผ่นวีซีดีบันทึกการแข่งขันมาแปลงเป็นไฟล์เอวีไอ และใช้โปรแกรม Focus X2 Version 1.5 ทำการบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อทำการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่าย และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

จากเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งข้อมูล พบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จำนวน 12 แบบแผน คือ 1. แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 2. แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 3. แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 4. แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 5. แบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 6. แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ขวารุก (ร้อยละ 100.00) 7. แบบแผนขวารับ ขวาทตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 8. แบบแผนขวารับ หลังตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 9. แบบแผนซ้ายรับ ขวาทตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 10. แบบแผนซ้ายรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) 11. แบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00) และ 12. แบบแผนหลังรับ หลังตั้ง ซ้ายรุก (ร้อยละ 75.00)

2. ผลการวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

จากการศึกษาในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ทีมชาติไทยทำการแข่งขันจำนวน 28 เซต และทีมคู่แข่งจำนวน 114 เซต ในภาพรวมทุกทีม ทำการ

แข่งขันรวมทั้งหมดจำนวน 142 เซต แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 สามารถจำแนกออกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ โดยส่วนใหญ่พบว่าเป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟจำนวน 827 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 93.55 ส่วนน้อยเป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.45

2.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

2.1.1 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 พบว่าพบว่าเป็นแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด จำนวน 313 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 38.64 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 249 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.74 และแบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 178 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.98

เมื่อจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมใช้โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 75 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.01 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 52 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.90 และแบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 31 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.02

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 238 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.79 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 197 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.45 และแบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 147 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.72

2.1.2 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า ภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 195 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.07 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 157 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.38 และ แบบแผนขวารับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นจำนวน 101 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.47

เมื่อจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 รองลงมาคือ แบบแผนช้ายรับ ช้ายตั้ง ขว

รุก เป็นจำนวน 49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 30.06 และ แบบแผนขาจับ ข้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.18

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนหลังรับ ข้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้ จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.09 รองลงมาคือ แบบแผน ข้ายรับ ข้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 108 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.69 และ แบบแผนขาจับ ข้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 73 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.21

2.1.3 แบบแผนในการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยม ในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า แบบแผนข้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ ที่นิยมใช้ จำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.29 รองลงมา คือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็น จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.65

เมื่อจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูก เสิร์ฟที่นิยมที่ค้นพบใหม่ใช้โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนข้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย หลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมใช้ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 42.88 รองลงมาคือ แบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก แบบแผนขาจับ ขวาทตั้งข้าย(ตัวตั้ง)รุก แบบแผนข้าย(ตัวตั้ง)รุก จังหวะที่ 2 และแบบแผนหลังรับ ข้ายตั้งข้าย(ตัวตั้ง)รุก เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.28

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนข้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูก หน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่นิยมใช้ จำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 30.00 รองลงมา คือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00

2.1.4 แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ ได้คะแนนที่ค้นพบใหม่ในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์ คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนข้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่ และที่ได้คะแนน จำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.76

เมื่อจำแนกแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อหลังจากการรับลูก เสิร์ฟที่ได้คะแนนที่ค้นพบใหม่โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนข้ายรับ ขวาทตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย ที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.88 รองลงมาคือหลังรับขวาทตั้ง ขวารุก และหลังรับ ข้ายตั้งข้าย(ตัวตั้ง)รุก เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.28

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาทิ้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 รองลงมาคือแบบแผนหลังรับ ขวาทิ้ง ขวารุกและแบบแผนขวารุกจังหวะที่ 2 เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

2.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

2.2.1 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวม 5 ทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 43.86 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.32 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

เมื่อจำแนกแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่นิยมใช้มากที่สุด เป็นจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.54 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.02 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.10

2.2.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ในภาพรวมทุกทีม พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 22.82 และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02

เมื่อจำแนกแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะแบบแผนการรุกที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ แบบแผนขวารับ ซ้ายตั้ง ขว

รุก เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก และแบบแผน ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้ จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ แบบแผนขวา รับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.63 และแบบแผนซ้ายตั้ง ขวารุก เป็น จำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.40

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิง ถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24 จากการแข่งขันจริง

3.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ

3.1.1 รูปแบบการยืนรับลูก

3.1.1.1 รูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวม ทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 576 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.65 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็นจำนวน 248 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.99

เมื่อจำแนกรูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยก เป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 130 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.38 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และ ตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็น จำนวน 36 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.43

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้า ขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาข่าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่นิยม มากที่สุด เป็นจำนวน 446 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.68 รองลงมาคือ รูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาข่าย) เป็น จำนวน 212 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.17

3.1.1.2 รูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้ คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

พบว่ารูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาซ้าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 345 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.72 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาซ้าย) เป็นจำนวน 157 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.98

เมื่อจำแนกรูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาซ้าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 117 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 69.64 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาซ้าย) เป็นจำนวน 29 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.26

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบรูปแบบเอ (ตำแหน่งหน้าซ้าย ตำแหน่งหน้าขวายืนเท่ากันสูงใกล้ตาซ้าย ตำแหน่งหลังยืนต่ำใกล้กับเส้นหลัง) เป็นรูปแบบการยืนรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 228 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมา คือรูปแบบบี (ตำแหน่งหน้าซ้าย และตำแหน่งหลังยืนถอยต่ำลงมาในระดับใกล้เคียงกัน ตำแหน่งหน้าขวายืนสูงใกล้ตาซ้าย) เป็นจำนวน 128 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 19.42

3.1.2 ทักษะการรับลูก

3.1.2.1 ทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า พบว่าช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 571 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.04 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 144 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.41

เมื่อจำแนกทักษะการรับเสิร์ฟหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 72.02 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.69

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบช่างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 450 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 68.29 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 121 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.36

3.1.2.2 ทักษะการรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 344 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 41.60 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 101 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.21

เมื่อจำแนกทักษะการรับเสิร์ฟหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 108 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 64.29 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 21 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.50

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 236 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.81 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 80 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.14

3.1.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ

3.1.3.1 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า ข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 800 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 96.74 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.93

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 159 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 94.64 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 641 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 97.27 รองลงมาคือหลังเท้า เป็นจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.82

3.1.3.2 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 489 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 59.12 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.97

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างทำด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 141 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.79

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างทำด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 348 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 52.80 รองลงมาคือ หลังเท้า เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.76

3.1.4 พื้นที่ในการตั้งลูก

3.1.4.1 พื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า พื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 228 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.57 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 154 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.62 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.84

เมื่อจำแนกพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 60 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.71 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.07 และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 24 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.29

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 156 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.67 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 146 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.15 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 104 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 15.78

3.1.4.2 พื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 139 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.81 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 91 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 9.07

เมื่อจำแนกพื้นที่ในการตั้งลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.14 รองลงมาคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 24 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.29 และพื้นที่หลังกลาง และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.31

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 85 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 12.90 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 72 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.93 และพื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 54 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.19

3.1.5 ลักษณะของลูกที่ตั้ง

3.1.5.1 ลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 675 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.62 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 98 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.85 และระดับกลาง เป็นจำนวน 54 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.53

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 131 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 77.98 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.50 และระดับกลาง เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.52

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 544 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 82.55 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 77 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.68 และระดับกลาง เป็นจำนวน 38 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.77

3.1.5.2 ลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 403 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.73 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.26 และระดับกลาง เป็นจำนวน 42 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.07

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ได้ดังนี้

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 120 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.12 และระดับกลาง เป็นจำนวน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.55

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 283 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.94 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 43 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 6.53 และระดับกลาง เป็นจำนวน 31 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.70

3.1.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

3.1.6.1 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 581 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.25 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 136 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.45 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 110 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.30

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 117 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 69.64 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.67 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 23 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.69

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 464 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 70.41 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 108 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 16.39 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 87 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.20

3.1.6.2 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 354 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.80 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 84 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.16 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.10

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 103 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 61.32 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 14.88 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 20 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 11.90

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 251 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.09 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 59 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.95 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 47 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.13

3.1.7 ทักษะการรุกหน้าตาข่าย

3.1.7.1 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 399 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.24 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 370 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.74 และการหยอด เป็นจำนวน 34 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.11

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 141 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 83.92 รองลงมาคือการหยอด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.12 และการเหยียบ เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.38

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 398 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.39 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 229 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 34.75 และการหยอดเป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 2.58

3.1.7.2 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 234 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.30 รองลงมาคือการชันแบค เป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 27.81 และการหยอด เป็นจำนวน 26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 3.14

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 125 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.40 รองลงมาคือการหยอด เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.93 และการเหยียบ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.38

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบการชนแบบค เป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 230 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.90 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 109 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.53 และการหยอด เป็นจำนวน 11 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 1.67

3.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติ

3.2.1 รูปแบบการยื่นรับลูก

3.2.1.1 รูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อจำแนกรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.2.1.2 รูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่ารูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18

เมื่อจำแนกรูปแบบการยื่นรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบรูปแบบอื่น ๆ เป็นรูปแบบการยื่นรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.16

3.2.2 ทักษะการรับลูก

3.2.2.1 ทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 42 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 73.69 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 12 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 21.05

เมื่อจำแนกทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.57 รองลงมาคือ ศีรษะ เป็นจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.03

3.2.2.2 ทักษะการรับลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 32 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.14 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.53

เมื่อจำแนกทักษะการรับเสิร์ฟจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมา คือศีรษะ และหลังเท้า เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการรับลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 45.95 รองลงมา คือศีรษะ เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

3.2.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อ

3.2.3.1 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 57 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 37 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.2.3.2 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.18

เมื่อจำแนกทักษะการตั้งลูกตะกร้อจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะการตั้งลูกตะกร้อที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 23 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 62.16

3.2.4 พื้นที่ในการตั้งลูก

3.2.4.1 พื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 36.83 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 22.81 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28

เมื่อจำแนกเป็นพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 8 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.00 และพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 20.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 35.13 รองลงมาคือพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.32 และการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51

3.2.4.2 พื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.05 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.79 และพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.80

เมื่อจำแนกพื้นที่ในการตั้งลูกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือ พื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และพื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบพื้นที่หลังซ้าย เป็นพื้นที่ในการตั้งลูกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 รองลงมาคือ พื้นที่หลังกลาง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.22 และการตั้งนอกสนาม เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

3.2.5 ลักษณะของลูกที่ตั้ง

3.2.5.1 ลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และระดับกลาง เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 16 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 90.00 รองลงมาคือระดับต่ำ และระดับกลาง เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 29 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.38 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51 และระดับกลาง เป็นจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.11

3.2.5.2 ลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และระดับกลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26

เมื่อจำแนกลักษณะของลูกที่ตั้งจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 70.00 รองลงมาคือระดับกลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 10.00 และระดับต่ำ เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบระดับสูง เป็นลักษณะของลูกที่ตั้งที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 51.35 รองลงมาคือระดับต่ำ เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และระดับกลาง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 2.70

3.2.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

3.2.6.1 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 45 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 78.95 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 12.28 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.77

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 17 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.00 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 75.68 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.51 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.81

3.2.6.2 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่า พบว่าพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 57.90 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 7.02 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.26

เมื่อจำแนกพื้นที่ที่ใช้ในการรุกจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 75.00 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบพื้นที่หน้ากลาง เป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาคือพื้นที่หน้าซ้าย เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.11 และพื้นที่หน้าขวา เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 5.40

3.2.7 ทักษะการรุกหน้าตาข่าย

3.2.7.1 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการชันแบคเป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 52.63 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 27 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 47.37

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่นิยมโดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุดเป็นจำนวน 20 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 100.00

รวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่าการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่นิยมมากที่สุด เป็นจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 81.08 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 18.92

3.2.7.2 ทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 38.60 รองลงมาคือการชันแบค เป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.58

เมื่อจำแนกทักษะการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติเฉพาะจำนวนที่ได้คะแนน โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบว่า

ทีมชาติไทย พบการฟาด เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่งชั้น พบการชันแบค เป็นทักษะการรุกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นจำนวน 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 48.65 รองลงมาคือการฟาด เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 13.51

สรุปปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย

1. ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด ในภาพรวมทุกทีมซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 195 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.07 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 177 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.77 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 189 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 96.92 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 194 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.49 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 105 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 53.85 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 191 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.95 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 190 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.44 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 172 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.21

เมื่อจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุด โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.88 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 62 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 95.38 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.92 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 61 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.85 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 60 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 92.31 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 65 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนหลังรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.09 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 112 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.15 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 127 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 97.69 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 129 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 99.23 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 55 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.31 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 130 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 121 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.08

2. ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ขวาทั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 29.44 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 4 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 60.00

เมื่อจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมากที่สุด โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาทั้ง ขวารุก และแบบแผนหลังรับ ขวาทั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 42.88 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.67 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 66.67 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนซ้ายรับ ขวาทั้ง ขวารุก เป็นแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ค้นพบใหม่และที่ได้คะแนน จำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.00 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบเอ เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 2 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง

เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 1 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00

3. ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุด ในภาพรวมทุกทีม ซึ่งพบในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.07 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 93.75 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 13 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.25 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 56.25

เมื่อจำแนกปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุด โดยแยกเป็นทีมชาติไทย และรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบว่า

ทีมชาติไทย พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 35.00 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การฟาด เป็นจำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

ส่วนรวม 4 ทีมคู่แข่ง พบแบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก เป็นแบบแผนที่ได้จำนวนคะแนนมากที่สุด เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 24.33 ปัจจัยที่มีผลต่อแบบแผนที่ได้คะแนนมากที่สุดมีดังนี้ รูปแบบการยืนรับลูกใช้รูปแบบอื่น ๆ เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ทักษะการรับลูกใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อใช้ข้างเท้าด้านใน เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ในการตั้งลูกใช้พื้นที่หลังซ้าย เป็นจำนวน 8 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ลักษณะของลูกที่ตั้งขึ้นระดับสูง เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00 พื้นที่ที่ใช้ในการรูกใช้พื้นที่หน้ากลาง เป็นจำนวน 7

คะแนน คิดเป็นร้อยละ 77.78 และทักษะการรูกหน้าตาข่ายใช้การชันแบค เป็นจำนวน 9 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 100.00

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน

จากการศึกษาค้นคว้าในเอกสาร งานวิจัย และการสัมภาษณ์ จำนวน 4 แหล่งข้อมูลพบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ในปัจจุบัน จำนวน 12 แบบแผน แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่นิยมใช้ส่วนใหญ่ในปัจจุบันเป็นการรูกด้วยตำแหน่งหน้าขวาเป็นหลัก ทำหน้าที่โยนเสิร์ฟ รับเสิร์ฟ รุก รวมทั้งการสกัดกั้น และการศึกษาจากการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 พบว่าตำแหน่งหน้าขวารุกของทีมชาติไทยมีผู้ที่ถนัดเท้าซ้ายอยู่ภายในทีม ทำให้ได้เปรียบคู่ต่อแข่งขันในการรูก และการสกัดกั้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร เกตุแก้ว (2542) กล่าวว่า การรูกโดยผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเป็นที่นิยมมาก มักจัดให้คนเก่ง ผู้เล่นที่มีความสามารถในการรูกที่ดีโดยเฉพาะถ้าถนัดเท้าซ้ายก็จะได้เปรียบ เพราะผู้เล่นที่ถนัดเท้าซ้ายจะได้เปรียบในทิศทางการเล่น และผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายมักจะเป็นผู้ตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวารุกทำคะแนน

ส่วนแบบแผนที่ใช้ตำแหน่งซ้ายรุกเป็นแบบแผนที่ใช้รองลงมา การเสิร์ฟในปัจจุบันมีรูปแบบการเสิร์ฟที่รุนแรงและสามารถบังคับทิศทางได้ดีอีกด้วย ทำให้การรับเสิร์ฟจังหวะแรกไม่เป็นไปตามรูปแบบที่วางไว้ ตำแหน่งหลัง หรือตำแหน่งหน้าขวาต้องเป็นตัวตั้งเพื่อให้ตำแหน่งซ้ายเคลื่อนที่เข้าไปรูกแทน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สถาพร เกตุแก้ว (2542) กล่าวว่า ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายจะเป็นผู้รูกทำคะแนนในบางโอกาสเมื่อมีการเล่นผิดจังหวะ เช่นผู้เล่นตำแหน่งหลังเปิดลูกตะกร้อไม่พันทัว หรือไม่พันทเขตความรับผิดชอบ จึงจำเป็นต้องเล่นลูกตะกร้ออีกครั้งหนึ่ง การเล่นที่แน่นอนคือ การตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรูกทำคะแนน และการใช้ตำแหน่งหน้าซ้ายรูกยังเป็นการเปลี่ยนแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายเพื่อไม่ให้ฝ่ายรับสามารถจัดรูปแบบการสกัดกั้นได้ทัน และสอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณี (2551) กล่าวว่า มีความจำเป็นมากที่สุดที่ผู้เล่นทุกคนไม่ว่าจะเป็นตำแหน่งใดจะต้องเตรียมความพร้อม เพื่อการเคลื่อนที่ฝึกการตั้งลูกไปยังตำแหน่งรูกให้เกิดความชำนาญหรือฝึกการตั้งลูกให้กับตนเอง เพื่อการรูกในกรณีผู้เล่นตำแหน่งรูกไม่สามารถรูกได้หรือในกรณีเล่นเป็นกลยุทธ์ (เล่นเป็นสูตร) โดยการรูกเอง เพื่อไม่ให้คู่แข่งจับทางได้

2. ผลการวิเคราะห์แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทาน คิงส์คัพ ครั้งที่ 24

2.1 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูกเสิร์ฟส่วนใหญ่ เป็นแบบแผนหลังรับช่ายตั้ง ขวารู้ คือผู้เล่นหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นหน้าช่ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน เป็นแบบแผนในการรุกหน้าตาข่ายที่ทีมต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด ในขณะเดียวกันคะแนนที่ได้ส่วนใหญ่ก็นั้นมาจากแบบแผนนี้เช่นเดียวกัน ในกีฬาเซปักตะกร้อได้มีการวางหน้าที่ในการรับผิดชอบแต่ละตำแหน่งไว้แล้ว และการเสิร์ฟของคู่ต่อสู้ไปยังตำแหน่งหลังนั้นมี ความง่ายกว่าตำแหน่งหน้า เพราะอาจเสี่ยงต่อการติดตาข่าย ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการเล่นเสิร์ฟของคู่ต่อสู้ ด้วยเพราะต้องมีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการเล่นให้มีความหลากหลายยากต่อการคาดเดาของ ทีมรับ สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่ารูปแบบการรุกโดยใช้ผู้เล่นตำแหน่งหลังรับ ลูกเสิร์ฟ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าช่ายตั้งลูก ให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน ทีม ต่าง ๆ นำมาใช้มากที่สุด ผู้เสิร์ฟส่วนใหญ่จะเสิร์ฟไปยังตำแหน่งหลัง การเคลื่อนที่ไปของลูกตะกร้อ จะผ่านระหว่างผู้เล่นตำแหน่งหลังกับผู้เล่นตำแหน่งหน้าช่าย หรือผู้เล่นตำแหน่งหลังกับผู้เล่น ตำแหน่งหน้าขวา ซึ่งเป็นจุดรอยต่อระหว่างผู้เล่นจึงทำให้เกิดการลังเลว่าใครจะเป็นผู้รับลูกเสิร์ฟ เมื่อตะกร้อผ่านจุดดังกล่าว จะทำให้การรับเสิร์ฟผิดพลาดได้ สำหรับการรับเสิร์ฟควรรับให้ได้ก่อน แล้วพยายามบังคับลูกให้อยู่ในสนามเพื่อง่ายต่อการตั้งลูก และยังทำให้การรุกมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ส่วนแบบแผนช่ายรับ ขวารู้ เป็นแบบแผนการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับลูก เสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ เนื่องจากทิศของลูกไม่สามารถให้ตำแหน่งหน้าช่ายซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขงหลัก และตำแหน่งหลังวิ่งเข้ามาช่วยตั้งไม้ทัน จึงทำให้ตำแหน่งตัวรุกต้องทำการตั้งเอง และรุกเองทำให้ สามารถทราบระดับความสูง ทิศทางของลูกที่ตนเองชอบได้ แบบแผนนี้อาจเป็นแบบแผนที่เกิดขึ้น น้อยแต่ถ้าหากไม่สามารถรุกหรือทำคะแนนได้ก็ถือว่าเสียเปล่า และยังเป็นจุดอ่อนทำให้คู่ต่อสู้ทำ การโจมตี ณ จุดนี้ได้ สอดคล้องกับกรมพลศึกษา (2533) กล่าวถึงรูปแบบของการรุกไว้ว่า การเล่น เป็นทีมจะต้องประกอบด้วยการรับ การรุก โดยผู้เล่นต้องสามารถนำทักษะต่าง ๆ มาใช้ให้ เหมาะสมกับสถานการณ์ที่จะเกิดขึ้น การรุกที่ดีจะต้องเริ่มมาจากการรับที่ดีก่อน ทั้งนี้เพราะหาก ทีมใดสามารถรับได้ดีแล้ว ก็จะสามารถนำรูปแบบการรุกมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รูปแบบของการรุกมีหลายวิธี ซึ่งแต่ละวิธีจะสามารถนำไปใช้ได้มีโอกาสต่าง ๆ กัน และยัง สอดคล้องกับการทำประตูในกีฬาฟุตบอลที่ชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) กล่าวว่า “ประตู” (Goal) เป็นสิ่งที่ทีมฟุตบอลทุกทีมใฝ่ฝันที่จะได้กันทั้งนั้น เพื่อจุดมุ่งหมายอย่างเดียวกันคือ ชัยชนะ แต่ ประตูที่จะได้มานั้นไม่ใช่ของง่ายและไม่ยากเย็นเกินกว่าที่คิด หากมีการฝึกที่ดีและถูกต้องจาก ความสามารถเป็นกลุ่มจนกระทั่งถึงการเล่นเป็นทีม ผสมผสานกับการฝึกที่มีแบบแผน จะทำให้เกม

การรุกมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น โอกาสที่จะได้ประตูจะมีมากและสามารถคว้าชัยชนะมาครองในที่สุด

2.2 แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติส่วนใหญ่ใช้แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารุก เนื่องจากตำแหน่งหน้าซ้ายซึ่งเป็นตัวตั้ง ทักษะการรับลูก การตั้งลูกดีกว่าตำแหน่งอื่น จึงต้องทำหน้าที่รับ และตั้งเพื่อให้ตำแหน่งหน้าขวาที่ทำหน้าที่รุกหลังจากต้องทำหน้าที่สกัดกั้น ได้มีเวลาในการเตรียมตัวในการเคลื่อนที่เข้าไปรุก แบบแผนการรุกที่มีประสิทธิผลจะทำให้สามารถได้คะแนนซึ่งถือว่าเป็นกำไรสอดคล้องกับผาณิต บิลมาศ (2528) ที่กล่าวในกีฬาบอลเลย์บอลว่าการเล่นเป็นทีมนั้น นอกจากความสามารถด้านทักษะขั้นสูงของผู้เล่นแล้ว ยังต้องมีการฝึกหัดในเรื่องของรูปแบบการเล่นเป็นทีม เพื่อให้เกิดการประสานงานและทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ การเล่นจะต้องเริ่มจากการเสิร์ฟ จนถึงสิ้นสุดคือการตบ ผู้เล่นทุกคนจะต้องมีความสัมพันธ์กันในทีม รู้หน้าที่ของตนเองว่าจะทำอะไรบ้าง เช่นเมื่อกระโดดตบแล้วผู้เล่นคนที่มีความสูงหลังจากจะต้องทำอะไร หรือการสกัดกั้น จะต้องสกัดกั้นอย่างไร สิ่งที่สำคัญถ้ามีความเอาใจใส่และตั้งใจฝึกซ้อมรูปแบบการรุกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติให้คล้ายกับสถานการณ์จริงให้ได้มากที่สุด เพราะบางครั้งต้องเล่นเพียง 2 จังหวะ หรือ 3 จังหวะ แต่ละสถานการณ์ไม่สามารถคาดเดาทิศทางลูกได้ บางครั้งการรูกกลับไม่จำเป็นต้องรูกด้วยความรุนแรงเสมอไป การหยุดหรือการรูกเร็วจะเป็นส่วนสำคัญในการทำให้ได้คะแนนเป็นยอด สอดคล้องกับ สันติวัฒน์ พันทา (2548) กล่าวว่ายพยายามเปลี่ยนทิศทางและความเร็วของลูก เช่น ตบแรงบ้าง เบาบ้าง ไปทางขวา ไปทางซ้าย หยุดลูกหรือตบลูกไปทางมุมท้ายสนาม เป็นต้น จึงจะทำให้การรูกนั้นมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรุกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพครั้งที่ 24

3.1 รูปแบบการยืนรับลูกหลังจากการรับลูกเสิร์ฟ โดยให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้าย และหน้าขวา ยืนในระดับเท่ากัน สูงใกล้เคียงตาข่าย ส่วนผู้เล่นตำแหน่งหลังยืนต่ำลงใกล้เคียงเส้นหลัง เป็นรูปแบบการยืนรับเสิร์ฟที่นิยมมากที่สุด เนื่องจากเป็นการยืนรับเสิร์ฟที่คุมพื้นที่ด้านหน้าตาข่ายเพื่อป้องกันลูกหยุด หรือลูกสั้น แต่ละทีมจะมีรูปแบบการยืนรับเสิร์ฟแบบใดแบบหนึ่งเท่านั้น เป็นหน้าที่ของโค้ชในการตัดสินใจว่าจะเลือกใช้รูปแบบใดให้เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้เล่นภายในทีม สอดคล้องกับชนินทร์ ยุกตะนันท์ (2532) กล่าวว่า การตั้งรับจากการเสิร์ฟมีหลายวิธีทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้เล่น ถ้าผู้เล่นตัวสูงวิธีการตั้งรับก็เป็นไปแบบหนึ่ง ถ้าผู้เล่นมีความคล่องตัวน้อย วิธีการตั้งรับก็จะเป็นไปอีกแบบหนึ่ง เนื่องจากการยืนในลักษณะนี้จะเป็นการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบเท่า ๆ กัน เมื่อมีลูกหยุดหรือลูกสั้นตำแหน่งหน้าซ้ายและตำแหน่งหน้าขวาต้องตกลงกันว่าใครจะเป็นผู้ไปรับ ซึ่งจะไม่มีการโทษกันไปมา สอดคล้องกับ สุพจน์ ปราณ (2539) กล่าวว่า

การตั้งรับเสิร์ฟขึ้นอยู่กับรูปแบบของแต่ละทีม ตำแหน่งการยืนรับเสิร์ฟของแต่ละทีมนี้จะแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบไว้แล้ว ดังนั้นแต่ละตำแหน่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เต็มความสามารถ และมีจุดบกพร่องน้อยที่สุด และสอดคล้องกับเนวิลล์ (Neville.1990) ที่กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟเป็นส่วนสำคัญของระบบการรุก การตั้งรับเสิร์ฟมีหลายรูปแบบ แล้วแต่ผู้ฝึกสอนจะเลือกใช้หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ต้องมีความเข้าใจกันด้วยว่าถ้าลูกเสิร์ฟข้ามศีรษะของตำแหน่งหน้าซ้ายหรือหน้าขวามา ตำแหน่งหลังจะต้องรับทันที และถ้าลูกเสิร์ฟข้ามศีรษะตำแหน่งหลังลูกก็จะออกเพราะว่ายืนใกล้กับเส้นหลัง การยืนรับเสิร์ฟมีความสำคัญมากในปัจจุบันนี้เพราะการเสิร์ฟมีความหลากหลายมาก รูปแบบการยืนรับเสิร์ฟจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดการรุกหน้าตาข่ายขึ้น สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่า ผู้รับต้องดูให้ออกว่าผู้เสิร์ฟจะเสิร์ฟลูกเตะกร้อมาในลักษณะใด และจะต้องเข้าใจลักษณะการเคลื่อนที่ของลูกเตะกร้อ เพื่อที่จะเลือกทักษะในการรับเสิร์ฟหรือการเปิดลูกเสิร์ฟ ให้สามารถนำเตะกร้อมาเป็นฝ่ายรุกหน้าตาข่าย

ส่วนรูปแบบการยืนรับลูกจากการเล่นตามปกติ เป็นรูปแบบอื่น ๆ ที่มีความหลากหลาย ผู้เล่นที่ทำหน้าที่สกัดกั้นจะยืนอยู่หน้าตาข่าย ผู้เล่นอีก 2 คนทำหน้าที่คอยรับลูกที่มาจากในลักษณะต่าง ๆ ต้องไม่ยืนบังกันเอง ผู้เล่นภายในทีมต้องมองเห็นทิศทางมาของลูกสอดคล้องกับ พิเศษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2537) กล่าวว่า รูปแบบการตั้งรับเสิร์ฟประการหนึ่งคือ พยายามยืนในตำแหน่งที่ไม่บังกันเอง และพยายามยืนกระจายให้เต็มพื้นที่สนาม เพื่อที่จะทำให้ฝ่ายตนเองกลับมาเป็นฝ่ายรุกต่อไป สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถของผู้เล่นในการรับลูกและการตั้งลูกเพราะการฝึกซ้อมบางครั้งต้องให้ลูกสัมผัสตาข่ายหรือตัวผู้เล่น และการไปตั้งลูกนอกสนาม การใส่ใจทุกรายละเอียดทำให้ทีมของตนเองประสบผลสำเร็จได้เป็นอย่างดี

3.2 ทักษะการรับลูกทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่ใช้ข้างเท้าด้านในเพราะมีพื้นที่ผิวในการสัมผัสมากกว่า สามารถควบคุมน้ำหนักของลูกได้นอกจากนี้ยังเป็นทักษะขั้นพื้นฐานในการเตะ เสิร์ฟ รวมทั้งใช้ในการรุกบางโอกาส เป็นสิ่งสำคัญที่สามารถนำไปสู่แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายได้สอดคล้องกับพิชิต ภูติจันทร์ (2535) กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟเป็นกฎแฉไปสู่ชัยชนะ การที่จะรับลูกให้ได้ดีนั้นขึ้นอยู่กับการฝึกซ้อม และระดับวิถีลูกที่ข้ามมา สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านใน เป็นทักษะที่ทีมต่าง ๆ ใช้มากที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานที่สำคัญของขั้นตอนการเล่นเตะกร้อเพราะพื้นที่ผิวสัมผัสกว้างง่ายต่อการควบคุมน้ำหนักของลูกเตะกร้อ อีกทั้งในปัจจุบันการเสิร์ฟมีความรุนแรง พุ่งต่ำ จึงต้องถอยมารับเพื่อเปิดด้วยข้างเท้าด้านใน สอดคล้อง สุพจน์ ปรานี (2539) กล่าวว่า การเตะลูกข้างเท้าด้านในเป็นพื้นฐานสำคัญในการเล่นเตะกร้อ เนื่องจากเป็นการเล่นที่มีประโยชน์ และใช้ในระหว่างเกมการแข่งขันมากที่สุด มีความผิดพลาดน้อยสามารถลดปัญหาในการรับลูกเสิร์ฟได้ หากฝึกจนเกิดความชำนาญจะสามารถใช้ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ และสุพจน์ ปรานี ยัง

กล่าวว่า การรับลูกเสิร์ฟ เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญมากต่อการส่งผลในการสร้างกระบวนการรุกให้มีประสิทธิภาพ การรับลูกเสิร์ฟถือว่าเป็นการเล่นครั้งแรกของฝ่ายรับทุก ๆ ครั้งที่มีการเสิร์ฟของฝ่ายรุก การรับลูกเสิร์ฟจะเป็นตัวชี้ของฝ่ายรับว่า จะสามารถสร้างกระบวนการต่อไป (ขบวนการตั้ง และขบวนการรุก) ได้สมบูรณ์แบบหรือไม่ หากละเลยการฝึกฝนการรับเสิร์ฟด้วยข้างเท้าด้านในอาจทำให้ทีมแพ้ได้ ปัจจุบันการเสิร์ฟมีทั้งความรุนแรง พุ่ง สั้นหรือหยอด ทั้งยังสามารถเสิร์ฟไปยังเท้าที่ไม่ถนัดของคู่แข่งกันได้อีก ฉะนั้นควรต้องฝึกให้สามารถรับเสิร์ฟได้ทั้งสองเท้าจะทำให้การรับเสิร์ฟนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเมื่อรับผิดพลาดต้องรีบแก้ไขทันที เพราะหากรับลูกเสิร์ฟเสียหายถึงสูญเสียคะแนน หากรับเสิร์ฟไม่ดี (ต่ำกว่า 50%) จะเป็นการยากมากในการสร้างกระบวนการรุก หากรับลูกเสิร์ฟอยู่ในระดับพอใช้หรือดีแต่ไม่ต้อมดีมาก (มากกว่า 50-70%) ยังพอทำให้แก้ไขสภาพที่ไม่ดีให้กลับเป็นดีได้ และยังคงกล่าวต่ออีกว่า การรับเสิร์ฟได้ในระดับที่แตกต่างกันนั้น หมายถึงขีดความสามารถที่ต่างกันนั่นเอง และคือสิ่งที่จะต้องแก้ไขต่อไปว่า ทำอย่างไรจึงจะสามารถรับลูกเสิร์ฟได้ โดยมีอัตราการรับเสิร์ฟน้อย ในการแข่งขันแต่ละครั้งคงจะไม่มีใครเลยที่รับลูกเสิร์ฟไม่เสีย แต่สิ่งที่น่าตำหนิคือ ลูกที่ไม่น่าจะเสียแต่กลับรับไม่ได้ ซึ่งเกิดอะไรขึ้นกับผู้รับ จะต้องตั้งคำถามทันทีว่า ทำไมถึงรับไม่ได้จะต้องรีบวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยทันที แล้วรีบแก้ไข

3.3 ทักษะการตั้งลูกตะกร้อทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่ใช้ข้างเท้าด้านใน เพราะข้างเท้าด้านในมีพื้นที่สัมผัสได้มากและยังเป็นทักษะการเล่นพื้นฐานที่ใช้มากที่สุดในการเล่นเซปักตะกร้อ นักกีฬาเซปักตะกร้อจึงมีความชำนาญในการใช้มากกว่าทักษะอื่น สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า การตั้งลูกหรือการชงลูกตะกร้อ เป็นขั้นตอนต่อเนื่องจากการรับลูกเสิร์ฟ ซึ่งมีความสำคัญมากต่อขบวนการรุก เพราะการตั้งลูกดีและทิศทางตรงเป้าหมายก็จะทำให้การรุกมีประสิทธิภาพ สำหรับการรับเสิร์ฟได้ไม่ดีไม่เข้าในจุดที่ต้องการโอกาสที่จะตั้งลูกตะกร้อจึงเป็นเรื่องยาก ทำให้ปิดโอกาสในการรุกหน้าตาข่ายไปในทันที ทั้งนี้จึงขึ้นอยู่กับความสามารถ การฝึกซ้อม รวมทั้งประสบการณ์ของผู้เล่นตำแหน่งนี้อีกด้วย หากผู้เล่นตำแหน่งนี้มีความสามารถในการควบคุมการส่งแรง ทิศทาง เป้าหมาย ในการตั้งลูกก็สามารถทำให้บรรลุผลต่อขบวนการรุก หรือหากขั้นตอนการรับเสิร์ฟไม่ดีแต่หากผู้เล่นตำแหน่งนี้มีความสามารถดี ก็จะสามารถแก้ไขสถานการณ์ที่ไม่ดีให้กลับเป็นดีได้ สอดคล้องกับ ผาณิต บิลมาศ (2528) ที่กล่าวไว้ในกีฬาบอลเลย์บอลว่า ความมุ่งหมายของการเซ็ทเพื่อที่จะนำลูกบอลเลย์บอลไปสู่การรุกของการเล่นต่อไป ซึ่งเกมของการรุกจะได้ผลดีแค่ไหนขึ้นอยู่กับความแน่นอนของการเซ็ท คนเซ็ทต้องเป็นคนที่เซ็ทได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ จะเซ็ทไปให้ผู้ตบที่ใดก็ได้ในสนาม เขาต้องมีความประณีต และเซ็ทลักษณะใดก็ได้ ซึ่งจะทำให้ได้ก็ต้องผ่านการฝึกมาอย่างดี ผู้เล่นตำแหน่งการตั้งนี้เหมือนคนที่คอยปิดทองหลังพระเพราะถ้าหากขาดตำแหน่งนี้ไปการรุกจะไม่

เกิดขึ้น สอดคล้องบุลแมน (Bulman. 1989) กล่าวว่า การเซ็ทเป็นทักษะที่จำเป็นมากที่สุดอีกทักษะหนึ่ง ขณะที่ผู้เล่นมือตบ ๆ ลูกกลิ้งจะทำให้เขาได้รับชื่อเสียง และทำให้ทีมได้คะแนน แต่สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นไม่ได้เลยถ้าหากขาดมือเซ็ทที่ดีเซ็ทลูกให้

3.4 พื้นที่ในการตั้งลูกทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่หลังซ้ายซึ่งเป็นพื้นที่การยืนของตำแหน่งตัวตั้งแต่ละทีม แต่ละทีมเมื่อรับลูกเสิร์ฟจะพยายามบังคับทิศทางของลูกมายังตำแหน่งตัวตั้งหรือให้ใกล้เคียงที่สุด การให้ลูกไปข้างหน้าจะทำให้ยากต่อการตั้งเพราะลูกอาจล้นข้ามตาข่าย หรือติดตาข่าย ทำให้ยากต่อการตั้งลูก สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า หากมีการรับเสิร์ฟที่ถือว่าแย่ที่สุด แต่ก็ยังมีการไล่ติดตามจนสุดความสามารถ จนสามารถนำลูกกลับเข้าสู่สนามได้ในบริเวณนี้ ก็ถือว่าดีที่สุดแล้ว และถ้าหากตั้งไม่เข้าเป้าหมายก็หมายถึง การรุกจะด้อยประสิทธิภาพทันที หรืออาจเสียคะแนนก็ได้ การที่ให้ตำแหน่งตัวตั้ง หรือตำแหน่งหลังตั้งสามารถทำให้ตำแหน่งตัวรุกสร้างจังหวะในการรุกได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถของตำแหน่งตัวตั้งในการเคลื่อนที่เข้าหาลูกเพื่อทำหน้าที่ตั้งลูกด้วย เพราะการเสิร์ฟในปัจจุบันมีความรุนแรงมากกว่าเมื่อก่อน ทำให้การรับเสิร์ฟที่จะสามารถบังคับทิศทางไปยังตำแหน่งตัวตั้งทำได้ค่อนข้างยาก จึงทำให้ตำแหน่งตัวตั้งต้องมีความเร็วคล่องแคล่วมากกว่าตำแหน่งอื่น อีกทั้งยังต้องบังคับทิศทางการตั้งลูกเพื่อจ่ายต่อการรุกให้ดีอีกด้วย

3.5 ลักษณะของลูกที่ตั้งทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่เป็นระดับสูง เนื่องจากทำให้ตำแหน่งรุกมีเวลาได้คิดว่าจะเล่นลูกในลักษณะใด มีโอกาสได้ตั้งตัว และยังมีเวลาได้มองดูตำแหน่งตัวสกัดกั้นของคู่ต่อสู้ได้อีกด้วย ตำแหน่งตัวตั้งเองจำเป็นต้องเลือกใช้ทักษะ และทิศทางให้เหมาะสมกับที่ตำแหน่งรุกชื่นชอบ สอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า ในการตั้งลูกทุก ๆ ครั้ง ส่วนมากมักจะตั้งลูกให้สูง เพราะง่าย และสะดวกในการรุก และเป็นที่ยอมรับของผู้เล่นในตำแหน่งรุก และการที่ตั้งลูกในระดับสูง อาจทำให้คู่แข่งชั้นรู้ตัว มีเวลาในการรับ การสกัดกั้นได้ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นการเปลี่ยนลักษณะของลูกที่ตั้งจึงเป็นสิ่งที่จะทำให้ประสบผลสำเร็จ แต่ที่สำคัญที่สุดต้องมีความเข้าใจกับผู้เล่นในตำแหน่งรุก และในการตั้งลูก นอกจากที่จะต้องคำนึงถึงทิศทางที่ตนเองต้องการหรือที่ได้กำหนดไว้แล้ว ยังจะต้องปรับลักษณะของการตั้งลูกให้เหมาะสมกับผู้เล่นตำแหน่งรุก และเหมาะสมกับสถานการณ์ของเกมการแข่งขัน การตั้งลูกในระดับสูงยังเป็นที่ชื่นชอบของตำแหน่งรุก เพราะว่ามีโอกาสได้เหวี่ยงเท้าอย่างเต็มแรง และยังสามารถเลือกหรือเปลี่ยนทิศทางได้อีก สอดคล้องกับพิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล (2537) กล่าวว่า เซ็ทสูง (High Set) เป็นการเซ็ทให้ผู้เล่นทางปีกขวาและซ้าย ปกติจะเซ็ทสูงประมาณ 4-5 เมตร

3.6 พื้นที่ที่ใช้ในการรุกทั้งหลังจากการรับลูกเสิร์ฟและจากการเล่นตามปกติ ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่หน้ากลาง เนื่องจากพื้นที่หน้ากลางนั้นเหมาะสำหรับตำแหน่งตัวรุกที่ถนัดเท้าซ้ายและเท้าขวา

สามารถเลือกพื้นที่ที่จะรุกไม่ว่าจะรุกไปบริเวณหลังทางด้านซ้าย ด้านขวา หรือตรงกลาง เลือกลงเล่นลูกสั้นหรือนั้นความรุนแรง และการมองรูปแบบการสกัดกั้นของคู่แข่ง สอดคล้องกับ สุพจน์ปราณี (2551) กล่าวว่า จุดรุกบริเวณตรงกลางสนามเป็นจุดรุกที่มีมุมในการรูกกว้าง ทำให้ผู้รุกสามารถหลบหลีกการสกัดกั้นได้สะดวก ตำแหน่งหน้ากลางจึงเป็นพื้นที่ที่ใช้ในการรุกที่เหมาะสมที่ตำแหน่งตัวรุกได้มีเวลาในการคิดเลือกที่จะเน้นความรุนแรง หรือเตะหยอดเบา ๆ และยังสามารถเลือกตำแหน่งลูกลงได้เพื่อหลีกเลี่ยงการสกัดกั้นของคู่แข่ง

3.7 ทักษะการรูกหน้าตาข่ายส่วนใหญ่ใช้การชันแบค เป็นทักษะการรูกที่เริ่มต้นด้วยการหันหลังเฉียงข้างให้กับตาข่ายแต่ก่อนที่จะขึ้นรูกต้องพยายามมองฝ่ายตรงข้ามก่อนเพื่อที่จะเลือกตำแหน่งหรือทิศทางให้ลูกลง จากนั้นนำเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นมาก่อนแล้วจึงนำเท้าที่ถนัดขึ้นมาเตะลูกเตะกร้อ สามารถฝึกได้ง่ายกว่าการฟาดเพราะไม่ต้องตีลังกาเตะลูกกลางอากาศ และยังเสี่ยงต่ออาการบาดเจ็บได้อีกด้วยเมื่อยกเท้าขึ้นมาเป็นการใช้กล้ามเนื้อต้นขาด้านหน้า ซึ่งเป็นกล้ามเนื้อที่มีความสำคัญยิ่งสำหรับการเคลื่อนไหวแบบแรงระเบิดของความเร็วขาในช่วงเวลาสั้น รวมทั้งกลุ่มกล้ามเนื้อรอบข้างที่ทำหน้าที่สนับสนุนในการรูก ซึ่งถ้าหากมีการฝึกความอ่อนตัวเพื่อให้สามารถกางขาให้ได้มากขึ้นจะทำให้ประสิทธิภาพในการรูกมีความรุนแรง และมีความแม่นยำมากขึ้นด้วย สอดคล้องกับ สันติวัฒน์ พันทา (2548) กล่าวว่า เป็นลูกที่สามารถกระทำได้ในขณะที่ลูกอยู่สูงกว่าตาข่ายมาก ทำให้สามารถเลือกพื้นที่ที่จะทำให้ลูกตกได้ตามต้องการ และยังเป็นลูกที่คม คือ พุ่งลงอย่างแรงและเร็ว ซึ่งแต่ละทีมเองต้องเลือกทักษะที่ทีมของตนเองถนัดเพื่อใช้ในการแข่งขันให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งทักษะการรูกนั้นเป็นการเล่นครั้งสุดท้ายของฝ่ายรุกซึ่งมีความสำคัญมากเป็นการตัดสินใจว่าจะได้แต้มหรือไม่สอดคล้องกับการตบในกีฬาวอลเลย์บอล บุลแมน (Bulman. 1989) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่มีการเคลื่อนไหวทุกส่วนของร่างกายมากที่สุด มากกว่าทุกทักษะในการเล่นวอลเลย์บอล เป็นทักษะที่ใช้ในการรูกและเป็นทักษะที่ใช้เล่นลูกวอลเลย์บอลครั้งสุดท้ายหรือครั้งที่ 3 สอดคล้องกับคลูคา และดันน์ (Kluka and Dunn, 1992) กล่าวว่า จุดสุดยอดของทีมฝ่ายรุกก็คือการตบ เป็นความพยายามครั้งสุดท้ายที่ทีมจะได้แสดงการประสานงานกันว่าจะตบลงไปที่ไหนอย่างไรและต้องมีการเตรียมการมาก่อนแล้ว สรุปแล้วทีมฝ่ายรุกจะต้องกระทำการตบได้ด้วยการตบมากกว่าที่จะเล่นลูกวอลเลย์บอลข้ามไปยังฝ่ายตรงข้ามอย่างง่าย และสอดคล้องกับ ฟอง เกิดแก้ว (2532) กล่าวว่า การตบเป็นทักษะที่น่าตื่นเต้นและน่าดูที่สุดในกีฬาวอลเลย์บอล ลูกตบมักจะเป็นลูกที่สามารถทำคะแนนอย่างเด็ดขาดกว่าลูกอื่น ๆ ผู้เล่นที่มีความสามารถในการกระโดดย่อมได้เปรียบได้ประโยชน์ แต่อย่างไรก็ตามความสามารถในการกระโดดอย่างเดียวไม่พอ ผู้เล่นต้องรู้จักจังหวะในการกระโดด และการตบอย่างแม่นยำ ผู้เล่นต้องใช้ความเร็วและความไวของสายตา

ส่วนที่ทีมชาติไทยใช้การฟาดเป็นทักษะการรูกหน้าตาข่าย การฟาดเป็นทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการยื่นหันหลังให้กับตาข่ายจากนั้นนำเท้าที่ไม่ถนัดขึ้นมาก่อนแล้วจึงตีลังกาลอยตัวนำเท้าที่ถนัดเตะลูกเตะกร้อและนำเท้าที่เตะลูกเตะกร้อลงสู่พื้นพร้อมกับใช้มือทั้งสองข้างประคองตัวไว้ รับผิดชอบต่อตัวขึ้นมาให้พร้อมกับที่จะเล่นในจังหวะต่อไป การฟาดทำให้เพิ่มมุมในการตกมากยิ่งขึ้นเพราะการฟาดศีรษะอยู่ต่ำกว่าเท้าจึงทำให้เพิ่มมุมหักการตกของลูกมากขึ้น ลูกจึงมีความรุนแรง และลงอย่างรวดเร็ว ผู้เล่นที่มีความสูง กางขาได้มาก กระโดดได้สูงจะได้เปรียบฝ่ายตรงข้ามที่จะสกัดกั้น สอดคล้องกับ เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง (2546) กล่าวว่า การเตะในจุดสูงสุดนั้นยังทำให้มุมการตกของลูกเตะกร้อมีพื้นที่มากขึ้นอีกด้วย และยังส่งผลถึงความรุนแรงของลูกเตะกร้อด้วย ทักษะการรูกหน้าตาข่ายเป็นรูปแบบที่มีเสน่ห์ ดึงดูดใจ สนุกสนาน เรียกเสียงปรบมือได้ตลอดเวลา และเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะต้องผ่านมาจากกรับเสิร์ฟ การตั้งลูก จึงจะมาถึงการรูกหน้าตาข่าย สอดคล้องกับการรูกในกีฬาฟุตบอลที่สุนทร ภายประจักษ์ (2532) กล่าวว่า การประสานภายในทีมและการวางแผนที่ดีเยี่ยมหรือการต่อบอลด้วยรูปแบบการเล่นที่สวยงามล้วนไม่มีความหมายอะไรเลย ถ้าหากไม่มีการทำประตูที่เฉียบคมและทรงพลัง ซึ่งทีมฟุตบอลชั้นดีทั้งหลายจะทราบดีว่า การทำประตูนั้นมีความหมายต่อชัยชนะของทีมมากเพียงใดผู้เล่นในตำแหน่งตัวรุกจึงต้องมีความมั่นใจในตนเองสูงมาก เพราะมีเวลาในการคิดกลางอากาศไม่มากที่จะต้องเลือกทิศทางที่จะให้ลูกเตะกร้อลง และยังต้องหลีกเลี่ยงการสกัดกั้นอีกด้วย สอดคล้องกับชาญวิทย์ ผลชีวิน (2534) กล่าวว่า การรูกนั้นมากไปด้วยศิลปะและต้องมีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง บางครั้งต้องอาศัยไหวพริบและความฉลาดที่มีอยู่ในตัวผู้เล่นในแต่ละคนด้วย บางครั้งต้องอาศัยการเล่นที่ฝ่ายรับคาดการณ์ไม่ถึงหรือเล่นอย่างรวดเร็วฉับพลัน และสอดคล้องกับ สุพจน์ ปรานี (2551) กล่าวว่า การสอดแทรกชั้นเชิงกลยุทธ์ของการรูกให้มากยิ่งขึ้น และให้เป็นชั้นเชิงแบบอัตโนมัติ เพื่อส่งผลให้การรูกเกิดความพึงพอใจต่อตนเองหรือทีม รวมทั้งผู้ชมด้วย

จากผลการศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่าย สามารถชี้ให้เห็นถึงแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่แต่ละชาตินำไปใช้จนทำให้ได้คะแนน และยังมีแบบแผนการรูกหน้าตาข่าย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้แต่ละชาติประสบผลสำเร็จ โค้ชหรือผู้เล่นสามารถใช้เป็นแนวทางในการฝึกซ้อมและใช้สำหรับการแข่งขัน โดยพิจารณาใช้ตามความเหมาะสมในสถานการณ์นั้น ๆ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้

1. โค้ชสามารถนำแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนมากที่สุด ที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ฝึกนักกีฬาเซปักเตะกร้อ เพื่อพัฒนานักกีฬาและเป็นกลยุทธ์ในการแข่งขันตามความเหมาะสมของนักกีฬาในทีมและคู่ต่อสู้

2. โค้ชสามารถนำแบบแผนและปัจจัยที่ค้นพบจากการวิจัยครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อทำการวิเคราะห์ทีมและนักกีฬาของตนเองหรือคู่ต่อสู้ได้
3. เป็นแนวทางให้โค้ชได้รู้ถึงสาเหตุและปัจจัยที่มีผลทำให้การรูกหน้าตาข่ายที่ได้คะแนนและไม่ได้คะแนน นำมาปรับปรุงกับทีมชาติไทยเพื่อเป็นเตรียมความพร้อมในการแข่งขันเซปักตะกร้อระดับนานาชาติต่อไป
4. โค้ชได้ศึกษาและเรียนรู้แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายของทีมคู่แข่งจากงานวิจัยนี้ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้วางแผนโจมตีจุดอ่อนของคู่ต่อสู้ได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบแบบแผนการรับ การสกัดกั้นในกีฬาเซปักตะกร้อระดับเยาวชน สโมสร ระดับชาติ และระดับนานาชาติ
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบแบบแผนการรูกในกีฬาชนิดอื่น ๆ เช่นกีฬาฟุตซอล วอลเลย์บอล รักบี้ฟุตบอล เป็นต้น
3. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในกีฬาเซปักตะกร้อประเภทคู่ทั้งชาย และหญิง ระดับเยาวชน สโมสร และระดับชาติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- พลศึกษา,กรม. คู่มือการเล่นวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : กองกีฬา กรมพลศึกษา, 2533.
- กรุงธน ชูไทย. รูปแบบการเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.
- กิตติมศักดิ์ สุขเลิศ. รูปแบบการเล่นฟุตบอลของทีมชาติไทยในการแข่งขันฟุตบอลไทเกอร์เวิลด์ไฟฟ์
ธ ประเทศสิงคโปร์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทาน
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ครั้งที่ 13. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2546.
- ชนินทร์ ยุกตะนันท์. คู่มือการเรียนการสอนวอลเลย์บอลระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
การศาสนา, 2532.
- ชาญวิทย์ ผลชีวิน. ฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : สยามสปอร์ตปรินติ้ง, 2534.
- ทศพล ธาณี. รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลหญิงชิงชนะเลิศแห่งเอเชียครั้งที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543.
- นพพร เอกสาตรา. ยุทธวิธีการเล่นประตูปุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี ค.ศ. 2006 ณ
ประเทศเยอรมนี. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2550.
- บำรุง ศรีพุทธา. รูปแบบการเล่นกีฬารักบี้ฟุตบอลกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 31.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2547.
- ประทีน พิมพ์จันทร์. รูปแบบของทักษะการเสิร์ฟในกีฬาเซปักตะกร้อ. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2543
- ผาณิต บิลมาศ. การฝึกวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2528.
- พิชิต ภูติจันทร์. วอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2535.
- พิศิษฐ์ ไตรรัตน์ผดุงผล. วอลเลย์บอล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2537.
- ฟอง เกิดแก้ว. การกีฬา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์. 2532.
- ภาณุวัตร นุชอุดม. การศึกษาสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาเซปักตะกร้อทีมชาติไทย.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- รังสฤษฏ์ บุญชลอ. เซปักตะกร้อและตะกร้อลอดห่วง. ปทุมธานี : สกายบุ๊ก, 2550.

แวน วัฒนะพันธุ์. การวิเคราะห์ทางชีวกลศาสตร์ของทักษะการพาดแบบตีลังกาของนักกีฬาเซปักตะกร้อไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

สถาพร เกตุแก้ว. รูปแบบการเล่นเซปักตะกร้อในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2542.

สรวารุณ หมั่นไธสง. การศึกษารูปแบบของการเตะตะกร้อท่ากระโดดวอลเลย์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2537.

สันติวัฒน์ พันทา. ตะกร้อ. สกลนคร : สกลนครการพิมพ์, 2548.

สมรรถชัย น้อยศิริ. ตะกร้อ. กรุงเทพมหานคร : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2533.

สมชาย พันธุ์โชติ. รูปแบบการเล่นวอลเลย์บอลเพื่อการแข่งขันของนักเรียนในระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2540.

สุนทร กายประจักษ์. เทคนิคและแทคติการเล่นฟุตบอล. กรุงเทพมหานคร : เจเนอรัลบุ๊กส์ เซนเตอร์, 2532.

สุพจน์ ปราณี. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (ขั้นพื้นฐาน). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียน, 2539.

สุพจน์ ปราณี. คู่มือการฝึกสอนกีฬาเซปักตะกร้อ (ขั้นก้าวหน้า). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียน, 2539.

สุพจน์ ปราณี. คู่มือกลยุทธ์การฝึกทักษะกีฬาเซปักตะกร้อ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์, 2550.

สุพจน์ ปราณี. ยุทธศาสตร์การฝึกกีฬาเซปักตะกร้อสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ โอเดียน, 2551.

สุวัตร สิทธิหล่อ. ได้ศึกษาการวิเคราะห์ความเร็วของเท้าในการเสิร์ฟของนักกีฬาเซปักตะกร้อชายทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13. เอกสารเผยแพร่ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษา, จังหวัดสุพรรณบุรี : ไม่ปรากฏที่พิมพ์, 2543.

ฝ่ายวิชาการบริษัท สกายบุ๊กส์. วอลเลย์บอล. ปทุมธานี : สกายบุ๊ก, 2551.

ฝ่ายวิชาการบริษัท สกายบุ๊กส์. วอลเลย์บอลชายหาด. ปทุมธานี: สกายบุ๊ก, 2549.

อดุลย์ หมิ่นสมาน. การวิเคราะห์และเปรียบเทียบแบบแผนการทำประตูฟุตบอลของทีมชาติไทย ทีมชาติญี่ปุ่น และทีมชาติบราซิล. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

อุทัย สงวนพงศ์. คู่มือวอลเลย์บอล. กรุงเทพฯ : มังกรการพิมพ์, 2529.

ภาษาอังกฤษ

- Bulman, George. Play the game Volleyball. London : Word Lock Limited, 1989.
- Garefis, A., Xiomeritis, C., Tsitskaris, G., and Mexas, K. The one on one situation as an important factor in modern basketball. Inquiries in sport & physical education. 4(3) (December 2006) : 462-466
- Garganta, J., Maria, J., and Basto, F. Analysis of goal scoring patterns among top level European soccer teams. Journal of Sports Sciences. 1995.
- Grant. A.G., Williams, A.M., and Reilley, T. Analysis of goals scored in the 1998 World Cup. Journal of Sports Sciences. 1999.
- Jinshan and Other. Analysis of the Goals in the 14 World Cup. 1993 : 204.
- Kluka, Darlene A. and Peter J.Dunn. Volleyball. 2nd ed. Iowa : Wm. C. Brown Publishers, 1992.
- Neville, William J. Coaching Volleyball Successfully. Illinois : United States Volleyball Association : 1990.
- Remmert, H. Analysis of group-tactical offensive behavior in elite basketball on the basis of a process oriented model. European journal of sport science. 3 (3) 2003.
- Zhou Yi and Luo Bo-Ping. An analysis of the tactical patterns creating goal chances during the 1994 World Cup in the USA. Journal of Sports Sciences. 1995.

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

บันทึกข้อความ

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
เลขที่หนังสือรับ 01/ค.ว.ร./...
วันที่ 9.ค.ย.52 เวลา 16.09 น

ส่วนงาน คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 โทร.0-2218-8147
ที่ จว 4๕๑/52 วันที่ 6 สิงหาคม 2552
เรื่อง แจ้งผลผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

เรียน คณบดีสำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ใบรับรองผลการพิจารณา
 2. ข้อมูลสำหรับประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
 3. ใบยินยอมของประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ตามที่นายภัทรพล ทองนำ นิสิตระดับมหาบัณฑิต สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้เสนอโครงการวิจัยที่ 058.2/52 เรื่อง การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรุกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานกิงส์คัพ ครั้งที่ 24 (AN ANALYTICAL STUDY OF FRONT NET OFFENSIVE PATTERN IN SEPAK TAKRAW IN THE 24TH KING'S CUP TOURNAMENT) เพื่อให้กรรมการผู้ทบทวนหลัก พิจารณาจริยธรรมการวิจัยความละเอียดแจ้งแล้วนั้น

การนี้ กรรมการผู้ทบทวนหลัก ได้เห็นสมควรให้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยได้
รับรองวันที่ 3 สิงหาคม 2552
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ผศ. ชัยชนะวงศาโรจน์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน

กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เรียน คณบดี (คุณทอง) (เพื่อโปรดทราบและวิจัย)

เพื่อโปรด

- ทราบ และดำเนินการต่อไป
- พิจารณา
- ลงนาม
- อื่นๆ

ลงชื่อ...
- 1 ค.ย. 2552

เรียนคณบดี

เพื่อโปรดทราบและโปรด

ขอเสนอเรื่องคุณทองทอง

น้องคุณจ.โท คณบดีมหาวิทยาลัย

Thank

10 ค.ย. 52

10/ค.ย. 52
๑
10/ค.ย. 52

ภาคผนวก ข

AF 01-11

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
อาคารสถาบัน 2 ชั้น 4 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail. eccu@chula.ac.th

COA No. 090/2552

ใบรับรองโครงการวิจัย

โครงการวิจัยที่ 058.2/52 : การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อ
ชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ผู้วิจัยหลัก : นายภัทรพล ทองนำ นิสิตระดับมหาบัณฑิต

หน่วยงาน : สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ได้พิจารณา โดยใช้หลัก ของ The International Conference on Harmonization – Good Clinical Practice
(ICH-GCP) อนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าวได้

ลงนาม..... ลงนาม.....
(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ปริดา ทักสนประดิษฐ) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทรี ชัยชนะวงศาโรจน์)
ประธาน กรรมการและเลขานุการ

วันที่รับรอง : 3 สิงหาคม 2552 วันหมดอายุ : 2 สิงหาคม 2553

เอกสารที่คณะกรรมการรับรอง

- 1) โครงการวิจัย
- 2) ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัยและใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย
- 3) ผู้วิจัย
- 4) แบบทดสอบ

เลขที่โครงการวิจัย 058.2/52
วันที่รับรอง 3 ส.ค. 2552
วันหมดอายุ 2 ส.ค. 2553

เงื่อนไข

1. ข้าพเจ้ารับทราบว่าเป็นการคิดจริยธรรม หากดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยก่อนได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยฯ
2. หากใบรับรองโครงการวิจัยหมดอายุ การดำเนินการวิจัยต้องยุติ เมื่อต้องการต่ออายุต้องขออนุมัติใหม่ล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า 1 เดือน พร้อมส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัย
3. ต้องดำเนินการวิจัยตามที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยอย่างเคร่งครัด
4. ใช้เอกสารข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย ใบยินยอมของกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย และเอกสารเชิญเข้าร่วมวิจัย (ถ้ามี) เฉพาะที่ประทับตราคณะกรรมการเท่านั้น แล้วส่งสำเนาใบแรกที่ใช้เอกสารดังกล่าวมาที่คณะกรรมการ
5. หากเกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ร้ายแรงในสถานที่เก็บข้อมูลที่ขออนุมัติจากคณะกรรมการ ต้องรายงานคณะกรรมการภายใน 5 วันทำการ
6. หากมีการเปลี่ยนแปลงการดำเนินการวิจัย ให้ส่งคณะกรรมการพิจารณารับรองก่อนดำเนินการ
7. โครงการวิจัยไม่เกิน 1 ปี ส่งแบบรายงานสิ้นสุดโครงการวิจัย (AF 03-11) และบทคัดย่อผลการวิจัยภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น สำหรับโครงการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์เข้าเป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัย ภายใน 30 วัน เมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น

ภาคผนวก ค

ข้อมูลสำหรับกลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

ชื่อโครงการวิจัย “การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าคาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทาน
คิงส์คัพ ครั้งที่ 24” (AN ANALYTICAL STUDY OF FRONT NET OFFENSIVE PATTERN IN SEPAK TAKRAW
IN THE 24TH KING'S CUP TOURNAMENT)

ชื่อผู้วิจัย นายภัทรพล ทองนำ ตำแหน่ง นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาการ ศึกษาศาสตร์

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย บ้านเลขที่ 9 ม. 3 ต.บึง อ.เขวาสินรินทร์ จ. สุรินทร์ 32000 โทรศัพท์ที่บ้าน -

โทรศัพท์มือถือ 080-0663345 E-mail: JEFFY_SP_SWU@HOTMAIL.COM

ขอเรียนเชิญท่านเข้าร่วมในการวิจัยก่อนที่ท่านจะตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัย มีความจำเป็นที่ท่านควร
ทำความเข้าใจว่างานวิจัยนี้ทำเพราะเหตุใด และเกี่ยวข้องกับอะไร กรุณาใช้เวลาในการอ่านข้อมูลต่อไปนี้
ละเอียดรอบคอบ และสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมหรือข้อมูลที่ไมชัดเจนได้ตลอดเวลา

โครงการนี้เกี่ยวข้องกับ การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าคาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิง
ถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ทุกทีมตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศประเภททีมชุดชาย ประกอบด้วย
ทีมชาติลาว มาเลเซีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และ ไทย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแบบแผนการรูกหน้าคาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนในการรูกหน้าคาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ

ครั้งที่ 24

3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรูกหน้าคาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทาน
คิงส์คัพครั้งที่ 24

กลุ่มประชากรหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย เป็นทีมเซปักตะกร้อที่แข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อชิงถ้วย
พระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ทุกทีมซึ่งประกอบด้วยทีมชาติลาว มาเลเซีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และ ไทย ตั้งแต่รอบ
แรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศประเภททีมชุดชายอายุ 18 ปี ขึ้นไป ในวันที่ 2-7 กรกฎาคม 2552 ณ ห้างสรรพสินค้า
แฟร์ชั่น ไอซ์แลนด์

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอน
ดังนี้

1. ดำเนินการบันทึกวิดีโอ (Video) ทุกทีมซึ่งประกอบด้วยทีมชาติลาว มาเลเซีย เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น และ
ไทย ตั้งแต่รอบแรกจนถึงรอบชิงชนะเลิศประเภททีมชุดชาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล และทดสอบความเที่ยง โดยให้ผู้ช่วยวิจัยวิเคราะห์อีกครั้งหนึ่ง เริ่ม
จากการเคลื่อนที่ของลูกตะกร้อข้ามคาข่ายและผู้เล่นมีการเล่นในแต่ละครั้ง และในครั้งที่ 3 มีการรูก
หน้าคาข่ายเกิดขึ้น

2. บันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องลงไปโปรแกรมในคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊ก

(1) แบบแผนในการรูกหน้าคาข่ายของกีฬาเซปักตะกร้อที่นิยม

เลขที่โครงการวิจัย ๐๖๕.๒๑๕๒
วันที่รับรอง ๓ ส.ค. ๒๕๕๒
วันหมดอายุ ๒ ส.ค. ๒๕๕๓

- (2) แบบแผนในการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่ประสพผลสำเร้จ
- (3) แบบแผนในการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่ไม่ประสพผลสำเร้จ
- (4) ป้จจ้ยที่เก้ยวข้องกัการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่น้ยม
- (5) ป้จจ้ยที่เก้ยวข้องกัการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่ประสพผลสำเร้จ
- (6) ป้จจ้ยที่เก้ยวข้องกัการรุกหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่ไม่ประสพผลสำเร้จ
- (7) แบบแผนในการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อแบบใหม่
- (8) ป้จจ้ยที่เก้ยวข้องกัการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่ค้นพบใหม่

3. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาจัดหมวดหมู่ แยกประเภท แจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง ประกอบด้วย 4 คอลัมดังนี้

- (1) วิเคราะห์แบบแผนในการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อ
- (2) วิเคราะห์ป้จจ้ยที่เก้ยวข้องกัการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่น้ยม ประสพผลสำเร้จ และไม่ประสพผลสำเร้จ
- (3) วิเคราะห์แบบแผนในการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อแบบใหม่
- (4) วิเคราะห์ป้จจ้ยที่เก้ยวข้องกัการรुकหน้าค้ำยของกัฬาเซปึกค้ะกร้อที่ค้นพบใหม่

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับท่านจะเก็บเป็นความลับ หากมีการเสนอผลการวิจัยจะเสนอเป็นภาพรวม ข้อมูลใดที่สามารถระบุถึงตัวท่านได้จะไม่ปรากฏในรายงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้กับสมาคมค้ะกร้อแห่งประเทศไทยเพื่อให้ทราบแบบแผนการรुकและการรับของคู่ต่อสู้ และเพื่อไปใช้ในการฝึกซ้อมให้ประสพผลสำเร้จ
2. ทราบถึงแบบแผนการรुकใหม่ ๆ เพื่อนำไปใช้ฝึกซ้อมและพัฒนาักัฬาเซปึกค้ะกร้อ
3. เป็นแนวทางในการปรับปรุงแบบแผนการรुकให้มีประสพผลสำเร้จและเป็นประโยชน์สำหรับักัฬาเซปึกค้ะกร้อเพื่อนำมาใช้ในการฝึกซ้อม
4. เป็นประโยชน์ค้่อผู้ที่สนใจสามารถนำแบบแผน และทักษะการรुकมาใช้ฝึกในการแข่งขันเซปึกค้ะกร้อในทุกระดับ
5. เป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่สนใจจะนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน การสอน การทำรายงาน และการทำวิทยานิพนธ์

หากท่านมีข้อสงสัยให้สอบถามเพิ่มเติมได้โดยสามารถติดค้่อผู้วิจัยได้ตลอดเวลา และหากผู้วิจัยมีข้อมูลเพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์หรือโทษเก้ยวข้องกัการวิจัย ผู้วิจัยจะแจ้งให้ท่านทราบอย่างรวดเร้ว

หากท่านไม่ได้รับการปฏิบัติค้ตามข้อมูลดังกล่าว สามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบันชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail:

eccu@chula.ac.th

เลขที่โครงการวิจัย 058.2/52
วันที่รับรอง 3 ส.ค. 2552
วันหมดอายุ 2 ส.ค. 2553

ภาคผนวก ง

หนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

สำหรับผู้ปกครอง/ผู้ดูแล

ทำที่.....

วันที่เดือน.....พ.ศ.

เลขที่ ประชากรตัวอย่างหรือผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย.....

ข้าพเจ้า ซึ่ง ได้ลงนามทำหนังสือนี้เกี่ยวข้องกับ (โปรดระบุเป็น พ่อ/แม่/ผู้ปกครอง/ผู้ดูแลของ (ชื่อผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย)) ขอแสดงความยินยอมให้

ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าเข้าร่วม โครงการวิจัย

ชื่อ โครงการวิจัย “การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรุกหน้าค้ำข่ายในการแข่งขันเซปักคระก้อชิงถ้วย

พระราชทานกิงส์คัพ ครั้งที่ 24” (AN ANALYTICAL STUDY OF FRONT NET OFFENSIVE PATTERN IN

SEPAK TAKRAW IN THE 24TH KING’S CUP TOURNAMENT)

ชื่อผู้วิจัย นายภัทรพล ทองนำ

สถานที่ติดต่อผู้วิจัย บ้านเลขที่ 9 ม. 3 ค.บึง อ.เขวาสินรินทร์ จ. สุรินทร์ 32000

โทรศัพท์มือถือ 080-0663345 E-mail: JEFFY_SP_SWU@HOTMAIL.COM

เลขที่โครงการวิจัย 058.2/52

วันที่รับรอง 3.ส.ค. 255

วันที่รับรอง 2.ส.ค. 2553

ข้าพเจ้าและผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ได้รับทราบรายละเอียดเกี่ยวกับที่มาและวัตถุประสงค์ในการทำวิจัย รายละเอียดขั้นตอนต่างๆ ที่จะต้องปฏิบัติหรือได้รับการปฏิบัติ ความเสี่ยง/อันตราย และประโยชน์ซึ่งจะเกิดขึ้นจากการวิจัยเรื่องนี้ ข้าพเจ้าได้อ่านรายละเอียดในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยตลอด และได้รับคำอธิบายจากผู้วิจัย จนเข้าใจเป็นอย่างดีแล้ว

ข้าพเจ้าจึงสมัครใจให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้ ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย โดยข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ในการบันทึกภาพทีมเซปักคระก้อที่แข่งขันกีฬาเซปักคระก้อชิงถ้วยพระราชทานกิงส์คัพ ครั้งที่ 24 โดยคัดเลือกเฉพาะทีมชาติที่เข้ารอบ 8 ทีมสุดท้ายประเภททีมชาย ซึ่งแข่งขันในวันที่ 5-7 กรกฎาคม 2552 รายละเอียดการวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. เพื่อศึกษาแบบแผนการรุกหน้าค้ำข่ายในการแข่งขันเซปักคระก้อที่นิยมใช้ในปัจจุบัน
2. เพื่อวิเคราะห์แบบแผนในการรุกหน้าค้ำข่ายในการแข่งขันเซปักคระก้อชิงถ้วยพระราชทานกิงส์คัพครั้งที่ 24
3. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการรุกหน้าค้ำข่ายในการแข่งขันเซปักคระก้อชิงถ้วยพระราชทานกิงส์คัพครั้งที่ 24

ข้าพเจ้ามีสิทธิให้ผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าหรือเป็นความประสงค์ของผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแล ถอนตัวออกจากกรวิจัยเมื่อใดก็ได้ โดยไม่ต้องแจ้งเหตุผล ซึ่งการถอนตัวออกจากการวิจัยนั้น จะไม่มีผลกระทบในทางใดๆ ต่อผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้าทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าได้รับคำรับรองว่า ผู้วิจัยจะปฏิบัติต่อผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ตามข้อมูลที่ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และข้อมูลใดๆที่เกี่ยวข้องกับผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ผู้วิจัยจะเก็บรักษาเป็นความลับ โดยจะนำเสนอข้อมูลจากการวิจัยเป็นภาพรวมเท่านั้น

ไม่มีข้อมูลใดในการรายงานที่จะนำไปสู่การระบุตัวผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้าและตัวข้าพเจ้า

หากผู้ที่อยู่ในปกครอง/ในความดูแลของข้าพเจ้า ไม่ได้รับการปฏิบัติตรงตามที่ได้ระบุไว้ในเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย ข้าพเจ้าสามารถร้องเรียนได้ที่ คณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสหสถาบัน ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชั้น 4 อาคารสถาบัน 2 ซอยจุฬาลงกรณ์ 62 ถนนพญาไท เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330 โทรศัพท์ 0-2218-8147 โทรสาร 0-2218-8147 E-mail: eccu@chula.ac.th

ข้าพเจ้าได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้รับสำเนาเอกสารชี้แจงผู้เข้าร่วมการวิจัย และสำเนานหนังสือแสดงความยินยอมไว้แล้ว

ลงชื่อ.....*กิม น้า*..... ลงชื่อ.....
 (นายภัทรพล ทองนำ) (.....)
 ผู้วิจัยหลัก ผู้มีส่วนร่วมในการวิจัย

เลขที่โครงการวิจัย 0๕๖.๒/๖๒ ลงชื่อ.....
 (.....)
 วันที่รับรอง ๓ ส.ค. 2552 พยาน
 วันหมดอายุ 2 ส.ค. 2553
 (.....)

ลงชื่อ.....
 (.....)
 พ่อ/แม่/ผู้ปกครอง/ผู้ดูแล
 ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

[Handwritten Signature]

ภาคผนวก ๑

The screenshot displays a network analysis tool interface. At the top, a video player shows a dark screen with the text "Malay A, pattern3, No point, net3, B, inner, inner, 1, high, right, somer sail, net". Below the video, a "Results" section shows a table of 42 events. The table has columns for Total, altern, and new1, with values 42, 10, and 3 respectively. Below the table, an "Events" section lists 42 events with details like "Event 0001" and "Time 00:38:44.21". A "Categories" section on the right lists various event types such as "Team", "Pattern", "Point", "Net", "Standing", "Reverse", "Set", "Area", "How set", "Area attack", "Attack", and "Fall".

Total	altern	new1	new2
42	10	3	
Total	20	4	
Malay A	22	6	

Events 42 of 42

Event 0001 00:38:44.21 Team A net 1 A

Categories

- Team
- Pattern
- Point
- Net
- Standing
- Reverse
- Set
- Area
- How set
- Area attack
- Attack
- Fall

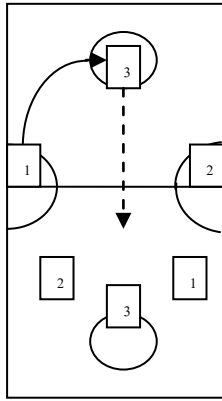
ที่บันทึกโปรแกรมโฟกัส โดยคุณเกรียงศักดิ์

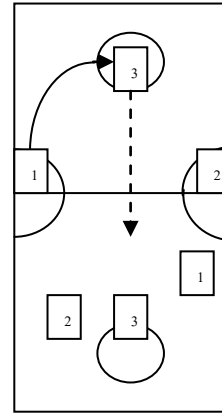
ภาพแสดงปัจจัยทุกปัจจัยที่ทำให้เกิดแบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปัก
ตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

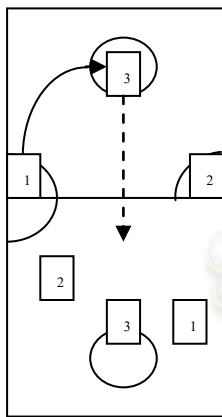
รูปแบบการยื่นรับลูก

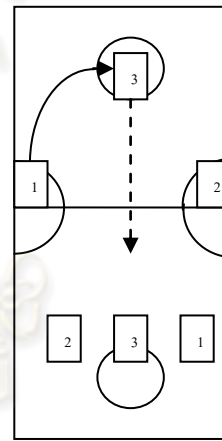
ภาพการยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ เอ

ภาพการยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ บี

ภาพการยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ ซี

ภาพการยื่นรับลูกเสิร์ฟแบบ ดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่มา : เกียรติศักดิ์ ศรีแจ้ง, 2546

ทักษะการรับลูก

ทักษะการรับลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

ทักษะการรับลูกด้วยศีรษะ

ทักษะการรับลูกด้วยหลังเท้า

ทักษะการรับลูกด้วยเข่า

ทักษะการตั้งลูกเตะกร้อ

การตั้งลูกด้วยข้างเท้าด้านใน

การตั้งลูกด้วยข้างเท้าด้านนอก

การตั้งลูกด้วยศีรษะ

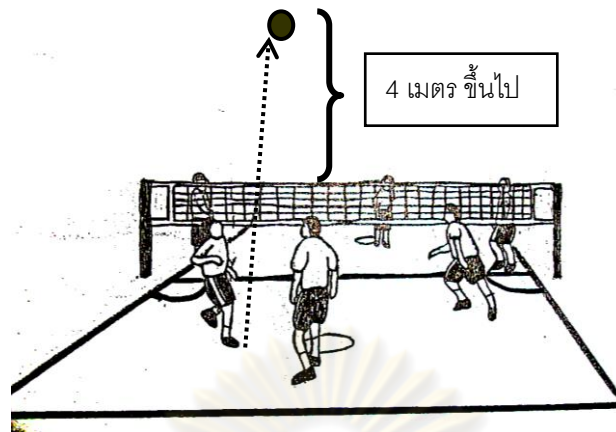

การตั้งลูกด้วยหลังเท้า

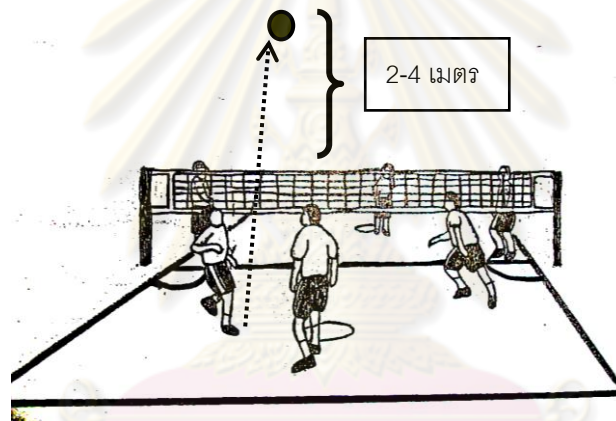

การตั้งลูกด้วยด้วยเข่า

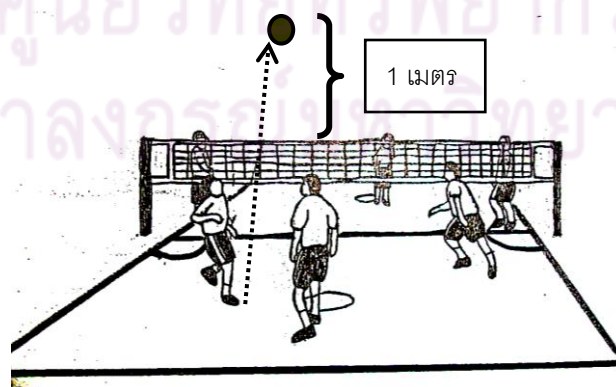
ลักษณะของลูกที่ตั้ง

ระดับสูง คือ ระดับลูกที่สูงจากตาข่าย 4 เมตรขึ้นไป

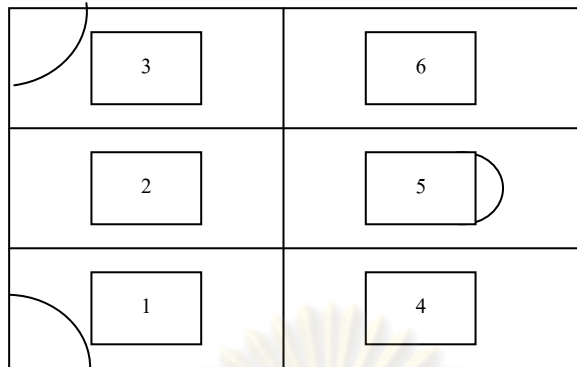

ระดับกลาง คือ ระดับที่ลูกสูงจากตาข่าย 2-4 เมตร

ระดับต่ำ คือ ระดับที่ลูกสูงจากตาข่าย 1 เมตร

พื้นที่ในการตั้งลูกตะกร้อ

หมายเลข 1 คือ พื้นที่หน้าซ้าย

หมายเลข 4 คือ พื้นที่หลังซ้าย

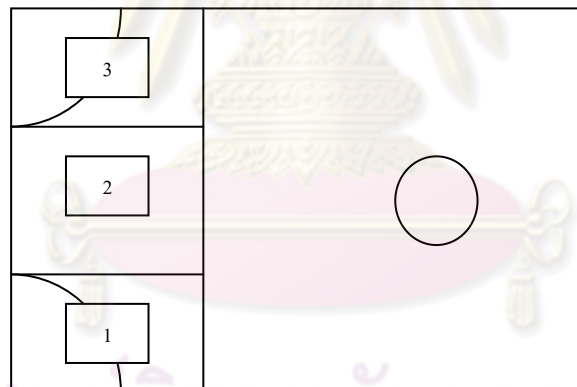
หมายเลข 2 คือ พื้นที่หน้ากลาง

หมายเลข 5 คือ พื้นที่หลังกลาง

หมายเลข 3 คือ พื้นที่หน้าขวา

หมายเลข 6 คือ พื้นที่หลังขวา

พื้นที่ที่ใช้ในการรุก

หมายเลข 1 คือ การรุกที่ตำแหน่งหน้าซ้าย

หมายเลข 2 คือ การรุกที่ตำแหน่งหน้ากลาง

หมายเลข 3 คือ การรุกที่ตำแหน่งหน้าขวา

ทักษะการรูกหน้าตาข่าย

การใช้ศีรษะ

การเหยียบ

การปาด

การฟาด

การชันแบค

การหยอด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงภาพแบบแผนและทักษะการรุกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

แบบแผนการรุก และทักษะการรุกหน้าตาข่ายของภาพรวม 5 ทีม	แบบแผนการรุก และทักษะการรุกหน้าตาข่ายของทีมชาติไทย	แบบแผนการรุก และทักษะการรุกหน้าตาข่ายของทีมคู่แข่งชั้น
<p>1.แบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวาวรุก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน</p>	<p>1.แบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวาวรุก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน</p>	<p>1.แบบแผนหลังรับ ช้ายตั้ง ขวาวรุก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหลังรับลูกเสิร์ฟ แล้วส่งไปให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรุกทำคะแนน</p>
<p>2. ทักษะการรุกหน้าตาข่ายด้วยการฟาด</p> <p>ภาพแสดงการฟาด</p>	<p>2. ทักษะการรุกหน้าตาข่ายด้วยการฟาด</p> <p>ภาพแสดงการฟาด</p>	<p>2. ทักษะการรุกหน้าตาข่ายด้วยการชันแบค</p> <p>ภาพแสดงการชันแบค</p>

แสดงภาพแบบแผนและทักษะการรูกหน้าตาข่ายหลังจากการรับเสิร์ฟที่ค้นพบใหม่ที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

แบบแผนการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่ายของภาพรวม 5 ทีม	แบบแผนการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่ายของทีมชาติไทย	แบบแผนการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่ายของทีมคู่แข่งชั้น
<p>1.แบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารูก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาดั่งลูกตะกร้อและเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนน</p>	<p>1.แบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารูก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาดั่งลูกตะกร้อและเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนน</p>	<p>1.แบบแผนซ้ายรับ ขวาดั่ง ขวารูก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับ ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาดั่งลูกตะกร้อและเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนน</p>
<p>2. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการฟาด</p> <p>ภาพแสดงการฟาด</p>	<p>2. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการฟาด</p> <p>ภาพแสดงการฟาด</p>	<p>2. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการชันแบค</p> <p>ภาพแสดงการชันแบค</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แสดงภาพแบบแผนและทักษะการรูกหน้าตาข่ายจากการเล่นตามปกติที่ได้คะแนนมากที่สุดในการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

แบบแผนการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่ายของภาพรวม 5 ทีม	แบบแผนการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่ายของทีมชาติไทย	แบบแผนการรูก และทักษะการรูกหน้าตาข่ายของทีมคู่แข่งชั้น
<p>1.แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับ และตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนน</p>	<p>1.แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับ และตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนน</p>	<p>1.แบบแผนซ้ายรับ ซ้ายตั้ง ขวารูก</p> <p>ภาพแสดงผู้เล่นตำแหน่งหน้าซ้ายรับ และตั้งลูกตะกร้อให้ผู้เล่นตำแหน่งหน้าขวาเคลื่อนที่เข้าไปรูกทำคะแนน</p>
<p>2. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการฟาด</p> <p>ภาพแสดงการฟาด</p>	<p>2. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการฟาด</p> <p>ภาพแสดงการฟาด</p>	<p>2. ทักษะการรูกหน้าตาข่ายด้วยการชันแบค</p> <p>ภาพแสดงการชันแบค</p>

หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูล

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ถนนพระราม ๑ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลการทำวิจัย

เรียน หัวหน้าผู้ฝึกสอนเซปักตะกร้อทีมชาติไทย

ด้วยนายภัทรพล ทองนำ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษาชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติหัวข้อวิทยานิพนธ์เรื่อง “การศึกษาวิเคราะห์แบบแผนการรูกหน้าตาข่ายในการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ ๒๔” โดยมีรองศาสตราจารย์ชัชชัย โกมารทัต เป็นอาจารย์ปรึกษาวิทยานิพนธ์ นิสิตจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตเข้าไปทำการถ่ายวีดีโอบันทึกภาพการแข่งขันเซปักตะกร้อซึ่งถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ ๒๔ ในประเภททีมชาย ในระหว่างวันที่ ๒-๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ณ ห้างสรรพสินค้าแฟร์ชั่น ไอร์แลนด์

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่งและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

โทร ๐๒-๒๑๙-๑๐๑๖

โทรสาร ๐๒-๒๑๙-๑๐๑๖

ภาพการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พิธีเปิดการแข่งขันเซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ณ แฟชั่นไอซ์แลนด์ กรุงเทพมหานคร

เซปักตะกร้อชิงถ้วยพระราชทานคิงส์คัพ ครั้งที่ 24 ณ แฟชั่นไอซ์แลนด์ กรุงเทพมหานคร

บรรยากาศในห้องแต่งตัวของทีมชาติไทยก่อนทำการแข่งขัน

พลตรีจารึก อารีราชการัญญ์ ให้โอวาทกับสตีฟโค้ชและนักกีฬาเซปักตะกร้อก่อนทำการแข่งขัน

บรรยากาศก่อนเกมส์การแข่งขันนัดชิงชนะเลิศระหว่างทีมชาติไทยพบกับทีมชาติมาเลเซีย

การแข่งขันนัดชิงชนะเลิศระหว่างทีมชาติไทย (ชุดแดง) พบกับทีมชาติมาเลเซีย (ชุดเหลือง)

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ	:	นายภัทรพล ทองนำ
เกิดวันที่	:	15 มิถุนายน พ.ศ. 2528
ที่อยู่	:	9 ม. 3 ต.บึง อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์ 32000
เบอร์มือถือ	:	080-0663345
E-mail	:	jeffy_sp_swu@hotmail.com
ประวัติการศึกษา		
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา		จากโรงเรียนสุรวิทยาคาร จ.สุรินทร์ ปีการศึกษา 2546
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี		ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต คณะพลศึกษา เอกวิทยาศาสตร์การกีฬา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550
เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโท		ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์ การกีฬา แขนงวิชาการโค้ชกีฬา คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย